

EURÓPSKA KOMISIA
GENERÁLNE RIADITEĽSTVO
DANE A COLNÁ ÚNIA
Nepriame dane a daňová správa
Daňová správa a boj proti daňovým podvodom

Usmernenia k ohlasovaniu údajov o platbách od poskytovateľov platobných služieb a k ich zasielaniu do centrálného elektronického systému informácií o platbách (CESOP)

Vyhlásenie: Tieto usmernenia nie sú právne záväzné a obsahujú len praktické a neformálne usmernenie o tom, ako by sa malo na základe stanovísk Generálneho riaditeľstva Komisie pre dane a colnú úniu uplatňovať právo EÚ.

Cieľom týchto usmernení je umožniť lepšie pochopenie určitých častí právnych predpisov EÚ v oblasti DPH. Vypracovali ich útvary Komisie v spolupráci s členskými štátmi a poskytovateľmi platobných služieb, a ako sa uvádza vo vyhlásení na prvej strane, nie sú právne záväzné.

Tieto usmernenia nie sú vyčerpávajúce. To znamená, že aj keď obsahujú podrobné informácie o viacerých záležitostiach, môžu existovať prvky, ktoré nie sú v tomto dokumente obsiahnuté.

V prípade záujmu o určitú tému sa odporúča prečítať si celú kapitolu, ktorá sa na danú oblasť zameriava.

Obsah

1	Úvod.....	6
2	Rozsah ohlasovacej povinnosti	7
2.1	Subjekty podliehajúce ohlasovacej povinnosti	8
2.1.1	Územná pôsobnosť – situácia v krajinách Európskeho hospodárskeho priestoru a Severnom Írsku	9
2.2	Platby podliehajúce ohlasovacej povinnosti	9
2.2.1	Úhrada.....	13
2.2.2	Inkaso.....	15
2.2.3	Poukázanie peňazí.....	16
2.2.4	Platba kartou	17
2.2.5	Elektronické peniaze	22
2.2.6	Trhoviská a sprostredkovatelia získavajúci finančné prostriedky vo vlastnom mene	26
2.3	Platobné služby podliehajúce ohlasovacej povinnosti	28
2.3.1	Spôsoby platby s obmedzeným použitím – poukazy	28
2.3.2	Poukazy a refundácia	30
2.3.3	Používanie poukazov v kombinácii so spôsobmi platby podliehajúcimi ohlasovacej povinnosti.....	31
2.4	Praktické uplatňovanie pri jednotlivých spôsoboch platby.....	32
2.4.1	Úhrada.....	32
2.4.2	Inkaso.....	33
2.4.3	Poukázanie peňazí.....	34
2.4.4	Platby kartou	34
2.4.5	Elektronické peniaze	36
2.4.6	Trhovisko	38
3	Monitorovanie ohlasovacej povinnosti a spúšťacie faktory.....	40
3.1	Cezhraničné platby – pravidlá určenia miesta podľa článku 243c.....	40
3.1.1	Tabuľka identifikátorov na určenie miesta platiteľa a príjemcu platby	41

3.1.2	Praktické uplatňovanie	43
3.2	Limit 25 cezhraničných platieb podľa článku 243b ods. 2	51
3.2.1	Základné pravidlo – výpočet cezhraničných platieb podľa identifikátora	52
3.2.2	Dodatočné pravidlo – agregácia cezhraničných platieb podľa príjemcu platby	52
3.2.3	Praktické uplatňovanie	54
4	Ohlasovanie	58
4.1	Aké sú spúšťačacie faktory ohlasovacej povinnosti?	58
4.2	Ako často sa majú údaje ohlasovať?	58
4.3	Kto ohlasuje údaje podľa článku 243b ods. 3?	59
4.3.1	Praktické uplatňovanie	60
4.3.2	Situácia v krajinách EHP	65
4.4	Kde by sa mali údaje ohlasovať?	65
4.4.1	Priame poskytovanie platobných služieb v hostiteľských členských štátoch	66
4.4.2	Situácia v krajinách EHP (Island, Lichtenštajnsko, Nórsko)	66
4.5	Ktoré údaje by mali poskytovatelia platobných služieb ohlasovať?	67
4.5.1	Prehľad údajových prvkov	68
4.5.2	Údaje, ktoré sa majú ohlasovať, podľa jednotlivých spôsobov platby	73
4.5.3	Aspekty týkajúce sa kvality údajov	83
5	Pravidlá (opätovného) predkladania	86
5.1	Validácia informácií o platbách na vnútroštátnej úrovni	86
5.2	Validácia informácií o platbách na úrovni systému CESOP	86
5.3	Opätovné predkladanie	87
5.4	Spontánne opravy chýb	88
6	Záverečné poznámky	88

Verzia	Dátum	Opis
1.00	3. augusta 2022	Verzia schválená na uverejnenie

1 ÚVOD

Rada 18. februára 2020 prijala legislatívny balík týkajúci sa zhromažďovania údajov o platbách s cieľom zlepšiť boj proti podvodom v oblasti DPH v elektronickom obchode. Balík pozostáva z dvoch právnych textov:

- zo smernice Rady (EÚ) 2020/284 z 18. februára 2020, ktorou sa mení smernica 2006/112/ES, pokiaľ ide o zavedenie určitých požiadaviek na poskytovateľov platobných služieb¹, a
- z nariadenia Rady (EÚ) 2020/283 z 18. februára 2020, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 904/2010, pokiaľ ide o opatrenia na posilnenie administratívnej spolupráce v záujme boja proti podvodom v oblasti DPH².

Nové pravidlá nadobudnú účinnosť 1. januára 2024. Zmenami smernice 2006/112/ES³ (ďalej len „smernica o DPH“) sa pre poskytovateľov platobných služieb (ďalej aj „PPS“) usadených v Európskej únii (ďalej len „EÚ“) zavádza nová ohlasovacia povinnosť viesť záznamy o platbách, ktoré spracúvajú, a o ich príjemcoch (ďalej len „príjemcovia platieb“), zatiaľ čo zmeny nariadenia (EÚ) č. 904/2010 sa zameriavajú na vývoj centrálného elektronického systému informácií o platbách (ďalej len „CESOP“), ktorý bude slúžiť na uchovávanie a spracúvanie zhromaždených údajov, ktoré budú následne k dispozícii odborníkom členských štátov na boj proti podvodom v oblasti DPH.

Motiváciou na využívanie údajov o platbách je potreba zlepšiť boj proti podvodom v oblasti DPH v elektronickom obchode, ktorý obzvlášť komplikuje skutočnosť, že predajcovia nie sú v členských štátoch spotreby fyzicky prítomní. Používanie internetu a nových technológií umožnilo spoločnostiam predávať tovar v zahraničí bez potreby akejkoľvek fyzickej prítomnosti. Členským štátom to následne môže sťažovať vykonávanie kontrol, keďže o pôsobení zahraničných predajcov na svojom území sa môžu dozvedieť len v závislosti od dobrej vôle týchto predajcov pri oznamovaní ich transakcií. Dokonca aj v prípadoch, keď členský štát vie, že predajcovia na jeho území dodávajú tovar alebo poskytujú služby pomocou webového sídla, môže byť mimoriadne ťažké identifikovať skutočného predajcu, ktorý za daným webovým sídlom stojí. Tento nedostatok informácií členským štátom mimoriadne sťažuje žiadanie o informácie alebo ich vzájomnú výmenu, pretože nevedia, komu by mali informácie poskytnúť alebo koho by o ne mali požiadať.

Od roku 2024 umožní používanie údajov o platbách a systému CESOP odborníkom na boj proti podvodom v členských štátoch získavať informácie potrebné na identifikáciu predajcov v zahraničí, ktorí dodávajú tovar alebo poskytujú služby na ich území. Systém je navrhnutý tak, aby sa obmedzilo administratívne zaťaženie poskytovateľov platobných služieb, a to tým, že údaje sa zhromažďujú prostredníctvom harmonizovaného štandardného formulára a obmedzujú sa na to, čo je potrebné na identifikáciu predajcov a boj proti podvodom v oblasti DPH v elektronickom obchode. Nezhromažďujú sa žiadne údaje o kupujúcom (ďalej len „platiteľ“) okrem odhadovaného členského štátu pôvodu platby a údaje o predajcovi sa zhromažďujú len vtedy, ak prijme cezhraničné platby v značnej výške.

Tieto usmernenia boli vypracované v spolupráci s odborníkmi z platobného sektora a členských štátov a zameriavajú sa na vysvetlenie pravidiel, ktorými sa riadi ohlasovanie informácií o platbách. Podrobne sa v nich uvádza rozsah ohlasovacej povinnosti, opisujú sa hlavné spôsoby platby, ktoré sa v súčasnosti používajú v Európskej únii pri platení za tovar a služby online, vysvetľuje sa, čo sú spúšťacie faktory pre vznik ohlasovacích povinností, a poskytuje sa zoznam údajových prvkov používaných

¹ Smernica Rady (EÚ) 2020/284 z 18. februára 2020, ktorou sa mení smernica 2006/112/ES, pokiaľ ide o zavedenie určitých požiadaviek na poskytovateľov platobných služieb (Ú. v. EÚ L 62, 2.3.2020, s. 7).

² Nariadenie Rady (EÚ) 2020/283 z 18. februára 2020, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 904/2010, pokiaľ ide o opatrenia na posilnenie administratívnej spolupráce v záujme boja proti podvodom v oblasti DPH (Ú. v. EÚ L 62, 2.3.2020, s. 1).

³ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1).

poskytovateľmi platobných služieb, ktoré by sa mohli ohlasovať do systému CESOP. Usmernenia sú určené poskytovateľom platobných služieb, ktorí budú musieť ohlasovať údaje v rámci nových ohlasovacích povinností, ako aj členským štátom, ktoré budú musieť údaje zhromažďovať a zasielať do systému CESOP. Stále však ide o vysvetľujúci dokument bez právnej hodnoty.

2 ROZSAH OHLASOVACEJ POVINNOSTI

Tento oddiel sa zameriava na vymedzenie rozsahu ohlasovacej povinnosti stanovenej v článku 243b smernice 2006/112/ES, ktorá sa zaviedla smernicou Rady (EÚ) 2020/284 (ďalej len „ohlasovanie do systému CESOP“).

V článku 243b ods. 1 sa stanovujú pravidlá ohlasovacej povinnosti:

Členské štáty vyžadujú, aby poskytovatelia platobných služieb viedli za každý kalendárny štvrtrok dostatočne podrobné záznamy o príjemcoch platieb a o platbách v súvislosti s platobnými službami, ktoré poskytujú, aby sa príslušným orgánom členských štátov umožnilo vykonávať kontroly dodávania tovaru a poskytovania služieb, ktoré sa v súlade s ustanoveniami hlavy V považuje za uskutočnené v členskom štáte, s cieľom dosiahnuť cieľ spočívajúci v boji proti podvodom v oblasti DPH.

Požiadavka uvedená v prvom pododseku sa uplatňuje len na platobné služby poskytované v súvislosti s cezhraničnými platbami. Platba sa považuje za cezhraničnú, keď sa platiteľ nachádza v členskom štáte a príjemca platby sa nachádza v inom členskom štáte, na treťom území alebo v tretej krajine.

Podľa tohto článku je vznik ohlasovacej povinnosti poskytovateľa platobných služieb (oznamujúceho subjektu) podmienené splnením troch požiadaviek:

1. oznamujúci subjekt musí byť poskytovateľom platobných služieb, ako sa vymedzuje v článku 243a bode 1 smernice 2006/112/ES;
2. oznamujúci subjekt musí poskytovať platobné služby, ako sa vymedzujú v článku 243a bode 2 smernice 2006/112/ES;
3. oznamujúci subjekt sa musí podieľať na spracovaní platby, ako sa vymedzuje v článku 243a bode 3 smernice 2006/112/ES, medzi platiteľom a príjemcom platby, keď sa platiteľ nachádza v členskom štáte a príjemca platby sa nachádza v inom členskom štáte, na treťom území alebo v tretej krajine.

Tieto tri podmienky tvoria podstatu rozsahu ohlasovacej povinnosti a podrobne sa opisujú v tomto oddiele, pričom každá z nich je odpoveďou na jednu z týchto otázok:

- 2.1. Ktoré subjekty podliehajú ohlasovacej povinnosti?
- 2.2. Ktoré platby podliehajú ohlasovacej povinnosti?
- 2.3. Ktoré platobné služby podliehajú ohlasovacej povinnosti?

Okrem týchto troch prvkov sa pre vznik ohlasovacej povinnosti vyžadujú dve dodatočné podmienky: prvá z nich je stanovená v článku 243b ods. 1 druhom pododseku a vyžaduje, aby mali ohlasované platby cezhraničný charakter, zatiaľ čo druhá podmienka je stanovená v článku 243b ods. 2 a spočíva v tom, že poskytovateľ platobných služieb zasiela akékoľvek informácie až vtedy, keď za štvrtrok uskutoční voči danému príjemcovi platby viac ako 25 cezhraničných platieb. Tieto dve podmienky, ktoré sa majú monitorovať, sa podrobne opisujú v oddiele 3.

2.1 Subjekty podliehajúce ohlasovacej povinnosti

Ohlasovacia povinnosť sa vzťahuje len na poskytovateľov platobných služieb vymedzených v článku 243a, ktorí poskytujú platobné služby v Európskej únii. Poskytovatelia platobných služieb, ktorí neposkytujú platobné služby v Európskej únii, nepodliehajú žiadnej ohlasovacej povinnosti.

Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu poskytovateľ platobných služieb, v článku 243a sa odkazuje na vymedzenie pojmov stanovené v smernici (EÚ) 2015/2366⁴ (ďalej len „druhá smernica o platobných službách“). Povinnosti ohlasovania do systému CESOP však nepodliehajú automaticky všetci poskytovatelia platobných služieb, na ktorých sa vzťahuje druhá smernica o platobných službách. V článku 243a sa rozsah ohlasovacej povinnosti obmedzuje na tieto štyri kategórie poskytovateľov platobných služieb:

- a) úverové inštitúcie, medzi ktoré patria napr. plne licencované banky usadené v Európe, ako aj európske pobočky úverových inštitúcií, ktoré majú ústredie mimo EÚ a ktoré poskytujú platobné služby;
- b) inštitúcie elektronických peňazí, medzi ktoré patria všetci poskytovatelia platobných služieb poskytujúci platobné služby prostredníctvom elektronických peňazí, napr. poskytovatelia elektronických peňaženiek a poskytovatelia elektronických poukazov/kariet;
- c) platobné inštitúcie – ide o zvyšnú kategóriu, ktorá môže zahŕňať všetky spoločnosti poskytujúce platobné služby, ktoré nespĺňajú podmienky žiadnej z ostatných kategórií uvedených v druhej smernici o platobných službách. Môžu sem patriť spoločnosti, ktoré poskytujú platobné služby ako vydávanie kreditných/debetných kariet, prijímanie platobných transakcií, spracovanie platieb, iniciovanie platieb, platformy, ktoré poskytujú platobné služby a konajú v mene platiteľa aj príjemcu platby atď.;
- a) poštové žirové inštitúcie, ktoré poskytujú platobné služby.

Druhou smernicou o platobných službách sa do tohto zoznamu doplnili centrálné banky a verejné orgány, na tieto subjekty sa však nevzťahuje povinnosť ohlasovať údaje do systému CESOP, pretože zvyčajne neposkytujú platobné služby podliehajúce ohlasovacej povinnosti (pozri oddiel 2.3).

Pozn.: Na povinnosť ohlasovania do systému CESOP sa nevzťahuje výnimka pre malých poskytovateľov platobných služieb stanovená v článku 32 druhej smernice o platobných službách. Ohlasovať údaje o platbách a príjemcoch platieb budú musieť aj malí poskytovatelia platobných služieb, pokiaľ sú splnené všetky ostatné podmienky.

Hoci je definícia poskytovateľov platobných služieb pomerne široká a pokrýva väčšinu platobného trhu, musí sa vykladať v spojení s pravidlami uplatniteľnými na platobné služby podliehajúce ohlasovacej povinnosti. V skutočnosti ohlasovacej povinnosti nepodliehajú všetky platobné služby. Môže preto nastať situácia, že subjekt spĺňa podmienky poskytovateľa platobných služieb podľa vymedzenia v článku 243a bode 1 smernice 2006/112/ES, ale neposkytuje žiadnu z platobných služieb uvedených v článku 243a bode 2. V takom prípade sa na daného poskytovateľa platobných služieb ohlasovacia povinnosť vzťahovať nebude. Dobrým príkladom je situácia iniciátorov platieb, ktorí sú platobnými inštitúciami, ale neposkytujú žiadne platobné služby podliehajúce ohlasovacej povinnosti (pozri bod 2.3).

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 z 25. novembra 2015 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia smernice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 a ktorou sa zrušuje smernica 2007/64/ES (text s významom pre EHP) (Ú. v. EÚ L 337, 23.12.2015, s. 35).

V článku 3 písm. b) druhej smernice o platobných službách sa takisto stanovuje osobitné pravidlo, ktorým sa z rozsahu pôsobnosti smernice vylučujú platby uskutočnené prostredníctvom komerčného agenta alebo komerčných agentov, ktorí konajú v mene len platiteľa alebo len príjemcu platby. Znamená to, že platby uskutočnené prostredníctvom komerčných agentov, ktorí konajú v mene platiteľa aj v mene príjemcu platby, by do rozsahu pôsobnosti druhej smernice o platobných službách patrili. Potvrďuje sa to v odôvodnení 11 druhej smernice o platobných službách, v ktorom sa uvádza, že komerční agenti, ktorí konajú v mene platiteľa aj v mene príjemcu platby, musia byť registrovaní ako poskytovatelia platobných služieb, ak majú v držbe finančné prostriedky v mene oboch uvedených klientov. Toto pravidlo je obzvlášť dôležité v elektronickom obchode, pretože z neho vyplýva, že online platformy a trhoviská, ktoré majú v držbe finančné prostriedky v mene svojich klientov, sa musia zaregistrovať ako poskytovatelia platobných služieb (buď ako platobná inštitúcia, alebo v inej kategórii v závislosti od služby, ktorú poskytujú) a budú podliehať ohlasovacej povinnosti. Trhoviská, ktoré získavajú finančné prostriedky od platiteľa, majú ich v držbe a následne ich distribuujú príjemcovi platby, budú teda musieť ohlasovať informácie o príjemcovi platby do systému CESOP.

2.1.1 Územná pôsobnosť – situácia v krajinách Európskeho hospodárskeho priestoru a Severnom Írsku

Pravidlá druhej smernice o platobných službách sa vzťahujú na všetky krajiny Európskeho hospodárskeho priestoru (ďalej len „EHP“), ktorý zahŕňa všetky členské štáty Európskej únie, ako aj Island, Lichtenštajnsko a Nórsko. Znamená to, že poskytovatelia platobných služieb, ktorí chcú poskytovať platobné služby v EHP, musia získať povolenie na poskytovanie platobných služieb vo svojej krajine a dodržiavať ostatné požiadavky smernice, ak chcú toto povolenie používať v inej krajine.

Keď poskytovateľ platobných služieb z krajiny EHP získa povolenie na poskytovanie platobných služieb vo svojej krajine usadenia, bude môcť poskytovať platobné služby v ktoromkoľvek členskom štáte na základe uplatňovania pravidiel tzv. passportingu (režimu povolenia na činnosť v zahraničí) podľa druhej smernice o platobných službách. Tieto pravidlá umožňujú poskytovateľom platobných služieb, ktorí získali povolenie na poskytovanie platobných služieb podľa druhej smernice o platobných službách, poskytovať platobné služby v akejkoľvek inej krajine EHP bez toho, aby v tejto krajine museli požiadať o nové povolenie. Namiesto toho bude stačiť, aby poskytovateľ platobných služieb len informoval ostatné krajiny o svojom zámere poskytovať platobné služby na ich území, pričom ich môže poskytovať buď prostredníctvom fyzickej prítomnosti (napríklad pobočky), komerčného agenta, alebo priamo z krajiny svojho usadenia na základe slobody poskytovať služby.

Znamená to, že ohlasovacia povinnosť zavedená na účely systému CESOP sa takisto môže vzťahovať na poskytovateľov platobných služieb z krajín EHP, pokiaľ poskytujú platobné služby v členskom štáte, a to aj bez fyzickej prítomnosti v Európskej únii.

Podrobnejšie informácie o ohlasovaní údajov v prípade krajín EHP sú uvedené v oddiele 4.4.2.

Pozn.: Severné Írsko síce podľa dohody o brexite a protokolu k nej patrí do priestoru EÚ v oblasti DPH, ale rozsah ohlasovacej povinnosti zavedenej smernicou 2020/284 nepodlieha žiadnym osobitným dojednaniám týkajúcim sa Severného Írska a brexitu. Na účely povinnosti ohlasovania do systému CESOP sa preto príjemcovia platieb a poskytovatelia platobných služieb usadení v Severnom Írsku musia chápať ako subjekty usadené v tretej krajine (a mali by sa teda ohlasovať).

2.2 Platby podliehajúce ohlasovacej povinnosti

Ústredným prvkom ohlasovacej povinnosti je koncept platby, pretože zahŕňa presne tie informácie, ktoré budú poskytovatelia platobných služieb musieť uchovávať vo svojich záznamoch. Koncept platby úzko súvisí s vymedzením pojmu „platobná transakcia“ stanoveným v článku 4 bode 5 druhej smernice

o platobných službách⁵, ale zahŕňa aj poukazovanie peňazí vymedzené v článku 4 bode 22 uvedenej smernice⁶.

Jednoducho povedané, platba zodpovedá prevodu finančných prostriedkov od platiteľa (iniciátora) príjemcovi platby (príjemcovi). Vymedzenie pojmov platiteľ a príjemca platby je stanovené aj v článku 243a, v ktorom sa priamo odkazuje na vymedzenie pojmov v druhej smernici o platobných službách.

Platiteľ je „fyzická alebo právnická osoba, ktorá je majiteľom platobného účtu a ktorá povolí platobný príkaz z tohto platobného účtu, alebo v prípade, že platobný účet neexistuje, fyzická alebo právnická osoba, ktorá dáva platobný príkaz“. Platiteľom je teda osoba, ktorej finančné prostriedky sa prevádzajú pri realizácii platby. Hoci vo väčšine prípadov bude platiteľ zároveň aj iniciátorom platby, v prípade inkasa iniciuje platbu príjemca platby na základe autorizácie, ktorú mu udelil platiteľ v oprávnení na vykonanie inkasa.

Na druhej strane príjemca platby je „fyzická alebo právnická osoba, ktorá je zamýšľaným príjemcom finančných prostriedkov, ktoré sú predmetom platobnej transakcie“. Príjemcom platby je teda príjemca finančných prostriedkov, ktoré sa prevádzajú pri realizácii platby. V súvislosti s príjemcom platby je jedným z kľúčových prvkov pojem „zamýšľaný príjemca“. Spracovanie platieb často zahŕňa množstvo aktérov a obchodných modelov a nie je nezvyčajné, že pri prevode finančných prostriedkov sa tieto prostriedky najskôr prevádzajú medzi rôznymi poskytovateľmi platobných služieb, ktorí si môžu tieto finančné prostriedky na určitý čas ponechať a až potom ich previesť príjemcovi platby. Títo poskytovatelia platobných služieb sa nesmú zamieňať s príjemcom platby, pretože nejde o zamýšľaných príjemcov platby od platiteľa, ale len o sprostredkovateľov. Informácie, ktoré treba ohlasovať, sa teda musia týkať príjemcu platby, a nie sprostredkovateľov. Keďže však poskytovatelia platobných služieb vychádzajú z informácií uvedených v žiadosti o platbu, dochádza k situáciám, keď sa sprostredkovateľ javí ako príjemca platby. Tieto situácie sú podrobnejšie opísané v bode 2.2.6.

Platby, ktoré sa majú ohlasovať do systému CESOP, preto zodpovedajú prevodu finančných prostriedkov od fyzickej alebo právnickej osoby, ktorej finančné prostriedky sa prevádzajú, fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá je zamýšľaným príjemcom týchto finančných prostriedkov.

Pozn.: Podľa článku 243b sa ohlasovacia povinnosť vzťahuje len na platby, ktoré iniciuje platiteľ v Európskej únii. Na druhej strane príjemca platby sa môže nachádzať v inom členskom štáte, na treťom území alebo v tretej krajine.

V praxi to znamená, že platba podliehajúca ohlasovacej povinnosti zahŕňa:

- platby od platiteľa v členskom štáte príjemcovi platby v inom členskom štáte (údaje ohlasuje poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby, pozri oddiel 4.3),*
- platby od platiteľa v členskom štáte príjemcovi platby na treťom území alebo v tretej krajine (údaje ohlasuje poskytovateľ platobných služieb platiteľa, pozri oddiel 4.3).*

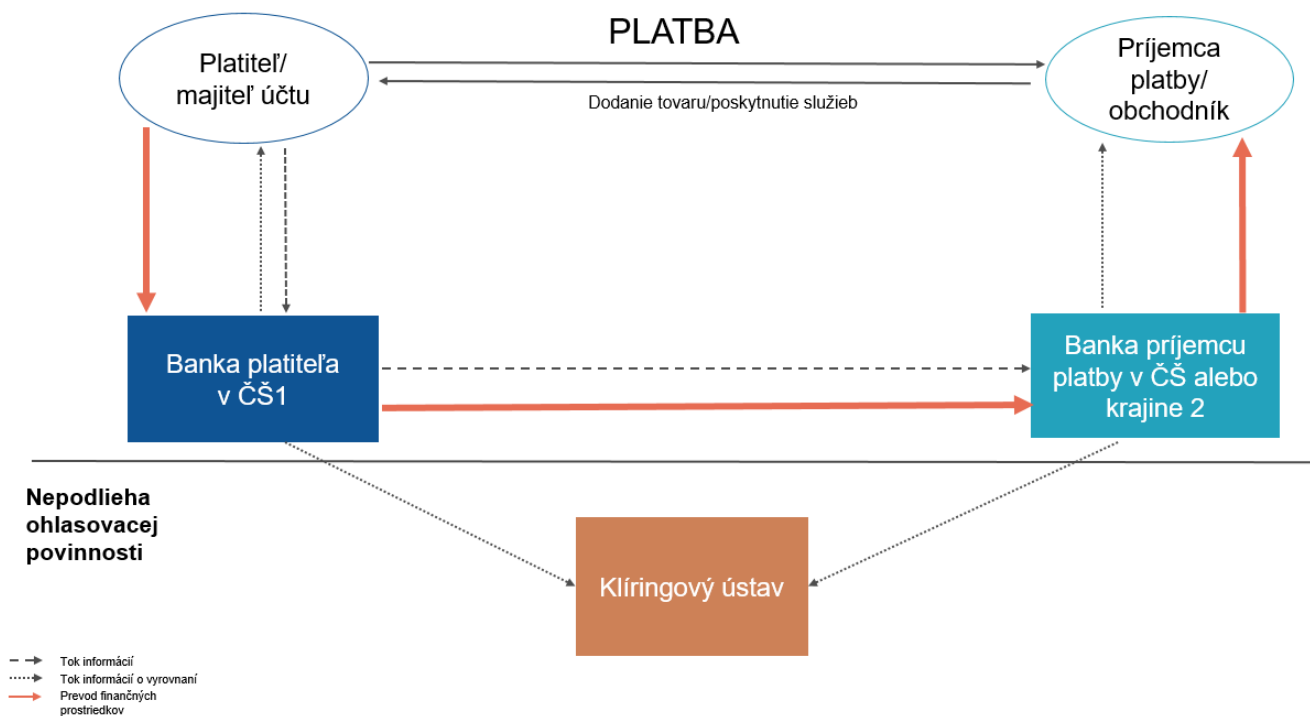
Na druhej strane platby od platiteľa, ktorý sa nenachádza v členskom štáte, určené príjemcovi platby v členskom štáte ohlasovacej povinnosti nepodliehajú.

⁵ „Platobná transakcia“ je úkon, ktorým je vklad, prevod alebo výber finančných prostriedkov, a to na podnet platiteľa alebo v jeho mene alebo na podnet príjemcu platby, bez ohľadu na akékoľvek súvisiace povinnosti medzi platiteľom a príjemcom platby.

⁶ „Poukázanie peňazí“ je platobná služba, pri ktorej sa finančné prostriedky od platiteľa prijímajú bez toho, aby sa vytvorili akékoľvek platobné účty v mene platiteľa alebo príjemcu platby, na výhradný účel prevodu zodpovedajúcej sumy príjemcovi platby alebo inému poskytovateľovi platobných služieb, ktorý koná v mene príjemcu platby, a/alebo pri ktorej sa takéto finančné prostriedky prijímajú v mene príjemcu platby a sú mu sprístupnené.

Hoci sa táto definícia môže zdať ľahko zrozumiteľná, treba zdôrazniť, že na platbe medzi kupujúcim (platiteľom) a predajcom (príjemcom platby) tovaru alebo služieb sa často podieľa množstvo poskytovateľov platobných služieb na oboch stranách platobného reťazca, ktorí si navzájom vymieňajú informácie a prevádzajú finančné prostriedky s cieľom realizovať platbu medzi kupujúcim a predajcom. Táto komplexná štruktúra je znázornená na nasledujúcom obrázku na príklade úhrady.

Obrázok 1 – Prehľad úhrady

Obrázok ukazuje štyri rôzne druhy tokov potrebné na realizáciu jednej platby medzi kupujúcim (platiteľom) a predajcom (príjemcom platby):

- Tok služieb predstavuje rôzne služby, ktoré poskytujú rôzni aktéri. Banka platiteľa a banka príjemcu platby poskytujú svojim klientom platobné služby, zatiaľ čo klíringový ústav poskytuje obom poskytovateľom platobných služieb zúčtovacie služby.
- Peňažný tok predstavuje pohyb finančných prostriedkov medzi rôznymi aktérmi. Prevod finančných prostriedkov medzi platiteľom a príjemcom platby totiž nemá formu jediného pohybu od jedného subjektu k druhému, ale je tvorený sériou výmen, pri ktorých banka platiteľa najprv odoberie finančné prostriedky z účtu platiteľa a následne ich prevedie do banky príjemcu platby, ktorá ich pripíše na účet príjemcu platby.
- Tok informácií predstavuje výmenu informácií medzi rôznymi aktérmi s cieľom autorizovať, spracovať a realizovať platbu. Platiteľ poskytne svojmu poskytovateľovi platobných služieb informácie o príjemcovi platby a sume, ktorú chce previesť. Banka potom použije tieto informácie na identifikáciu banky príjemcu platby a určenie miesta, kam musí finančné prostriedky poslať. Vďaka moderným technológiám tieto procesy v dnešnej dobe prebiehajú takmer okamžite.
- Tok informácií o vyrovaní predstavuje výmenu informácií medzi poskytovateľmi platobných služieb a/alebo klíringovým ústavom s cieľom pristúpiť k zúčtovaniu a vyrovnaniu medzi aktérmi. Tento tok je úplne odlišný od platby medzi platiteľom a príjemcom platby a jeho účelom je umožniť poskytovateľom platobných služieb zapojeným do platby vymieňať si informácie a/alebo vyrovať dlh, ktorý medzi nimi vznikol pri realizácii platby.

Všetky tieto rôzne toky sa môžu vzťahovať na jednu alebo viacero platieb, ale relevantné informácie o platbe medzi platiteľom a príjemcom platby poskytuje len tok informácií. V tejto súvislosti je jednou z kľúčových fáz toku informácií tzv. proces autorizácie, pri ktorom poskytovateľ platobných služieb zašle informácie o platbe druhému poskytovateľovi platobných služieb, aby tento druhý poskytovateľ platobných služieb validoval údaje o platbe a potvrdil, že platba sa môže uskutočniť. V súčasnosti tento

proces autorizácie prebehne za pár sekúnd od iniciovania platby a obsahuje väčšinu údajov požadovaných pri ohlasovaní do systému CESOP.

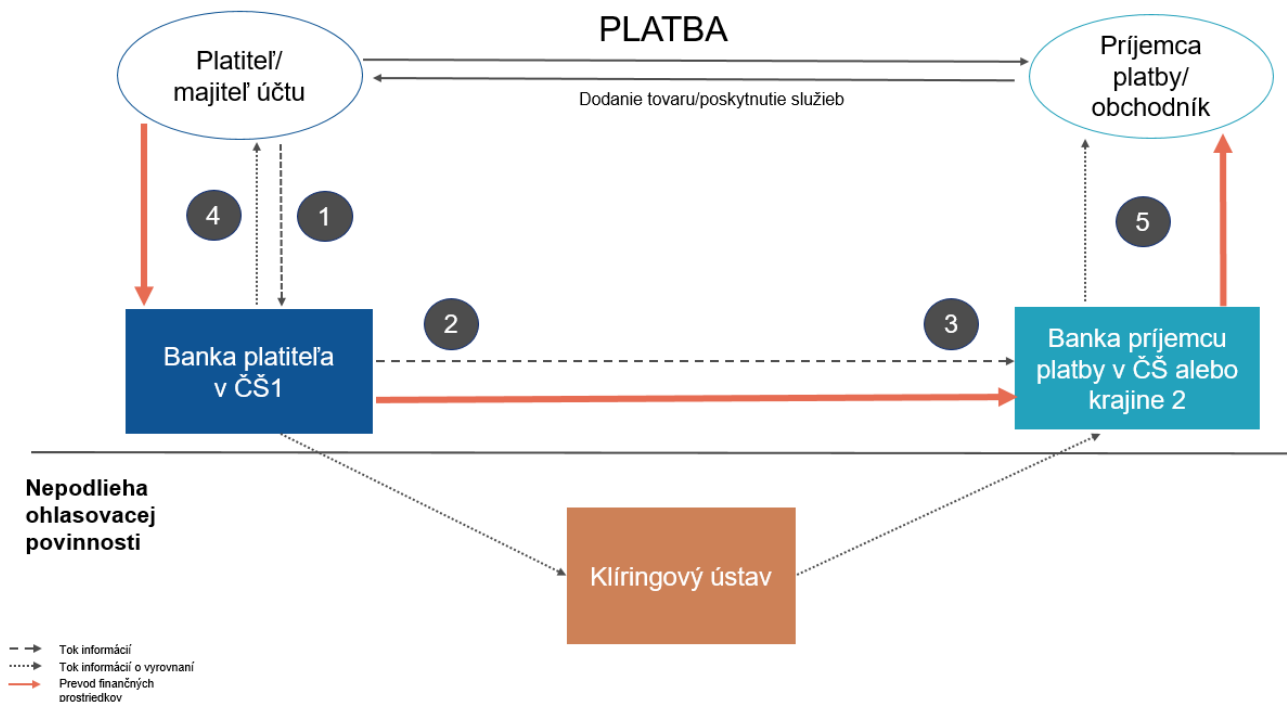
Aj keď sú informácie už zaznamenané, poskytovatelia platobných služieb si navzájom neprevádzajú finančné prostriedky pri každej žiadosti o platobnú transakciu, pretože by si to vyžadovalo nesmierne rozsiahle vzájomné výpočtové procesy pri každej z miliónov platobných transakcií, ktoré sa každý deň spracúvajú. Väčšina poskytovateľov platobných služieb na uľahčenie svojich činností konsoliduje platobné transakcie počas určitého obdobia, ktoré môže byť dlhšie či kratšie, a finančné prostriedky si navzájom prevádzajú až na konci tohto obdobia, pričom započítajú sumu, ktorú dlhujú druhému poskytovateľovi platobných služieb, a sumu, ktorú zase daný poskytovateľ platobných služieb dlhuje im. Tento pravidelný prevod finančných prostriedkov medzi poskytovateľmi platobných služieb sa vo všeobecnosti označuje ako „vyrovnanie“.

To je dôvod, prečo je povinnosť ohlasovania do systému CESOP založená na toku informácií a výmene údajov medzi poskytovateľmi platobných služieb (ktorá prebieha takmer okamžite a zahŕňa informácie o platiteľovi a príjemcovi platby na úrovni transakcie), a nie na skutočnom toku peňazí medzi nimi (ktorý sa uskutočňuje pravidelne s použitím agregovaných súm všetkých autorizovaných platieb za určité obdobie).

V nasledujúcich oddieloch sa podrobne uvádza, ako fungujú jednotlivé hlavné spôsoby platby, ktoré v súčasnosti podliehajú ohlasovacej povinnosti, ktorí aktéri sú pri nich zapojení a ako prebieha tok informácií. Uvedené príklady nie sú vyčerpávajúce, keďže existujúce spôsoby platby sa môžu vyvíjať a meniť a v budúcnosti môžu vzniknúť nové spôsoby platby.

2.2.1 Úhrada

Obrázok 2 – Fungovanie úhrady

Úhrady sú jednou z najstarších a najbežnejších foriem prevodu finančných prostriedkov. Všetky cezhraničné úhrady v Európskej únii sa riadia pravidlami stanovenými v nariadení o SEPA a schémami, ktoré vypracovala Európska platobná rada.

Úhrada vo všeobecnosti zahŕňa troch rôznych aktérov na spracovanie platby:

- banku platiteľa, ktorá vedie platobný účet platiteľa, z ktorého sa finančné prostriedky odoberú,
- banku príjemcu platby, ktorá vedie platobný účet príjemcu platby, na ktorý sa finančné prostriedky pripíšu,
- platobný systém, ktorý bankám poskytuje služby zúčtovania a/alebo vyrovnania, aby im pomohol zúčtovať a/alebo vyrovnať dlh vytvorený rôznymi prevodmi finančných prostriedkov, ktoré vykonávajú. Poskytovatelia platobných služieb si prípadne môžu vymieňať platby a vyrovnávať dlhy priamo alebo prostredníctvom iných sprostredkovateľov.

Na obrázku je tok informácií označený modrými číslami a prebieha takto:

1. Platiteľ iniciuje platobný príkaz tak, že svojej banke poskytne údaje o príjemcovi platby a požiada ju o prevod určitej sumy finančných prostriedkov na bankový účet príjemcu platby.
2. Banka platiteľa použije informácie poskytnuté platiteľom na vykonanie úhrady. Banka platiteľa následne postúpi informácie, ktoré jej platiteľ poskytol, poskytovateľovi platobných služieb príjemcu platby, aby pripísal finančné prostriedky na bankový účet príjemcu platby.
3. Banka príjemcu platby overí informácie poskytnuté bankou platiteľa v žiadosti o úhradu (napr. overí, či bankový účet existuje).

Akonáhle banka platiteľa a banka príjemcu platbu dokončia tieto kroky, tak si vymenili si všetky informácie potrebné na realizáciu platby a majú takmer všetky povinné informácie požadované podľa článku 243d (pozri podrobnosti o informáciách, ktoré sa majú poskytnúť, v oddiele 4.5).

Je dôležité poznamenať, že zatiaľ čo platobná transakcia sa na konci 3. kroku už môže považovať za dokončenú a zaznamenanú v záznamoch poskytovateľov platobných služieb, medzi dotknutými poskytovateľmi platobných služieb zatiaľ nedošlo k žiadnemu skutočnému prevodu finančných prostriedkov. Prevod finančných prostriedkov nastane až v neskoršej fáze zodpovedajúcej vyrovnaniu a toku peňazí medzi aktérmi.

Toto vyrovnanie prebieha takto:

4. Banka platiteľa odpíše z bankového účtu platiteľa sumu, ktorá sa musí previesť príjemcovi platby.
5. Banka príjemcu platby na druhej strane pripíše sumu platobnej transakcie na účet príjemcu platby ihneď po pripísaní tejto sumy poskytovateľovi platobných služieb príjemcu platby, aby príjemca platby dostal finančné prostriedky v požadovanej lehote (v prípade úhrad EÚ zvyčajne jeden pracovný deň).

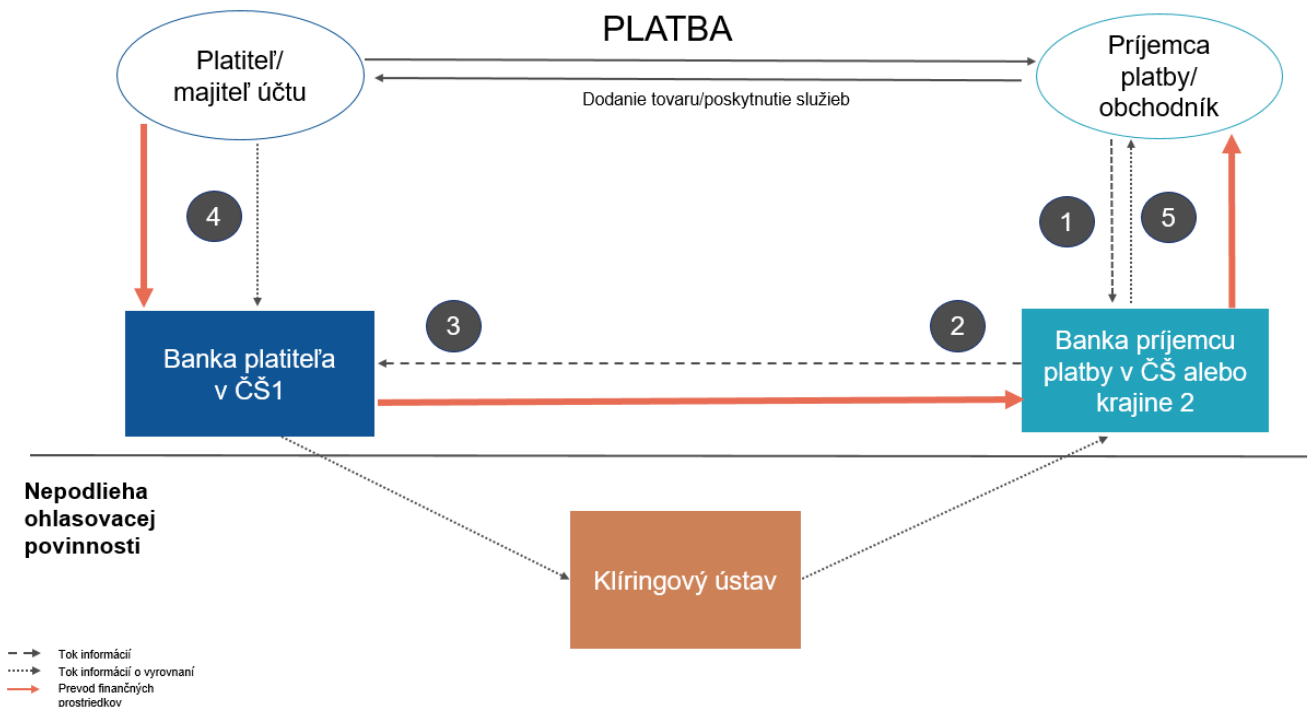
Zatiaľ čo pri platobnej transakcii medzi platiteľom a príjemcom platby je nevyhnutné, aby platiteľ previedol finančné prostriedky príjemcovi platby, v skutočnosti sa môže stať, že v neskoršej fáze po vyrovaní dlhu medzi príslušnými dvoma subjektmi zostane záporný zostatok práve na strane banky príjemcu platby, ktorý sa bude musieť vyplatiť banke platiteľa, pokiaľ banka príjemcu platby vykonala v prospech banky platiteľa viac transakcií, než od nej prijala. Preto je dôležité rozlišovať medzi výmenou údajov medzi bankou platiteľa a bankou príjemcu platby, ktorá sa priamo týka platobnej transakcie medzi platiteľom a príjemcom platby, a výmenou finančných prostriedkov medzi príslušnými dvoma poskytovateľmi platobných služieb, ktorá sa týka ich vlastných činností a nepodlieha ohlasovaniu [keďže je vyňatá z vymedzenia platieb podľa článku 3 písm. m) druhej smernice o platobných službách].

2.2.2 Inkaso

Inkasá podliehajú najmä nariadeniu o SEPA. V súčasnosti však neexistujú žiadne medzinárodné schémy pre inkaso mimo SEPA. Tieto situácie sú preto v praxi zriedkavé a poskytovatelia platobných služieb vo všeobecnosti prijímú pre takéto transakcie osobitné pravidlá, ktoré sú často založené na vnútroštátnych postupoch alebo samotných pravidlách SEPA.

Nasledujúce znázornenie inkasa je založené na pravidlách SEPA.

Obrázok 3 – Fungovanie inkasa

Na inkasách sa podieľajú presne tí istí aktéri ako v prípade úhrad (pozri bod 2.2.1).

Hlavný rozdiel medzi inkasami a úhradami spočíva v tom, že inkasá iniciuje príjemca platby na základe oprávnenia udeleného platiteľom. Iniciátorom teda nie je platiteľ.

Ako vidno na obrázku, tok informácií prebieha takto:

1. Príjemca platby na základe oprávnenia, ktoré mu predtým udelil platiteľ, iniciuje sériu žiadostí o inkaso na prevod finančných prostriedkov z účtu platiteľa na svoj účet.
2. Poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby vytvorí žiadosť a zašle ju na realizáciu poskytovateľovi platobných služieb platiteľa.
3. Poskytovateľ platobných služieb platiteľa skontroluje dostupnosť finančných prostriedkov a správnosť údajov v žiadosti. Ak je všetko v poriadku, poskytovateľ platobných služieb platiteľa odpíše transakciu inkasa k dátumu splatnosti.

Tieto kroky už zahŕňajú takmer všetky povinné údaje, ktoré sa majú ohlasovať do systému CESOP. Po nich nasleduje fáza vyrovnania, v ktorej sa finančné prostriedky skutočne presúvajú medzi poskytovateľmi platobných služieb (podobne ako pri úhradách):

4. V deň splatnosti poskytovateľ platobných služieb platiteľ'a odpíše z účtu platiteľ'a finančné prostriedky, ktoré sa majú previesť.
5. Poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby pripíše sumu platobnej transakcie na účet príjemcu platby ihneď po pripísaní tejto sumy poskytovateľ'ovi platobných služieb príjemcu platby, aby príjemca platby dostal finančné prostriedky v požadovanej lehote.

Rovnako ako v prípade úhrad predstavuje výmena finančných prostriedkov medzi poskytovateľmi platobných služieb pri vykonávaní vyrovnania samostatnú operáciu v rámci ich vlastných činností, ktorá nepodlieha ohlasovacej povinnosti.

2.2.3 Poukázanie peňazí

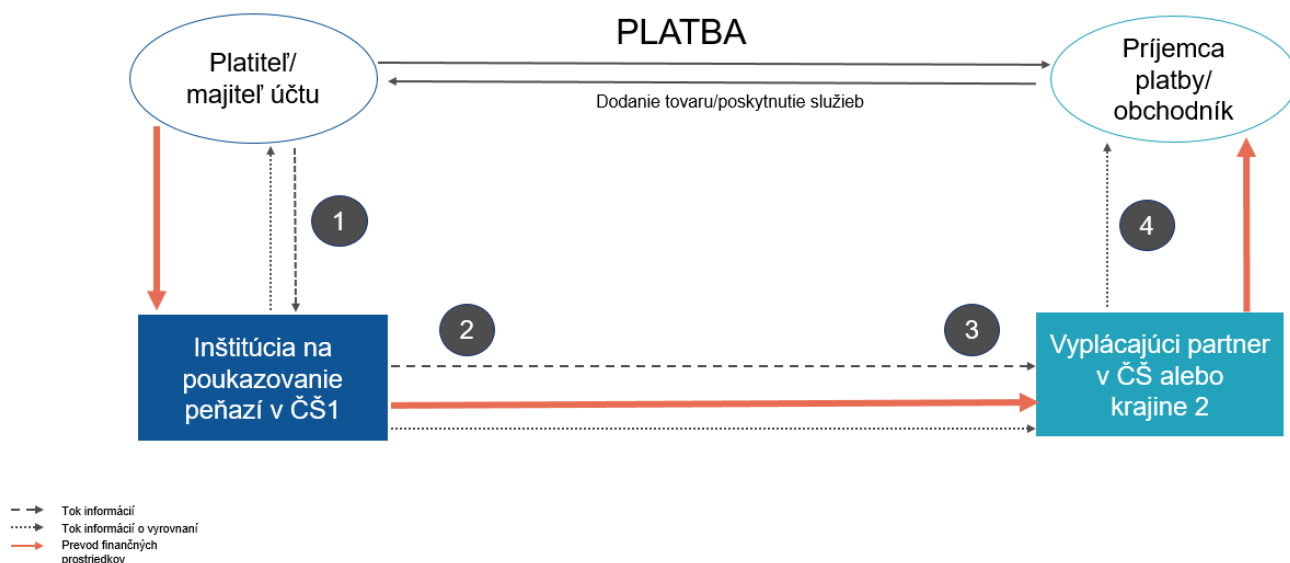
Poukázanie peňazí je jednou z najstarších foriem prevodu finančných prostriedkov medzi ľuďmi. V súčasnosti tento spôsob platby nahrádzajú iné metódy, napríklad úhrada, ktorá ponúka podobné funkcie s nižšími nákladmi a rýchlejšou realizáciou. V EÚ sa tento spôsob platby používa najmä pri tzv. platbách medzi priateľmi a rodinnými príslušníkmi, pri ktorých si občania medzi sebou posielajú finančné prostriedky do zahraničia. Naďalej však ide o spôsob platby, ktorý je komerčne používaný v iných krajinách a podlieha preto ohlasovacej povinnosti.

Jednou z osobitostí poukazovania peňazí v porovnaní s inými formami platieb je možnosť previesť finančné prostriedky bez toho, aby existoval platobný účet príjemcu platby. Hoci pri modernom poukazovaní peňazí niekedy existuje možnosť zaslať finančné prostriedky priamo na bankový účet, naďalej je možné poslať finančné prostriedky do zahraničia prostredníctvom poukázania peňazí bez potreby uviesť údaje o platobnom účte príjemcu platby. Práve táto osobitosť je dôvodom, prečo bol do smernice 2006/112/ES vložený článok 243d ods. 1 písm. e), v ktorom sa vyžaduje, aby sa pri neexistencii platobného účtu príjemcu platby uvádzal BIC alebo iný jedinečný identifikátor poskytovateľ'a platobných služieb konajúceho v mene príjemcu platby (ďalej len „vyplácajúci partner“). Na základe týchto informácií dokáže systém určiť, kto je subjektom prijímajúcim finančné prostriedky v mene príjemcu platby.

Na poukázaní peňazí sa vo všeobecnosti podieľajú dva subjekty:

- inštitúcia na poukazovanie peňazí, ktorú platiteľ použije na prevod finančných prostriedkov príjemcovi platby,
- vyplácajúci partner, teda druhá inštitúcia na poukazovanie peňazí, ktorá dostane finančné prostriedky a sprístupní ich príjemcovi platby.

Obrázok 4 – Fungovanie poukázania peňazí

Na obrázku je tok informácií označený modrými číslami a prebieha takto:

1. Platiteľ iniciuje žiadosť o poukázanie peňazí tým, že poskytne svojmu poskytovateľovi platobných služieb údaje o príjemcovi platby a o transakcii.
2. Poskytovateľ platobných služieb platiteľa (inštitúcia na poukazovanie peňazí) vytvorí transakciu a postúpi ju vyplácajúcemu partnerovi v inom členskom štáte, tretej krajine alebo na treťom území.
3. Vyplácajúci partner (poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby) skontroluje údaje v žiadosti a validuje ich, ak sú správne.
4. Vyplácajúci partner sprístupní peniaze príjemcovi platby.

2.2.4 Platba kartou

Platby kartou sú v Európe pravdepodobne najpoužívanejšou formou platby pri transakciách elektronického obchodu. Hoci takisto podliehajú legislatívnemu dohľadu, podrobnosti o pravidlách vzťahujúcich sa na výmeny údajov na spracovanie platieb kartou sú stanovené v rôznych súboroch pravidiel vytvorených poskytovateľmi kartových schém. Aj keď si každý poskytovateľ schémy môže slobodne stanoviť vlastné pravidlá, trh je napriek tomu vysoko štandardizovaný prostredníctvom rôznych noriem, ako je napríklad dokument *Volume (Zväzok pravidiel)*⁷, ktorý vypracovalo Európske združenie zainteresovaných strán v oblasti kariet a v ktorom sa stanovujú pravidlá uplatniteľné na výmenu informácií medzi poskytovateľmi platobných služieb podieľajúcimi sa na platbách kartou v rámci oblasti SEPA, alebo normy organizácie EMVCo⁸.

Na spracúvaní platieb kartou sa vo všeobecnosti podieľajú traja hlavní aktéri:

- Poskytovateľ kartovej schémy vytvorí súbor pravidiel vzťahujúcich sa na danú kartu. Poskytovateľ kartovej schémy môže byť poskytovateľom platobných služieb, ak distribuuje

⁷ <https://www.e-csg.eu/scs-volume-v9>.

⁸ <https://www.emvco.com/document-search/>.

karty sám alebo ak poskytuje iné platobné služby spojené s kartou (napríklad prijímanie platobných transakcií). Zvyčajne to tak býva v prípade trojstrannej kartovej schémy, keď poskytovateľ kartovej schémy vystupuje ako vydavateľ karty aj ako komerčný prijímateľ. Na druhej strane pri štvorstranných kartových schémach to zvyčajne funguje tak, že poskytovateľ kartovej schémy neposkytuje žiadne platobné služby a nie je teda poskytovateľom platobných služieb.

- Vydavateľ karty je poskytovateľom platobných služieb, ktorý je zodpovedný za poskytnutie platobnej karty (debetnej alebo kreditnej) platiteľovi a za vykonávanie platobných transakcií v jeho mene.
- Komerčný prijímateľ je poskytovateľom platobných služieb, ktorý je zodpovedný za prijímanie rôznych platobných transakcií v mene príjemcu platby. Komerčný prijímateľ agreguje všetky platobné transakcie vykonané počas určitého obdobia a pravidelne zasiela príjemcovi platby konsolidovanú sumu.

Poskytovatelia technických služieb sú subjekty, s ktorými prijímatelia kariet alebo obchodníci uzavreli zmluvu s cieľom poskytovať služby potrebné na spracovanie platieb kartou. Jednou z najdôležitejších služieb je poskytovanie platobného terminálu alebo špecializovanej webovej stránky, pomocou ktorých možno zadať údaje o karte a iniciovať platobný proces (iniciátor platby). Je dôležité poznamenať, že títo poskytovatelia technických služieb sú na základe článku 3 písm. j) druhej smernice o platobných službách vyňatí z rozsahu pôsobnosti uvedenej smernice, pokiaľ nemajú v držbe finančné prostriedky určené na prevod. Títo poskytovatelia sa preto nepovažujú za poskytovateľov platobných služieb a nepodliehajú ohlasovacej povinnosti.

Pozn.: Počet aktérov pri transakciách prostredníctvom karty môže byť vyšší v závislosti od počtu sprostredkovateľov. Prijímatelia bežne využívajú ďalších sprostredkovateľov na spracovanie častí platobnej transakcie, alebo aby mohli obchodníkovi ponúkať viaceré spôsoby platby. Hoci schémy môžu mať v praxi rôzne podoby, vždy pri nich platia základné zásady, na ktoré sa poukázalo, a prijímateľ s vydavateľom si musia vždy vymieňať tie isté údajové prvky.

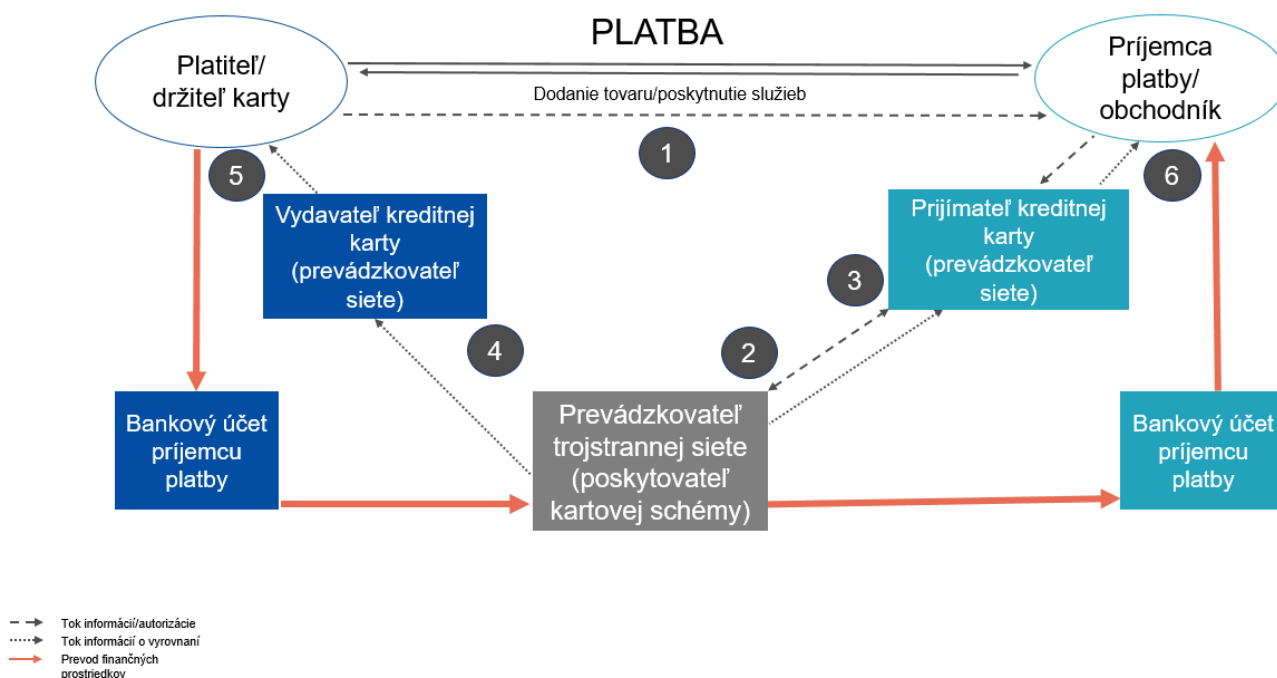
Platby kartou možno rozdeliť do dvoch kategórií: trojstranné kartové schémy a štvorstranné kartové schémy. V prípade trojstranných platieb kartou poskytovatelia kartovej schémy konajú ako vydavateľ aj ako prijímateľ a sú priamo prepojení s platiteľom a príjemcom platby. Na druhej strane pri štvorstranných platbách kartou sa vyžaduje, aby boli funkcie vydavateľa karty týkajúce sa platiteľa oddelené od funkcií prijímateľa karty týkajúcich sa príjemcu platby.

Oba tieto typy platieb kartou sa podrobne opisujú v nasledujúcom pododdieli.

2.2.4.1 Trojstranná kartová schéma

V trojstrannej kartovej schéme plní poskytovateľ schémy všetky úlohy, t. j. úlohu poskytovateľa schémy, vydavateľa karty aj komerčného prijímateľa. V tejto konfigurácii je preto poskytovateľ schémy ústredným článkom, pretože je v priamom vzťahu k platiteľovi aj príjemcovi platby. Poskytovateľ schémy bude odteraz vždy kľúčovým oznamujúcim subjektom, keďže je vydavateľom karty a zároveň prijímateľom, a bude ohlasovať platby v rámci EÚ aj platby mimo EÚ.

Obrázok 5 – Fungovanie trojstrannej platby kartou

Ako vidno na obrázku, tok informácií prebieha takto:

1. Platiteľ iniciuje platbu poskytnutím údajov o svojej karte v online rozhraní, ktoré je prepojené s webovým sídlom príjemcu platby.
2. Keď platiteľ úspešne predloží informácie o svojej karte, iniciátor platby postúpi tieto údaje poskytovateľovi kartovej schémy, ktorý koná ako prijímateľ aj ako vydavateľ. Pomocou týchto informácií poskytovateľ kartovej schémy skontroluje prijaté údaje a potvrdí, že sú správne a že platiteľ má dostatočné finančné prostriedky na vykonanie platobnej transakcie.
3. Poskytovateľ kartovej schémy povolí transakciu a zašle potvrdenie príjemcovi platby.

Po týchto krokoch, ktoré predstavujú proces autorizácie, sa začne fáza vyrovnania:

4. Keďže poskytovateľ kartovej schémy pokryl náklady platiteľa prostredníctvom úverového rámca, teraz požiada platiteľa, aby splatil predtým zaplatené sumy, a to prostredníctvom výkazu všetkých vykonaných transakcií (zvyčajne za jeden mesiac).
5. Platiteľ splatí svoj úver zaslaním finančných prostriedkov poskytovateľovi kartovej schémy. Tento prevod finančných prostriedkov bude mať vo všeobecnosti formu úhrady od platiteľa poskytovateľovi kartovej schémy, ktorý v kontexte danej platby koná ako príjemca platby.
6. Poskytovateľ kartovej schémy pravidelne pripíše na platobný účet príjemcu platby agregovanú sumu všetkých transakcií, ktoré vykonal počas určitého obdobia. Táto platba takisto zodpovedá úhrade od poskytovateľa kartovej schémy príjemcovi platby.

Pozn.: Ako sa zdôrazňuje na obrázku, do procesu trojstranných platieb kartou vo všeobecnosti vstupujú ďalší poskytovatelia platobných služieb (napríklad banky), a to na financovanie úverového rámca karty alebo na prijímanie finančných prostriedkov od komerčného prijímateľa. V prípade týchto poskytovateľov platobných služieb budú transakcie vyzerať ako platba vydavateľovi karty

(v prípade poskytovateľa platobných služieb platiteľa) alebo ako transakcia od komerčného prijímateľa príjemcovi platby (v prípade poskytovateľa platobných služieb príjemcu platby). Tieto transakcie sa síce líšia od predmetnej transakcie medzi platiteľom a príjemcom platby, ale podliehajú ohlasovacej povinnosti a mali by sa ohlasovať buď s uvedením vydavateľa karty ako príjemcu platby, alebo s uvedením komerčného prijímateľa ako platiteľa. Nevzťahuje sa na ne totiž vyňatie podľa článku 3 písm. m) druhej smernice o platobných službách, ktoré sa týka transakcií medzi poskytovateľmi platobných služieb v rámci ich vlastných činností, pretože neslúžia na činnosti dotknutých poskytovateľov platobných služieb, ale sú súčasťou dohody medzi platiteľom/príjemcom platby a vydavateľom karty/komerčným prijímateľom.

2.2.4.2 Štvorstranná kartová schéma

Trojstranné a štvorstranné kartové schémy sa síce riadia rovnakými základnými zásadami, ale líšia sa tým, že pri štvorstrannej kartovej schéme sú poskytovateľ kartovej schémy, vydavateľ karty a komerčný prijímateľ rôzne subjekty. Poskytovateľ kartovej schémy preto vo všeobecnosti zohráva v platobnej transakcii menej aktívnu úlohu, ktorá sa obmedzuje na stanovovanie pravidiel a poskytovanie infraštruktúry prijímateľovi a vydavateľovi na účely výmeny informácií. Keďže sám nevydáva karty ani neprijíma transakcie, v rámci tejto kartovej schémy sa neposkytujú žiadne platobné služby a nejde teda o poskytovateľa platobných služieb podľa druhej smernice o platobných službách. Nepodlieha preto ohlasovacej povinnosti.

Úloha vydavateľa karty sa môže v rôznych situáciách značne líšiť: sú situácie, keď kartu poskytne platiteľovi jeho úverová inštitúcia, ktorá tým na seba zároveň prevezme úlohu vydavateľa karty. Inokedy je vydavateľom karty špecializovaná inštitúcia, ktorej jediným účelom je poskytovať kreditné/debetné karty.

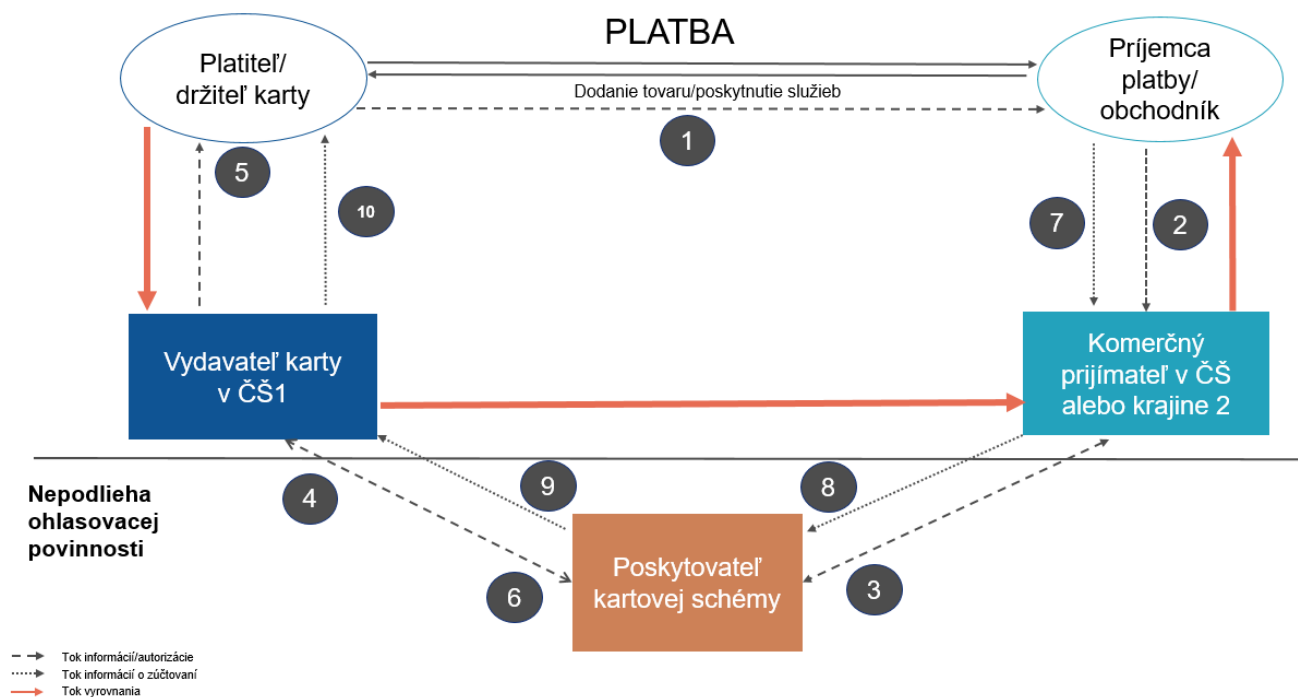
To isté platí aj pre úlohu prijímateľa, ktorú môže niekedy plniť priamo úverová inštitúcia príjemcu platby. Vo väčšine prípadov túto úlohu vykonávajú špecializované subjekty, ktoré sa nazývajú komerční prijímatelia.

Spracovanie platby kartou má vo všeobecnosti tri hlavné fázy:

1. **Autorizácia:** Proces autorizácie slúži na zvýšenie bezpečnosti, uľahčenie autentifikácie a na to, aby vydavateľ potvrdil obchodníkovi, že karta a navrhovaná transakcia sú platné. Proces autorizácie je dôležitý na stanovenie záväzkov medzi vydavateľom a prijímateľom v súlade s pravidlami kartovej schémy. Nie všetkým kartovým transakciám však musí predchádzať online autorizácia voči vydavateľovi. Autorizácia sa môže uskutočniť aj medzi čipom karty a platobným terminálom (offline autorizácia), čo sa bežne využíva napr. v bezkontaktnom prostredí, v hromadnej doprave atď. V niektorých prípadoch sa transakcia dokonca vôbec neautorizuje, ale obchodník alebo prijímateľ ju napriek tomu zašle na zúčtovanie na vlastné riziko/zodpovednosť obchodníka.
2. **Zúčtovanie:** Na konci pracovného dňa príjemca platby odošle súbor hromadného prevodu s konečnými transakciami prijatými na platobnom termináli/online webovej stránke príjemcu platby. Prijímateľ informácie „znovu zabalí“ prostredníctvom siete platobných kariet a zašle ich spolu s prijatými transakciami od iných obchodných zákazníkov prijímateľa ako veľké súbory hromadných prevodov do príslušných sietí platobných kariet. Sieť platobných kariet informácie „znovu zabalí“ a zašle ich rôznym vydavateľom kariet, ktorí prijímajú denné súbory hromadných prevodov so všetkými transakciami prijatými prostredníctvom siete platobných kariet. Zúčtovanie je sériový tok, na ktorom sú založené tri typy vyrovnania.
3. **Vyrovnanie:** Existujú tri typy vyrovnania vyplývajúce z transakcií viazaných na kartu. Všetky tri sú založené na informáciách o zúčtovaní, ale sú navzájom oddelené a nezávislé a môžu sa uskutočniť v ľubovoľnom časovom slede:

- vyrovnanie medzi prijímateľom a obchodníkom;
- vyrovnanie medzi vydavateľom a prijímateľom;
- vyrovnanie medzi držiteľom karty a vydavateľom (t. j. keď vydavateľ karty odpíše sumu z platobného účtu držiteľa karty).

Obrázok 6 – Fungovanie štvorstrannej platby kartou

Prvé kroky predstavujú na obrázku tok autorizácie a odpoveď vydavateľa karty:

- Platiteľ poskytne údaje o svojej platobnej karte v online rozhraní, ktoré je prepojené s webovým sídlom príjemcu platby. Tým sa iniciuje proces platby.
- Na základe informácií o karte, ktoré poskytol platiteľ, platobný terminál príjemcu platby postúpi informácie prijímateľovi.
- Na základe informácií, ktoré sú k dispozícii na karte, komerčný prijímateľ postúpi tieto informácie poskytovateľovi kartovej schémy.
- Poskytovateľ kartovej schémy vždy na základe postúpených údajov identifikuje vydavateľa karty a zašle mu správu o autorizácii.
- Vydavateľ karty dostane žiadosť o autorizáciu obsahujúcu údaje o karte a transakcii. Overí, či sú všetky prvky správne a či má platiteľ k dispozícii dostatok finančných prostriedkov.
- Vydavateľ karty pošle späť správu s kladnou alebo so zápornou odpoveďou, čím transakciu validuje, resp. zamietne. Pri tejto správe s odpoveďou sa uskutočnia rovnaké kroky ako pri pôvodnej požiadavke v opačnom smere.

Po autorizovaní transakcie (alebo po jej odoslaní na zúčtovanie, ak sa nevykonala autorizácia) sa ďalšie kroky budú vzťahovať na proces zúčtovania:

- Platobný terminál príjemcu platby pošle na konci pracovného dňa súbor hromadného prevodu so všetkými platobnými transakciami, ktoré príjemca platby prijal počas dňa, komerčnému prijímateľovi.

8. Komerčný prijímateľ tieto informácie zlúči v spojitosti so všetkými platbami uskutočnenými prostredníctvom danej kartovej schémy. Komerčný prijímateľ následne zašle tieto nové súbory hromadných prevodov poskytovateľovi kartovej schémy.
9. Na základe informácií dostupných v súbore hromadného prevodu poskytovateľ kartovej schémy tento súbor rozdelí podľa vydavateľov kariet a zašle informácie o platbách týkajúce sa jednotlivých vydavateľov kariet.
10. Po prijatí týchto informácií ich vydavateľ rozdelí podľa jednotlivých vlastníkov kariet a informuje ich o príslušnom záväzku.

Nakoniec sa po skončení zúčtovania začne fáza vyrovnania a uskutoční sa v ľubovoľnom časovom slede.

Pozn.: Podobne ako pri trojstranných platbách kartou do procesu štvorstranných platieb kartou často vstupujú ďalší poskytovatelia platobných služieb (napríklad banky), a to na financovanie úverového rámca karty alebo na prijímanie finančných prostriedkov od komerčného prijímateľa. V prípade týchto poskytovateľov platobných služieb budú transakcie vyzerať ako platba vydavateľovi karty (v prípade poskytovateľa platobných služieb platiteľa) alebo ako transakcia od komerčného prijímateľa príjemcovi platby (v prípade poskytovateľa platobných služieb príjemcu platby). Tieto transakcie sa síce líšia od predmetnej transakcie medzi platiteľom a príjemcom platby, ale podliehajú ohlasovacej povinnosti a mali by sa ohlasovať buď s uvedením vydavateľa karty ako príjemcu platby, alebo s uvedením komerčného prijímateľa ako platiteľa. Nevzťahuje sa na ne totiž vyňatie podľa článku 3 písm. m) druhej smernice o platobných službách, ktoré sa týka transakcií medzi poskytovateľmi platobných služieb v rámci ich vlastných činností, pretože neslúžia na činnosti dotknutých poskytovateľov platobných služieb, ale sú súčasťou dohody medzi platiteľom/príjemcom platby a vydavateľom karty/komerčným prijímateľom.

2.2.5 Elektronické peniaze

Elektronické peniaze sú zrejme najnovším spôsobom prevádzania finančných prostriedkov medzi platobnými účtami. Elektronické peniaze ponúkajú v porovnaní s tradičnými spôsobmi platby mnoho výhod, napríklad rýchlosť transakcie, nízke poplatky a ochranu finančných údajov. Sektor elektronického peňažníctva je regulovaný smernicou o elektronických peniazoch⁹, ako aj druhou smernicou o platobných službách, keďže inštitúcie elektronických peňazí sú poskytovateľmi platobných služieb.

Aj keď sa v smernici o elektronických peniazoch stanovujú základné pravidlá uplatniteľné na tento sektor, každý poskytovateľ elektronických peňazí má možnosť vytvoriť si vlastný systém a vlastný spôsob spracúvania platieb. Medzi rôznymi poskytovateľmi elektronických peňazí preto prebieha len málo interakcií a je potrebné, aby platiteľ aj príjemca platby prijímali služby toho istého poskytovateľa elektronických peňazí, ak chcú prostredníctvom daného poskytovateľa elektronických peňazí vykonávať alebo prijímať platby.

Vzhľadom na túto nedostatočnú štandardizáciu fungovania tohto sektora nemožno pokryť všetky existujúce a budúce obchodné modely. Napriek tejto veľkej rôznorodosti poskytovaných služieb však

⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES zo 16. septembra 2009 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje smernica 2000/46/ES (text s významom pre EHP) (Ú. v. EÚ L 267, 10.10.2009, s. 7).

sektor elektronického peňažníctva možno rozdeliť na dva hlavné obchodné modely: elektronická peňaženka a elektronický poukaz.

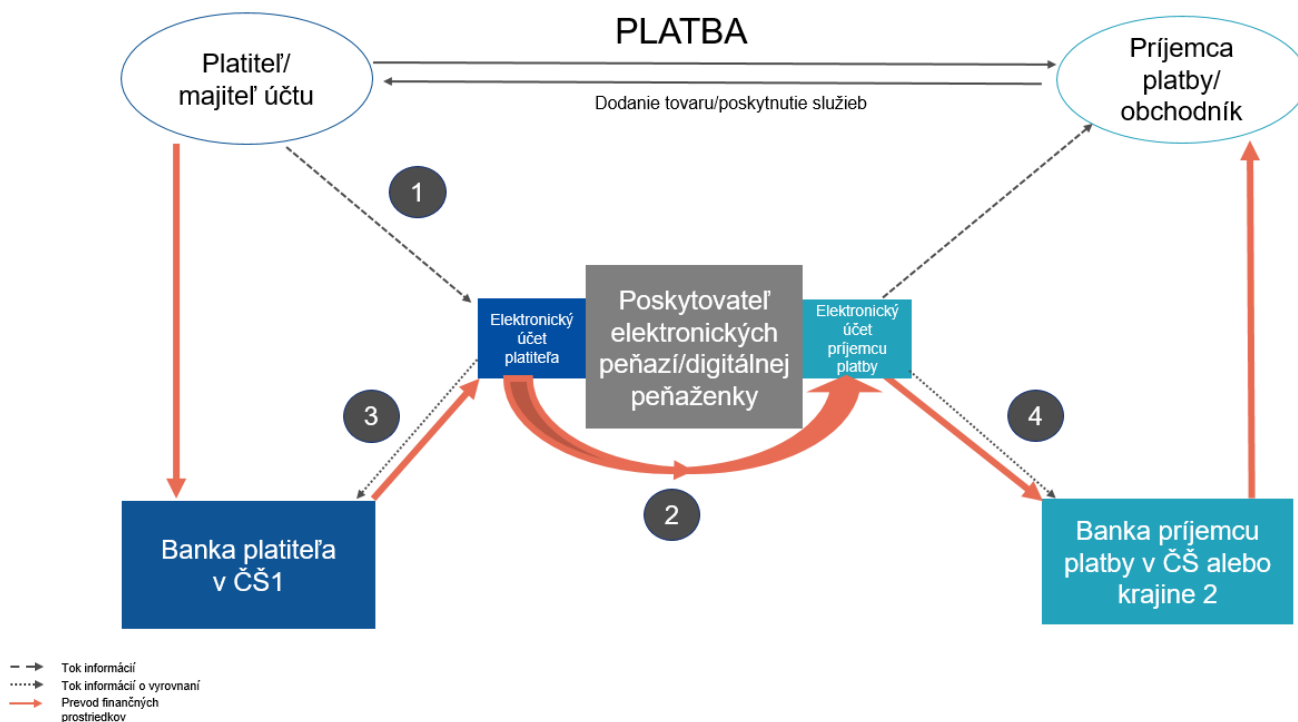
Pozn.: Podobne ako pri platbách kartou a trhoviskách vstupujú do procesu platby elektronickými peniazmi ďalší poskytovatelia platobných služieb (napríklad banky), a to na zaslanie finančných prostriedkov na účet elektronických peňazí alebo na výber finančných prostriedkov z tohto účtu. V prípade týchto poskytovateľov platobných služieb budú transakcie vyzerat' ako platba poskytovateľovi elektronických peňazí alebo ako platba od takéhoto poskytovateľa. Tieto transakcie sa síce líšia od predmetnej transakcie medzi platiteľom a príjemcom platby, ale podliehajú ohlasovacej povinnosti a mali by sa ohlasovať s uvedením poskytovateľa elektronických peňazí ako platiteľa alebo ako príjemcu platby. Nevzťahuje sa na ne totiž vyňatie podľa článku 3 písm. m) druhej smernice o platobných službách, ktoré sa týka transakcií medzi poskytovateľmi platobných služieb v rámci ich vlastných činností, pretože neslúžia na činnosti dotknutých poskytovateľov platobných služieb, ale sú súčasťou dohody medzi platiteľom/príjemcom platby a poskytovateľom elektronických peňazí.

2.2.5.1 Elektronická peňaženka

V prípade elektronickej peňaženky poskytovatelia platobných služieb ponúkajú platiteľovi formu virtuálnej peňaženky alebo elektronickej peňaženky, ktorú možno použiť na zaplatenie tovaru alebo služieb. Elektronická peňaženka môže byť financovaná prostredníctvom rôznych spôsobov platby, napríklad na základe platieb kartou alebo úhrad, presne tak, ako by to fungovalo pri fyzickej peňaženke s fyzickými kartami. Finančné prostriedky, ktoré sa prevádzajú do elektronickej peňaženky, sa môžu použiť na realizáciu platieb v rámci infraštruktúry poskytovateľa elektronických peňazí. K financovaniu elektronickej peňaženky môže dôjsť buď vopred, alebo súbežne s transakciou elektronického peňažníctva.

Okrem poskytovania platobných služieb platiteľovi ponúka poskytovateľ elektronickej peňaženky aj platobné služby príjemcovi platby, ktorý musí byť takisto zaregistrovaný v systémoch poskytovateľa elektronickej peňaženky, aby mohol prijímať platby prostredníctvom elektronických peňazí. Poskytovateľ elektronickej peňaženky je preto v priamom vzťahu k platiteľovi aj príjemcovi platby a je teda kľúčovým aktérom ohlasovacej povinnosti. Ako už bolo vysvetlené, do platieb elektronického peňažníctva sú síce zapojení aj iní poskytovatelia platobných služieb, ale plnia len úlohu zdroja financovania elektronickej peňaženky alebo miesta určenia na výber finančných prostriedkov. Samotná platba elektronického peňažníctva medzi platiteľom a príjemcom platby od nich nijako nezávisí a spravuje ju výlučne poskytovateľ elektronických peňazí.

Obrázok 7 – Fungovanie elektronickej peňaženky

Ako vidno na obrázku, tok informácií prebieha takto:

1. Platiteľ iniciuje transakciu elektronickeho peňažníctva tým, že na webovej stránke príjemcu platby poskytne údaje o svojom elektronicom účte.
2. Poskytovateľ elektronickej peňaženky dostane údaje o transakcii a potvrdí jej platnosť. V takom prípade poskytovateľ elektronickej peňaženky prevedie finančné prostriedky z elektronickeho účtu platiteľa na elektronický účet príjemcu platby.

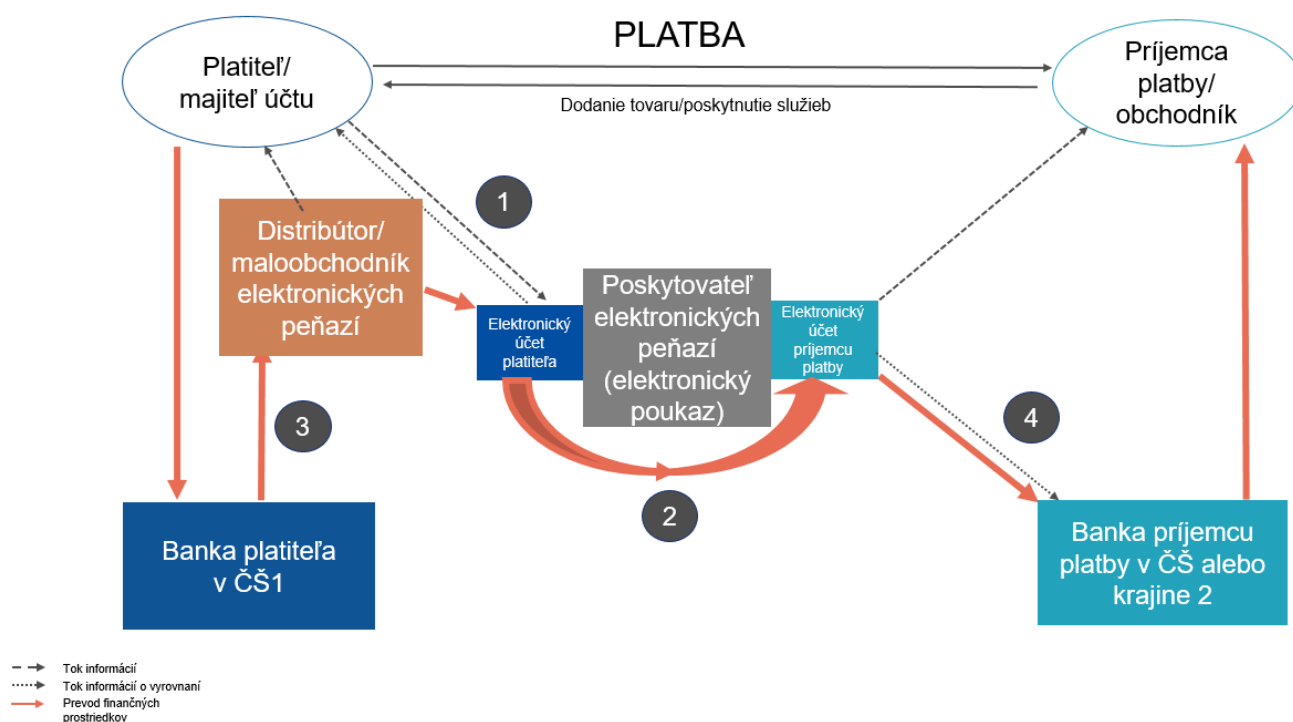
Po tomto úkone je prevod finančných prostriedkov v rámci systémov poskytovateľa elektronickej peňaženky dokončený a netreba žiadne vyrovnanie, pretože poskytovateľ elektronickej peňaženky je jediným aktérom zapojeným do platobnej transakcie. Ak však na účte elektronickej peňaženky platiteľa chýbali potrebné finančné prostriedky, poskytovateľ elektronickej peňaženky musí ešte pred vykonaním platby elektronickeho peňažníctva požiadať o tieto finančné prostriedky zo zdrojov financovania, ktoré má platiteľ zaregistrované, a uskutočniť vyrovnanie:

3. Poskytovateľ elektronickej peňaženky použije údaje poskytnuté platiteľom pri registrácii na zadanie žiadosti o prevod finančných prostriedkov od poskytovateľa platobných služieb zodpovedného za zdroj financovania platiteľa (napríklad prostredníctvom úhrady alebo platby kartou). Vznikne tak samostatná transakcia medzi platiteľom a poskytovateľom elektronickej peňaženky ako príjemcom platby.
4. Podobne sa príjemca platby môže rozhodnúť vybrať si finančné prostriedky zo svojho účtu elektronickej peňaženky na svoj bankový účet alebo na iný platobný účet. Tým vznikne ďalšia transakcia, v rámci ktorej bude poskytovateľ elektronickej peňaženky platiteľom a obchodník bude príjemcom platby. Poskytovateľ platobných služieb príjemcu platbu (t. j. jeho banka) by mal túto samostatnú transakciu ohlásiť.

2.2.5.2 Elektronický poukaz

Elektronické poukazy sa líšia od elektronickej peňaženky, pretože netvorí elektronickú peňaženku, ale sú zamerané na vytvorenie jednotlivých elektronických foriem platby, ktoré často majú podobu viacúčelových predplatených kariet. Tieto karty si môže platiteľ zakúpiť u vybraných distribútorov/maloobchodníkov a môže pomocou nich vykonávať platby prostredníctvom infraštruktúry poskytovateľa elektronických peňazí bez potreby uvádzať akékoľvek finančné informácie. Znamená to, že na rozdiel od elektronickej peňaženky poskytovateľa elektronických poukazov nie sú v priamom vzťahu k platiteľovi a nepodmieňujú využívanie svojich služieb registráciou platiteľa vo svojich systémoch. Vo všeobecnosti stačí, ak platiteľ použije elektronický poukaz, ktorý si kúpil od maloobchodníka poskytovateľa elektronických peňazí. V prípade elektronických poukazov je poskytovateľ elektronických peňazí v priamom vzťahu len k príjemcovi platby, ktorý na prijímanie platieb naďalej potrebuje elektronický účet.

Obrázok 8 – Fungovanie elektronického poukazu

Ako vidno na obrázku, tok informácií prebieha takto:

1. Platiteľ iniciuje transakciu elektronického peňažníctva tým, že na webovom sídle obchodníka uvedie údaje o svojom elektronickom poukaze.
2. Poskytovateľ elektronických peňazí informácie zadané platiteľom validuje a potvrdí transakciu. Poskytovateľ elektronických peňazí potom pripíše sumu transakcie na elektronický účet príjemcu platby.

Po tomto úkone je prevod finančných prostriedkov v rámci poskytovateľa elektronických peňazí dokončený a netreba žiadne vyrovnanie, pretože poskytovateľ elektronických peňazí je jediným aktérom zapojeným do platobnej transakcie. Mimo systémov poskytovateľa elektronických peňazí však zvyčajne prebehne rad ďalších operácií:

3. Platiteľ si zakúpi elektronický poukaz u vybraného distribútora, ktorého poskytovateľ elektronických peňazí autorizoval na distribúciu svojich spôsobov platby. Poskytovateľ

elektronických peňazí vie, že na danom mieste bol zakúpený poukaz. Pri kúpe elektronického poukazu platiteľ obvykle vykoná platobnú transakciu, aby maloobchodníkovi za elektronický poukaz zaplatil. V závislosti od použitého obchodného modelu sa tieto finančné prostriedky prevedú maloobchodníkovi alebo priamo poskytovateľovi elektronického poukazu. V oboch prípadoch dochádza k samostatnej transakcii (ktorá sa uskutoční pred tým, než platiteľ svoj elektronický poukaz použije na zaplatenie tovaru alebo služieb), pri ktorej je príjemcom platby maloobchodník alebo poskytovateľ elektronického poukazu.

4. Podobne ako pri elektronickej peňaženke sa príjemca platby môže rozhodnúť vybrať si finančné prostriedky zo svojho účtu elektronických peňazí. Tým vznikne ďalšia transakcia, v rámci ktorej bude poskytovateľ elektronických peňazí platiteľom a obchodník bude príjemcom platby. Poskytovateľ platobných služieb príjemcu platbu by mal túto samostatnú transakciu ohlásiť.

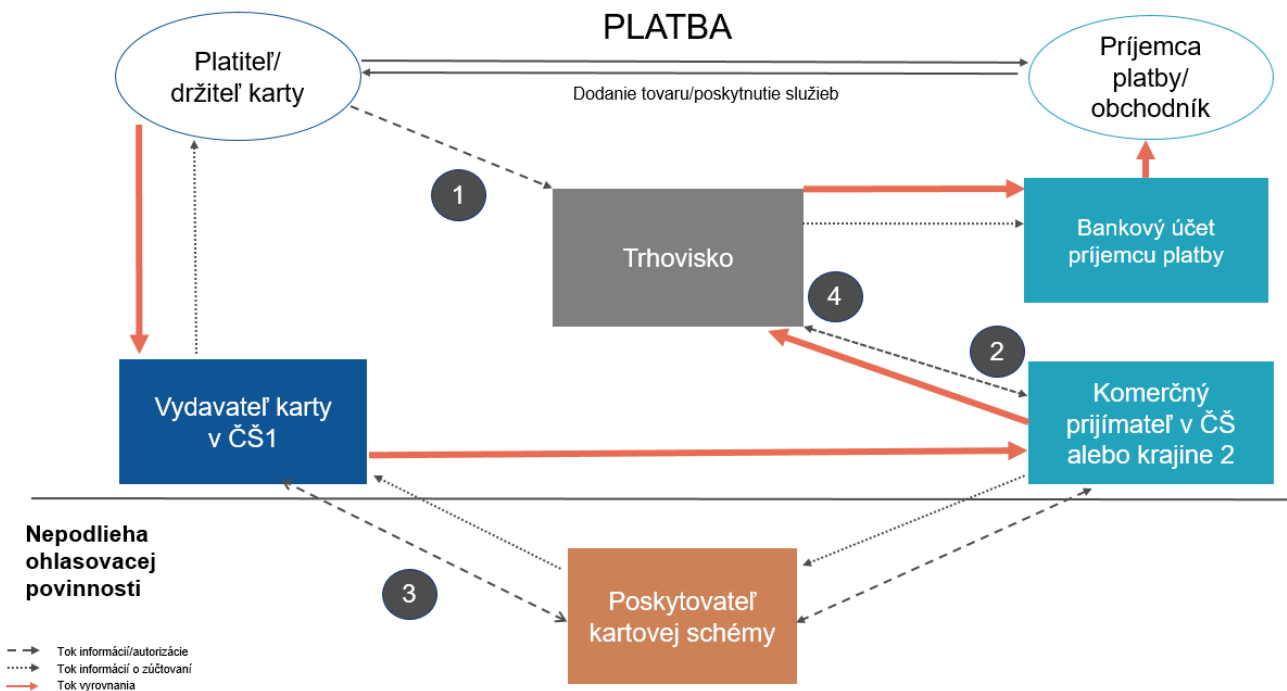
2.2.6 Trhoviská a sprostredkovatelia získavajúci finančné prostriedky vo vlastnom mene

Hoci nejde o spôsob platby ako taký, v prípade trhovísk a sprostredkovateľov môže dôjsť k zmene spôsobu výmeny údajov v rámci určitej platby. Dôvodom je, že keď tieto subjekty získavajú a uchovávajú finančné prostriedky vo vlastnom mene a až potom ich distribuujú príjemcovi platby, konajú ako poskytovateľ platobných služieb a musia byť takto zaregistrované. To však zároveň znamená, že z pohľadu druhej strany platobného reťazca pôsobia ako príjemca platby, keďže majú v držbe finančné prostriedky, ktoré boli prevedené v ich mene, a takto budú aj ohlásené.

Napríklad väčšina trhovísk používa obchodný model, v ktorom platby najprv smerujú do samotného trhoviska, ktoré si tieto finančné prostriedky určitý čas ponechá a až potom ich ako konsolidovanú sumu, zníženú o uplatnené poplatky trhoviska, distribuuje príjemcovi platby. Týmto spôsobom postupujú aj niektorí poskytovatelia platobných služieb, ktorí majú s príjemcom platby jedinú zmluvu, pričom ponúkajú rôzne spôsoby platby. Výhodou pre príjemcu platby je, že nepotrebuje uzavrieť jednotlivé zmluvy a registrovať sa priamo u všetkých poskytovateľov týchto rôznych spôsobov platby, ale bude ich môcť svojim klientom ponúkať prostredníctvom služieb sprostredkovateľa, ktorý všetky tieto zmluvy uzavreté má. Vyplýva z toho, že sprostredkovateľ najskôr konsoliduje všetky transakcie prijaté prostredníctvom rôznych spôsobov platby na vyhradených účtoch a následne obchodníkom distribuuje agregované sumy.

V oboch týchto prípadoch vzniká v dôsledku prítomnosti sprostredkovateľa v platobnom reťazci, ktorý pôsobí ako štít chrániaci informácie o príjemcovi platby alebo platiteľovi pred všetkými ostatnými aktérmi, nezrovnalosť vo vymieňaných údajoch, pretože z pohľadu všetkých aktérov v predchádzajúcich článkoch reťazca sa sprostredkovateľ bude javiť ako príjemca platby a z pohľadu všetkých aktérov v nasledujúcich článkoch sa bude javiť ako platiteľ.

Obrázok 9 – Fungovanie platby kreditnou kartou prostredníctvom trhoviska

Fungovanie platby prostredníctvom sprostredkovateľa podrobne opíšeme na príklade platby kartou trhovisku. Na obrázku je tok informácií označený modrými číslami a prebieha takto:

1. Platiteľ poskytne údaje o svojej karte na webovom sídle trhoviska s cieľom iniciovať platbu.
2. Trhovisko prenesie tieto informácie komerčnému prijímateľovi, ktorý ich použije na identifikáciu vydavateľa prostredníctvom siete kartovej schémy.
3. Vydavateľ validuje údaje o transakcii a zašle potvrdenie prijímateľovi prostredníctvom siete kartovej schémy.
4. Prijímateľ validuje transakciu pre trhovisko.

Kľúčový rozdiel od štandardnej platby kartou spočíva v tom, že k prijímateľovi ani vydavateľovi sa nedostane žiadna informácia o obchodníkovi (prijímateľovi platby). Namiesto toho bude platobná transakcia z pohľadu oboch týchto subjektov smerovať samotnému trhovisku. To znamená, že prijímateľ a vydavateľ nebudú môcť ohlásiť konečného príjemcu platby transakcie (obchodníka).

Keďže nemajú k dispozícii údaje o príjemcovi platby, vydavateľ karty a prijímateľ by mali ako príjemcu platby ohlásiť trhovisko. Na druhej strane, keďže trhovisko koná ako platiteľ aj ako príjemca platby a má k dispozícii všetky údaje potrebné na získanie úplného prehľadu o platbe a jej zamýšľanom príjemcovi (obchodníkovi), musí pri ohlasovaní údajov identifikovať skutočného príjemcu platby (t. j. obchodníka).

2.3 Platobné služby podliehajúce ohlasovacej povinnosti

Okrem vymedzenia štyroch kategórií poskytovateľov platobných služieb podliehajúcich ohlasovacej povinnosti, ako sa opisuje v oddiele 2.1, sa článkom 243a smernice 2006/112/ES zároveň ohlasovacia povinnosť obmedzuje na platobné služby stanovené v bodoch 3 až 6 prílohy I k druhej smernici o platobných službách. Ohlasovacej povinnosti budú preto podliehať len poskytovatelia platobných služieb, ktorí poskytujú tieto platobné služby:

- vykonávanie platobných transakcií a prevodov finančných prostriedkov na platobných účtoch,
- vykonávanie platobných transakcií, v prípade ktorých sú finančné prostriedky kryté úverovým rámcom,
- vydávanie platobných nástrojov a prijímanie platobných transakcií,
- poukazovanie peňazí.

Znamená to, že poskytovatelia platobných služieb, ktorí poskytujú služby spojené s vedením platobného účtu, vkladom a výberom hotovosti, platobnými iniciačnými službami a poskytovaním služieb informovania o účte, nepodliehajú ohlasovacej povinnosti. Dôvodom tohto vyňatia je, že tieto druhy služieb sa buď netýkajú vykonávania platobných transakcií, alebo by poskytovali informácie, ktoré už uviedli iní poskytovatelia platobných služieb zapojení do platobných transakcií.

Okrem toho sa v článku 3 druhej smernice o platobných službách stanovujú osobitné prípady vyňatia platobných služieb, ktorými sa ďalej obmedzuje rozsah ohlasovania. Ohlasovacej povinnosti teda nepodliehajú tieto spôsoby platby:

- poukazy v papierovej forme a platby v hotovosti [článok 3 písm. g)],
- šeky [článok 3 písm. a)],
- spôsoby platby s obmedzeným použitím [článok 3 písm. k)].

2.3.1 Spôsoby platby s obmedzeným použitím – poukazy

Spôsoby platby s obmedzeným použitím sa musia chápať ako také, ktoré možno použiť na platby prísne obmedzenému (a často vopred stanovenému) počtu obchodníkov alebo na platby za obmedzený súbor tovarov a služieb. V článku 3 písm. k) druhej smernice o platobných službách sa tento spôsob platby vymedzuje ako:

k) služby založené na osobitných platobných nástrojoch, ktoré sa môžu používať len obmedzene a ktoré spĺňajú jednu z týchto podmienok:

i) nástroje umožňujúce držiteľovi nakupovať tovar alebo služby iba v priestoroch vydavateľa alebo v obmedzenej sieti poskytovateľov služieb na základe priamej obchodnej dohody s profesionálnym vydavateľom;

ii) nástroje, ktoré sa môžu používať iba na kúpu veľmi obmedzeného sortimentu tovaru alebo služieb;

iii) nástroje platné iba v jednom členskom štáte poskytované na žiadosť podniku alebo subjektu verejného sektora a regulované národným alebo regionálnym orgánom verejnej moci na osobitné sociálne alebo daňové účely s cieľom nakúpiť konkrétny tovar alebo služby od dodávateľov, ktorí majú obchodnú dohodu s vydavateľom.

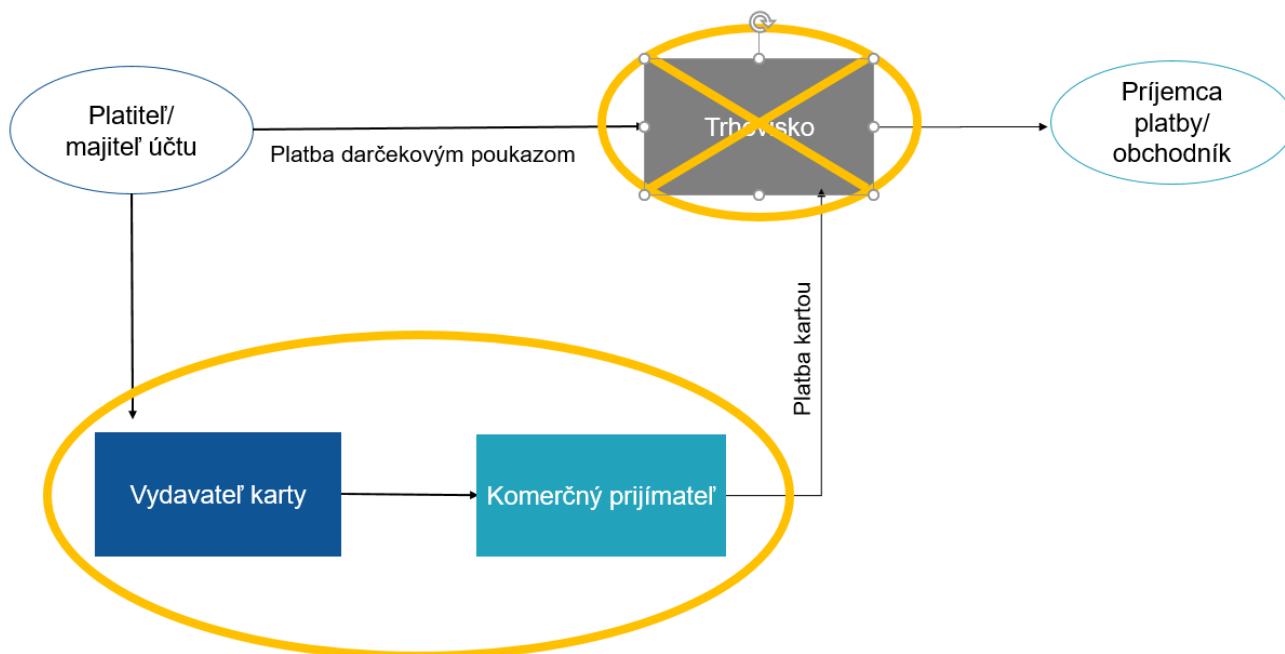
Spôsoby platby s obmedzeným použitím sa nesmú zamieňať s používaním elektronického poukazu. Elektronický poukaz (pozri bod 2.2.5.2) podlieha ohlasovacej povinnosti, pretože ide o platný (predplatený) spôsob platby, ktorý možno použiť na nákup tovaru prakticky kdekoľvek (za predpokladu, že obchodník má uzavretú zmluvu s poskytovateľom elektronických peňazí na poskytovanie tohto druhu platby). Kľúčovým aspektom na rozlišovanie medzi týmito dvoma spôsobmi platby je obmedzené použitie toho prvého, či už ide o miesta, kde ho možno uplatniť (len v priestoroch jeho vydavateľa alebo len v jednom členskom štáte), alebo o to, čo si zaň možno kúpiť (obmedzený sortiment tovaru alebo služieb). Preto je potrebné určiť, či tento spôsob platby možno potenciálne použiť u ktoréhokoľvek obchodníka na nákup čohokoľvek, alebo či sa tento spôsob platby obmedzuje len na rôznych predajcov, resp. tovar a služby v ponuke danej značky, siete atď.

Skutočnosť, že určitý spôsob platby akceptuje len niekoľko obchodníkov, neznamená, že automaticky patrí do kategórie spôsobov platby s obmedzeným použitím. Dôvody na obmedzené akceptovanie v skutočnosti môžu byť rôzne a časom môžu postupne zanikať, vďaka čomu sa daný spôsob platby môže viac rozšíriť. Rovnako to funguje napríklad pri platbách kartou, pri ktorých obchodníci nemusia nevyhnutne akceptovať všetky existujúce kartové schémy, ale len niektoré z nich. V prípade spôsobu platby s obmedzeným použitím však zvyčajne nedôjde k obrovskému rozšíreniu jeho akceptácie, pretože bude akceptovaný len v priestoroch svojho vydavateľa.

Najbežnejšími príkladmi spôsobov platby s obmedzeným použitím sú „darčkové poukazy“ alebo „darčkové karty“, ktoré si možno kúpiť za určitú sumu a svojmu držiteľovi následne umožňujú kúpiť si tovar a služby, ktoré ponúka vydavateľ danej karty/poukazu alebo jeho partneri.

Na obrázku ďalej je znázornené, ako prebieha ohlasovanie pri platbách prostredníctvom darčkových poukazov.

Obrázok 10 – Ohlasovanie platieb prostredníctvom darčkových poukazov

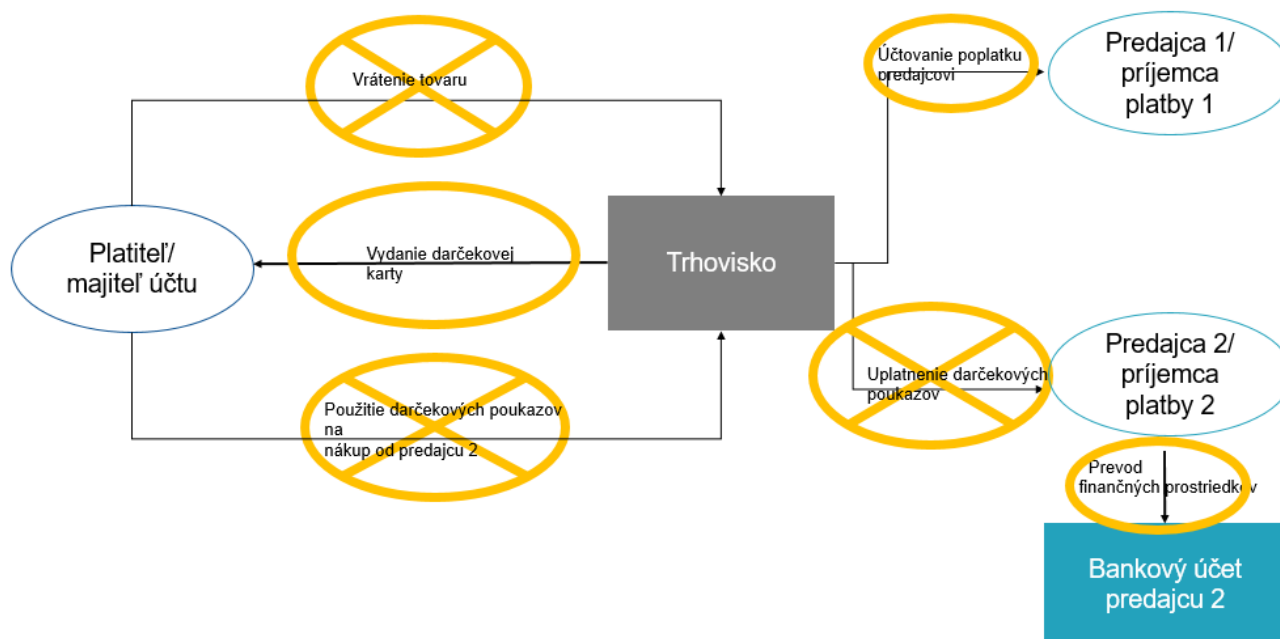
Z obrázka jasne vyplýva, že pokiaľ ide o platbu prostredníctvom poukazu smerujúcu od platiteľa príjemcovi platby, trhovisko ju neohlasuje. Ohlasuje sa ale platba, ktorú uskutoční platiteľ (alebo iná osoba) pri zakúpení poukazu, ako aj vyplatenie finančných prostriedkov trhoviskom na bankový účet príjemcu platby, keďže ide o platby vykonávané poskytovateľmi platobných služieb, ktorí poskytujú platobné služby podliehajúce ohlasovacej povinnosti.

2.3.2 Poukazy a refundácia

Ak platiteľ nie je s objednaným tovarom spokojný a chce ho vrátiť, nie je nezvyčajné, že trhoviská a podniky poskytujú platiteľovi možnosť získať namiesto refundácie poukaz. Táto prax ponúka výhody pre podnik, ktorý nemusí finančné prostriedky prevádzať späť, ako aj pre platiteľa, ktorý dostane k dispozícii rovnako platný spôsob platby na nákup podobného tovaru. Tieto poukazy sa môžu ponúkať aj ako náhrada v prípade poškodeného tovaru, neskorého dodania, alebo ak sa pri dodaní vyskytol akýkoľvek problém.

Nasledujúci obrázok znázorňuje, čo sa v takejto situácii deje z hľadiska ohlasovania.

Obrázok 11 – Ohlasovanie refundácií a platieb prostredníctvom darčekových poukazov

Prvá platba od platiteľa trhovisku (uskutočnená spôsobom platby, na ktorý sa vzťahuje ohlasovacia povinnosť) podlieha ohlasovacej povinnosti a bude ohlásená. Ak platiteľ požiada o refundáciu, trhovisko túto refundáciu takisto ohlási.

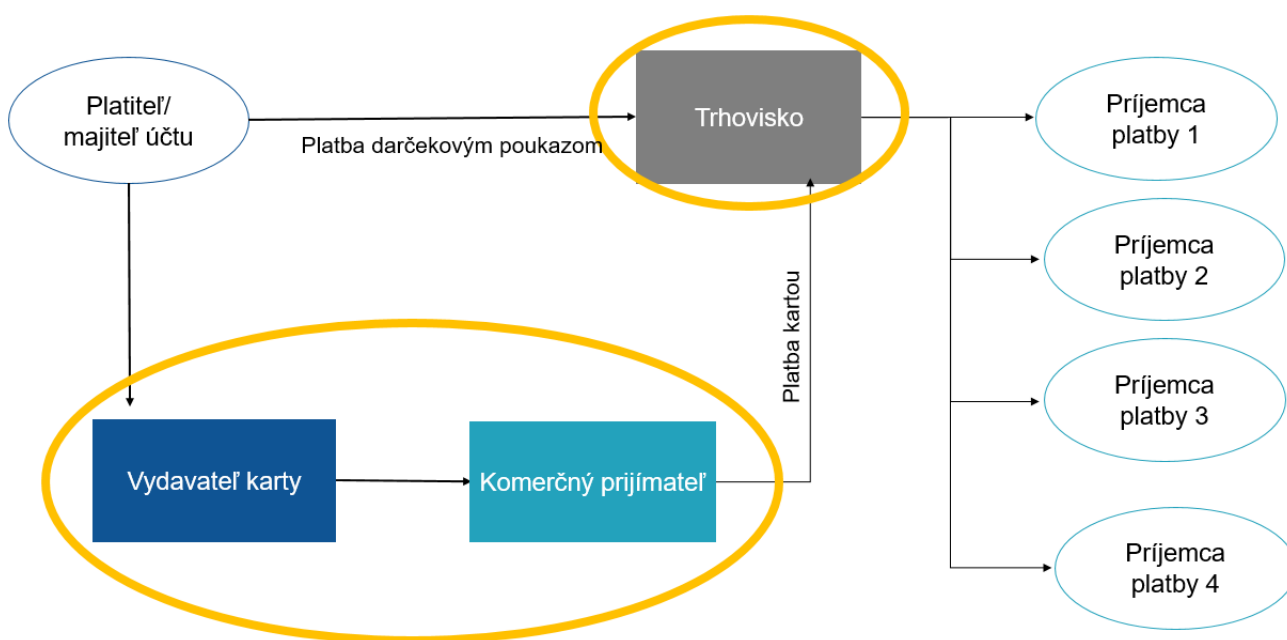
Ohlasovacej povinnosti však nebudú podliehať žiadne nasledujúce platby uskutočnené prostredníctvom darčekového poukazu. Ako vyplýva z obrázka, môže to viesť k situáciám, keď si platiteľ kúpi tovar od prvého predajcu, pričom táto transakcia sa ohlási do systému CESOP, ale potom požiada o refundáciu prostredníctvom darčekovej karty. Trhovisko síce refundáciu ohlási, ale neohlási vydanie darčekovej karty platiteľovi ani nasledujúcu transakciu platiteľa, ktorý si pomocou darčekovej karty teraz kupuje tovar od iného predajcu. Keď však trhovisko pristúpi k vyplateniu finančných prostriedkov, ktoré dlhuje druhému predajcovi, toto vyplatenie bude podliehať ohlasovaniu zo strany banky druhého predajcu, ktorá ohlási konsolidovanú sumu.

Znamená to, že hoci časť reťazca transakcie nebude z dôvodu použitia darčekovej karty prehľadná, systém CESOP napriek tomu získa informácie o tom, aký objem finančných prostriedkov dostal prvý predajca, aký objem bol refundovaný pri prvej transakcii, a budú zaznamenané aj informácie o celkovej sume prijatej druhým predajcom, keďže ich ohlási jeho poskytovateľ platobných služieb.

2.3.3 Používanie poukazov v kombinácii so spôsobmi platby podliehajúcimi ohlasovacej povinnosti

Jadrom tejto poslednej situácie sú prípady, keď platiteľ použije na nákup tovaru či služieb darčekovú kartu alebo poukaz, ale hodnota poukazu nestačí na zaplatenie nákupu v plnej výške a zvyšná suma sa musí uhradiť bežným prevodom finančných prostriedkov prostredníctvom spôsobov platby podliehajúcich ohlasovacej povinnosti.

Obrázok 12 – Ohlasovanie platieb vykonaných prostredníctvom darčekových poukazov v kombinácii so spôsobmi platby podliehajúcimi ohlasovacej povinnosti

V tejto situácii, pokiaľ sa uplatnili pravidlá bez zohľadnenia monitorovania a obmedzenia podľa článku 243b ods. 2, by ohlasovanie malo prebiehať takto:

- Poskytovateľ platobných služieb vykonávajúci platbu podliehajúcu ohlasovacej povinnosti (platbu kartou, úhradu, platbu elektronickými peniazmi atď.) by danú platbu ohlásil s uvedením trhoviska ako príjemcu platby.
- Trhovisko by tú časť platby, ktorá sa realizovala prostredníctvom poukazu, neohlásilo, pretože sa na ňu ohlasovacia povinnosť nevzťahuje, ale ohlásilo by platbu uskutočnenú prostredníctvom spôsobu platby podliehajúceho ohlasovacej povinnosti s uvedením predajcu tovaru ako príjemcu platby.
- Poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby (predajcu) by ohlásil vyplatenie príjemcovi platby zo strany trhoviska, ktoré by obsahovalo agregáciu všetkých platieb prijatých za dané časové obdobie.

Hoci by táto schéma mohla byť uplatniteľná, ak je predajcom jediný subjekt, pri nákupe tovaru na trhovisku obvykle dochádza k tomu, že na jednej transakcii sa môže podieľať viacero predajcov, z ktorých každý poskytuje časť položiek tvoriacich celkový nákup platiteľa. Trhoviská preto nerozdeľujú rôzne platby medzi poukazy a iné platby, ale namiesto toho ich všetky zoskupujú do jednej

platby, v ktorej sú skombinované poukazy a spôsoby platby podliehajúce ohlasovacej povinnosti. Z tohto dôvodu trhoviská často nevedia, aká časť sumy, ktorú pripisujú jednotlivým predajcom, pochádza z poukazu a mala by byť z ohlasovania vyňatá.

Vzhľadom na to, že trhoviská nedokážu rozdeliť hodnotu poukazu medzi rôznych predajcov, ak sa skombinovala so spôsobmi platby podliehajúcimi ohlasovacej povinnosti, a vzhľadom na to, že výnimky by sa mali vykladať reštriktívne, čo by bolo v rozpore s vyňatím celej platobnej transakcie, je prípustné, aby trhoviská ohlasovali platobnú transakciu (transakcie) v plnej výške, a to aj vrátane súm pokrytých poukazom, pokiaľ nedokážu určiť, ktorá presná časť platby pochádza z platobnej transakcie vyňatej z ohlasovacej povinnosti.

V praxi to znamená, že ak trhovisko nie je schopné pri každej platobnej transakcii každému príjemcovi platby určiť, na ktorú časť tejto platby sa vzťahuje poukaz, ohlásí všetky platobné transakcie každému príjemcovi platby v plnej výške, ako keby sa žiadny poukaz nepoužil.

2.4 Praktické uplatňovanie pri jednotlivých spôsoboch platby

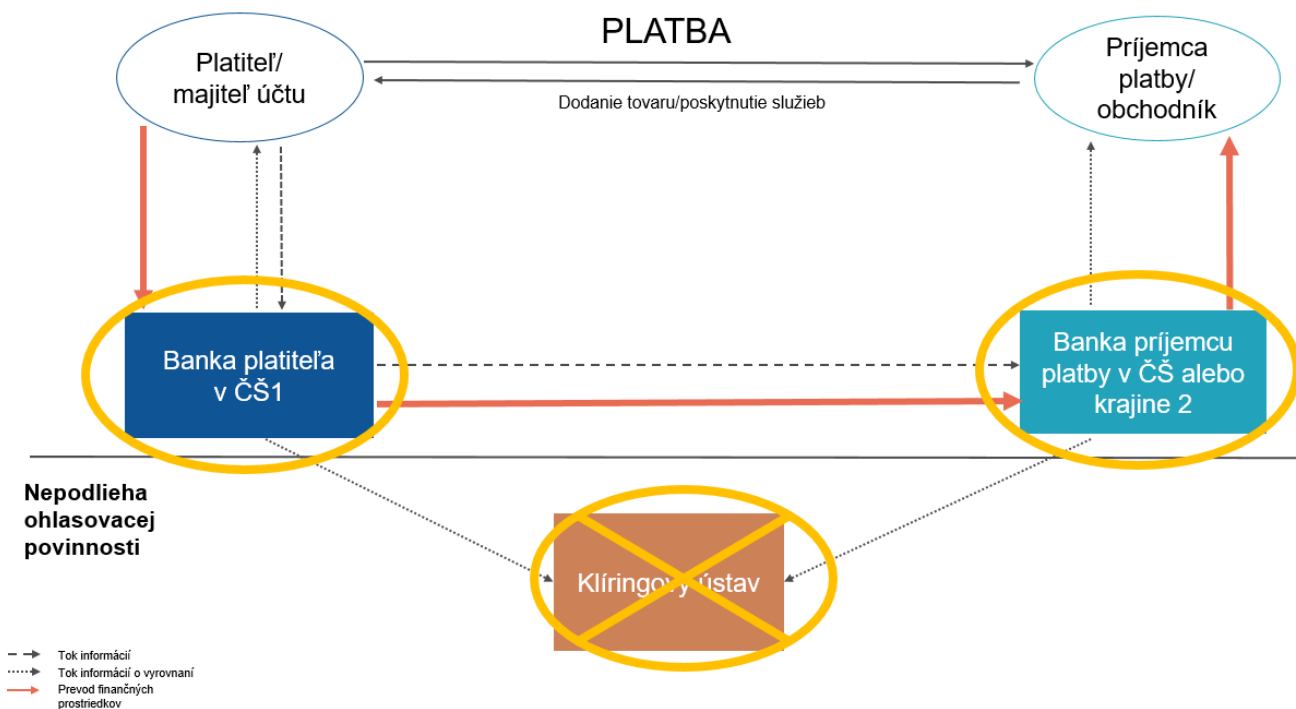
V nasledujúcom oddiele sa v súvislosti s každým z hlavných spôsobov platby spomenutých v oddiele 2.2 uvádzajú subjekty, ktoré musia ohlasovať údaje. Červeným krúžkom sú označené subjekty, ktoré ohlasujú platbu medzi platiteľom (kupujúcim) a príjemcom platby (predajcom), zatiaľ čo subjekty v žltom krúžku predstavujú poskytovateľov platobných služieb, ktorí takisto ohlasujú platbu ako súčasť celkového platobného reťazca, ale nemusia ísť výlučne o platbu medzi kupujúcim a predajcom.

V každom príklade sa tu len zvyrazňujú subjekty podliehajúce ohlasovacej povinnosti, ale neurčuje sa, ktorý z nich v konečnom dôsledku údaje o platbe ohlásí v súlade s pravidlom podľa článku 243b ods. 3. Podrobnosti v tejto súvislosti sú uvedené v oddiele 4.3.

2.4.1 Úhrada

V prípade úhrad sú poskytovateľmi platobných služieb, na ktorých sa vzťahuje ohlasovacia povinnosť, banka platiteľa a banka príjemcu platby. Klíringový ústav ani akýkoľvek iný sprostredkovateľ alebo poskytovateľ platobných služieb by nemal ohlasovať žiadne údaje, pretože nie je poskytovateľom platobných služieb, ktorý poskytuje platobné služby platiteľovi alebo príjemcovi platby.

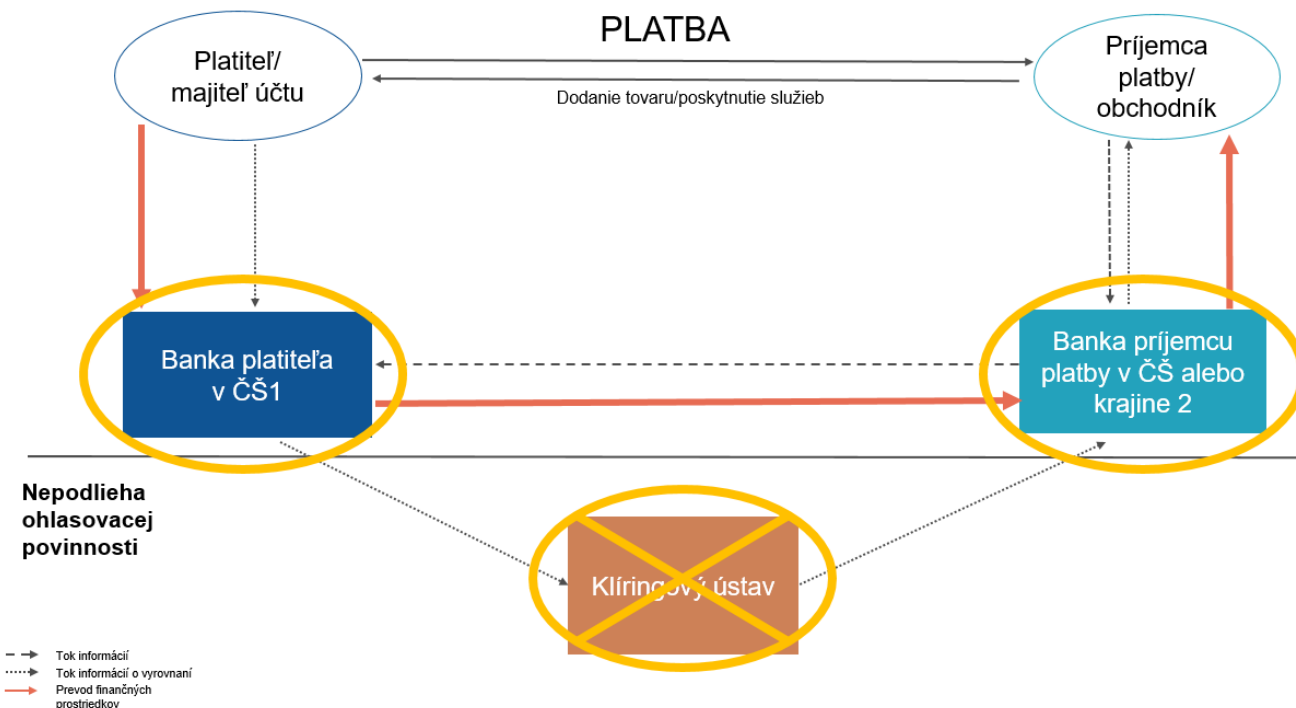
Obrázok 13 – Subjekty podliehajúce ohlasovacej povinnosti v prípade úhrad

2.4.2 Inkaso

Keďže inkasá fungujú podobným spôsobom ako úhrady, vzťahujú sa na ne presne tie isté pravidlá. Ohlasovacej povinnosti teda podlieha banka platiteľa a banka príjemcu platby, ale nie klíringový ústav.

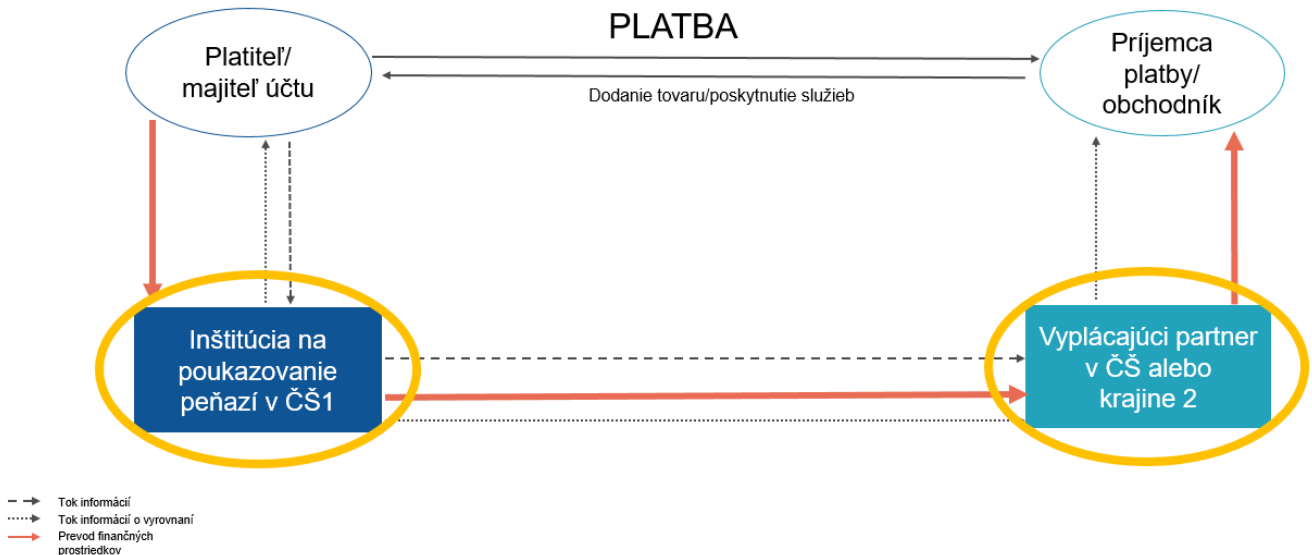
Obrázok 14 – Subjekty podliehajúce ohlasovacej povinnosti v prípade inkás

2.4.3 Poukázanie peňazí

Pri poukazovaní peňazí sú poskytovateľmi platobných služieb, ktorí podliehajú ohlasovacej povinnosti, inštitúcia na poukazovanie peňazí aj vyplácajúci partner.

Obrázok 15 – Subjekty podliehajúce ohlasovacej povinnosti v prípade poukazovania peňazí

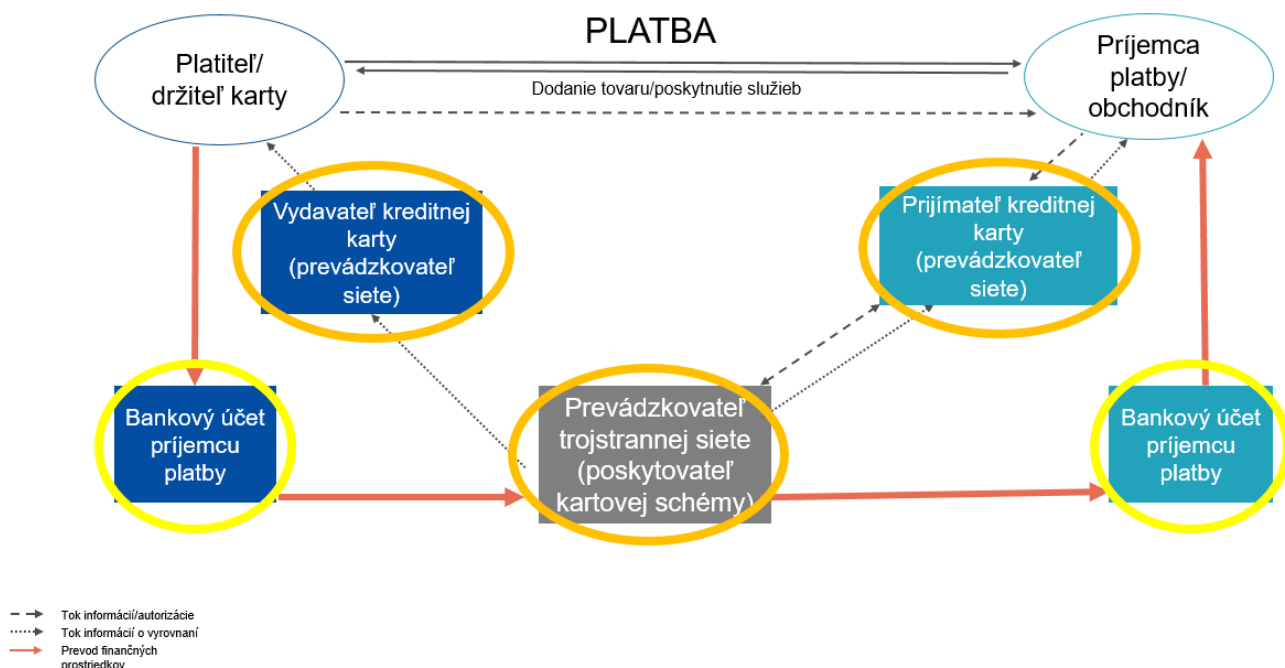
2.4.4 Platby kartou

2.4.4.1 Trojstranná kartová schéma

Tak ako v prípade všetkých platieb kartou sú kľúčovými subjektmi z hľadiska ohlasovania vydavateľ a prijímateľ kreditnej karty, ktorí podliehajú ohlasovacej povinnosti. Pokiaľ ide o trojstranné kartové schémy, keďže tieto funkcie plní samotná kartová schéma, táto kartová schéma bude zároveň aj poskytovateľom platobných služieb a bude podliehať ohlasovacej povinnosti.

Čo sa týka banky platiteľa a banky príjemcu platby, vzťahuje sa na ne ohlasovacia povinnosť, ako je vyznačené na obrázku. Ohlasovať však nebudú údaje o platbe od platiteľa príjemcovi platby, ale inú transakciu, a to buď od platiteľa poskytovateľovi kartovej schémy na účely vyrovnania dlhu na danej karte, alebo od poskytovateľa schémy príjemcovi platby na účely prevodu agregovaných platieb.

Obrázok 16 – Subjekty podliehajúce ohlasovacej povinnosti pri trojstranných kartových schémach

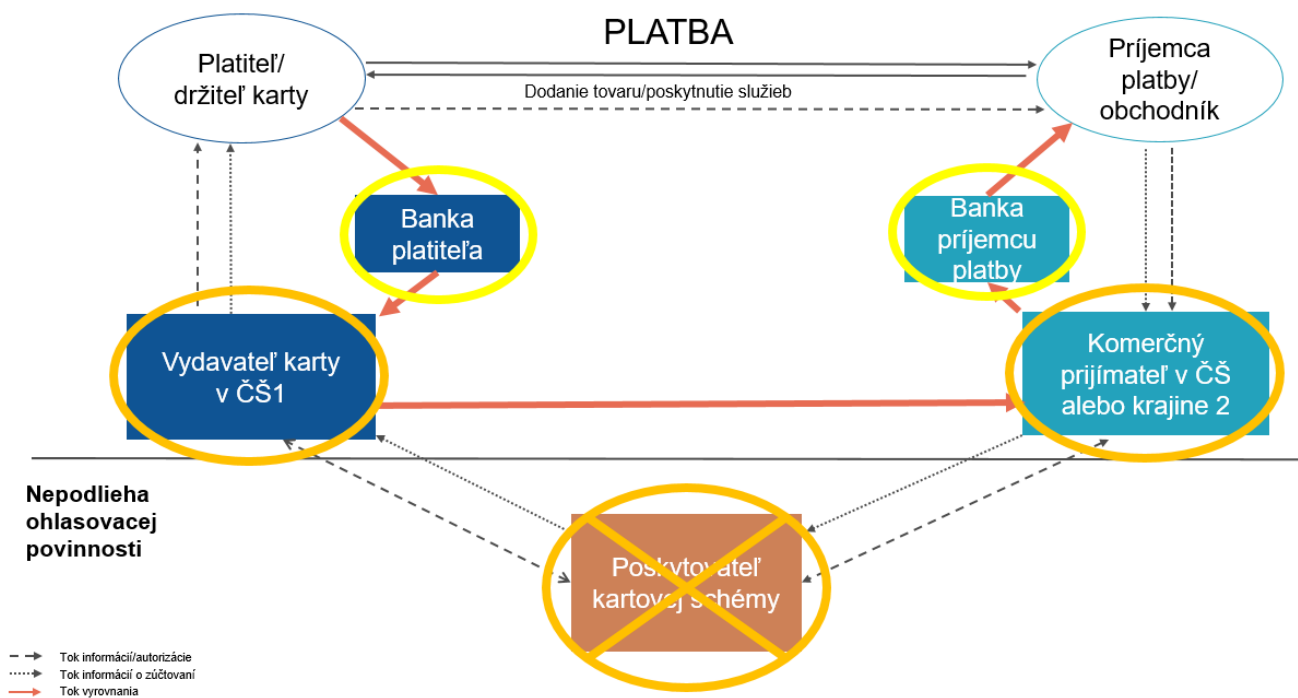

2.4.4.2 Štvorstranná kartová schéma

Nasledujúci príklad ilustruje situáciu, keď sa vydavateľ kreditnej karty líši od banky platiteľa a zároveň sa komerčný prijímateľ líši od banky príjemcu platby. V takom prípade budú kľúčovými oznamujúcimi subjektmi v súvislosti s platbou medzi platiteľom a príjemcom platby vydavateľ karty a prijímateľ, ktorí budú musieť ohlásiť príslušné údaje. Sieť platobných kariet však nie je poskytovateľom platobných služieb a nebude podliehať žiadnej ohlasovacej povinnosti.

Podobne ako pri trojstranných kartových schémach bude ohlasovacej povinnosti podliehať banka platiteľa a banka príjemcu platby, keďže ide o poskytovateľov platobných služieb. Ohlasovať však nebudú údaje o platbe medzi platiteľom a príjemcom platby, ale inú transakciu, a to buď od platiteľa vydavateľovi karty na účely vyrovnania dlhu na danej karte, alebo od prijímateľa príjemcovi platby na účely prevodu agregovaných súm (vyrovnanie).

Obrázok 17 – Subjekty podliehajúce ohlasovacej povinnosti pri štvorstranných kartových schémach

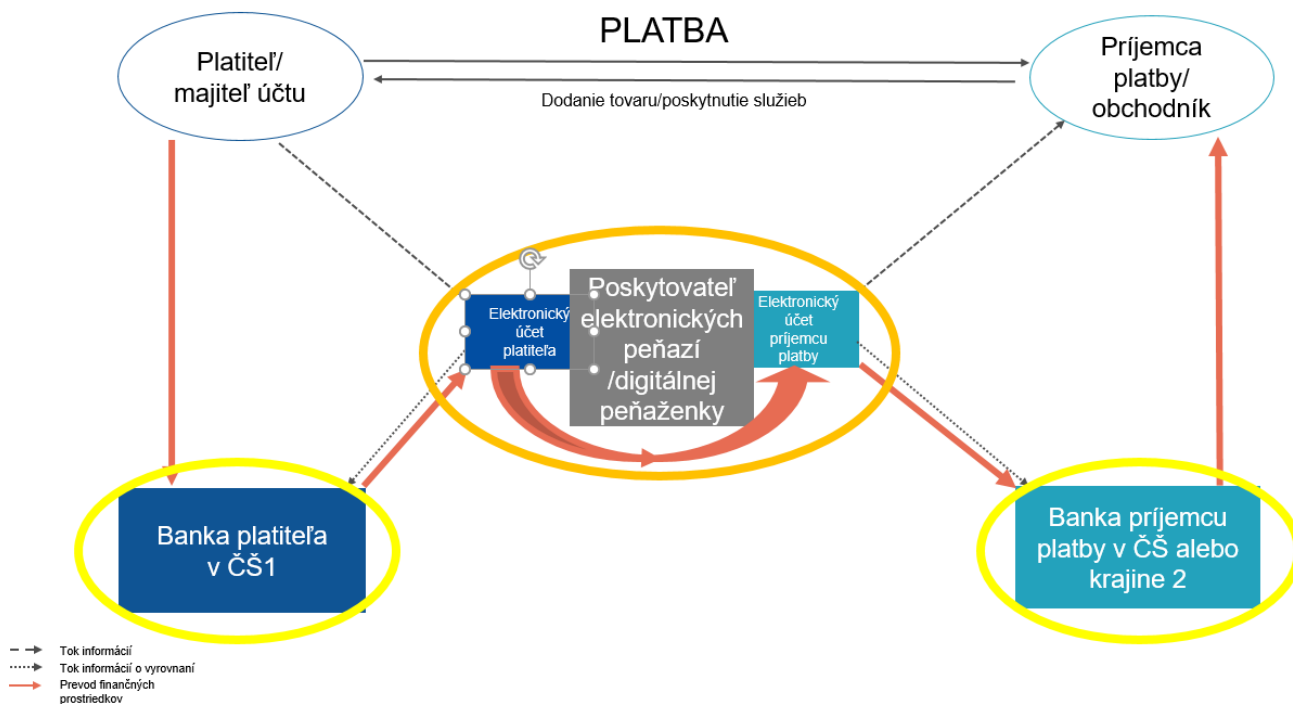
2.4.5 Elektronické peniaze

2.4.5.1 Elektronická peňaženka

V prípade elektronickej peňaženky je ústredným oznamujúcim subjektom poskytovateľ elektronických peňazí, ktorý má ako jediný jasný prehľad v súvislosti s transakciou medzi platiteľom a príjemcom platby. Poskytovateľ elektronických peňazí tak bude podliehať ohlasovacej povinnosti a zakaždým ohlásí údaje o platbe medzi platiteľom a príjemcom platby.

Situácia banky platiteľa a banky príjemcu platby je podobná ako pri platbách kartou. Sú to poskytovatelia platobných služieb podliehajúci ohlasovacej povinnosti, nie sú však zapojení do transakcie medzi platiteľom a príjemcom platby. Banka platiteľa namiesto toho ohlásí platbu od platiteľa poskytovateľovi elektronických peňazí a banka príjemcu platby ohlásí platbu od poskytovateľa elektronických peňazí príjemcovi platby.

Obrázok 18 – Subjekty podliehajúce ohlasovacej povinnosti v prípade elektronickej peňaženky

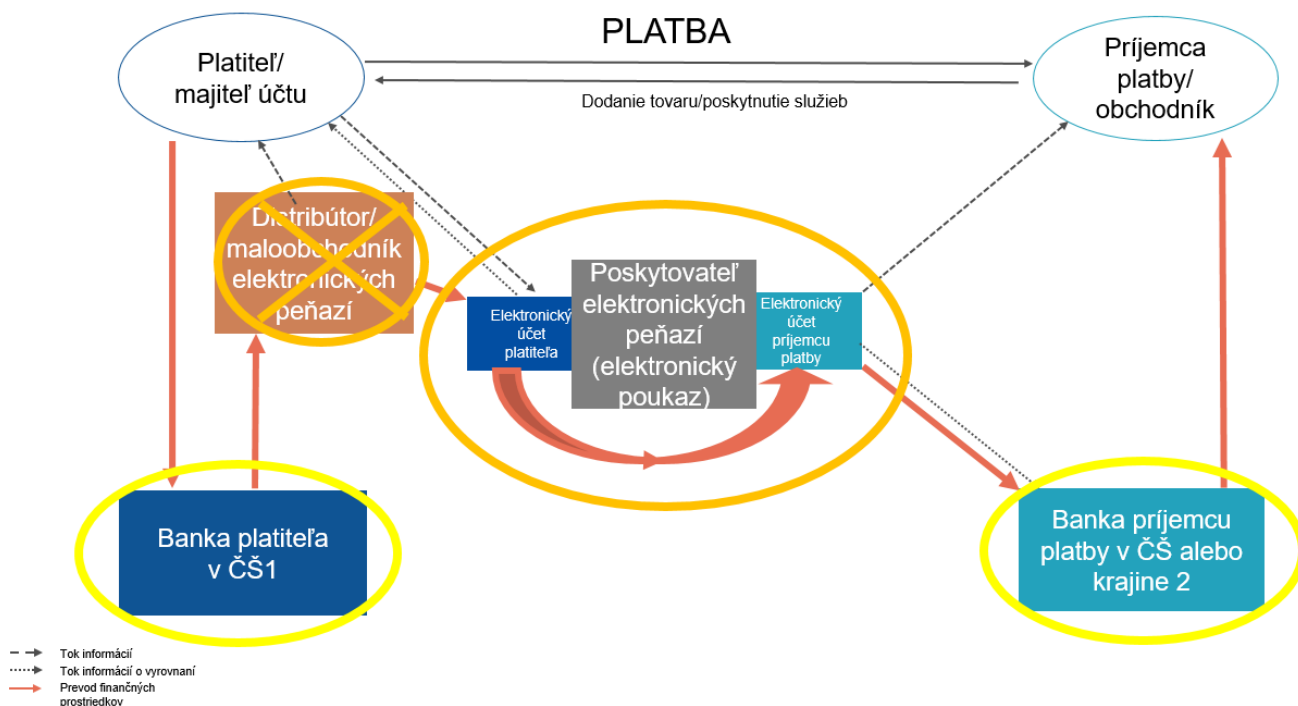

2.4.5.2 Elektronický poukaz

Pri elektronických poukazoch je situácia podobná ako pri elektronickej peňaženke, pokiaľ ide o ústrednú úlohu poskytovateľa elektronických peňazí pri ohlasovaní, čo znamená, že poskytovateľ elektronických peňazí bude podliehať ohlasovacej povinnosti. Rozdiel je v tom, že do procesu vstupuje distribútor/maloobchodník elektronického poukazu, ktorý nie je poskytovateľom platobných služieb a ohlasovacej povinnosti preto nepodlieha.

Banka platiteľa a banka príjemcu platby sú v rovnakej situácii ako pri elektronickej peňaženke.

Obrázok 19 – Subjekty podliehajúce ohlasovacej povinnosti v prípade elektronických poukazov

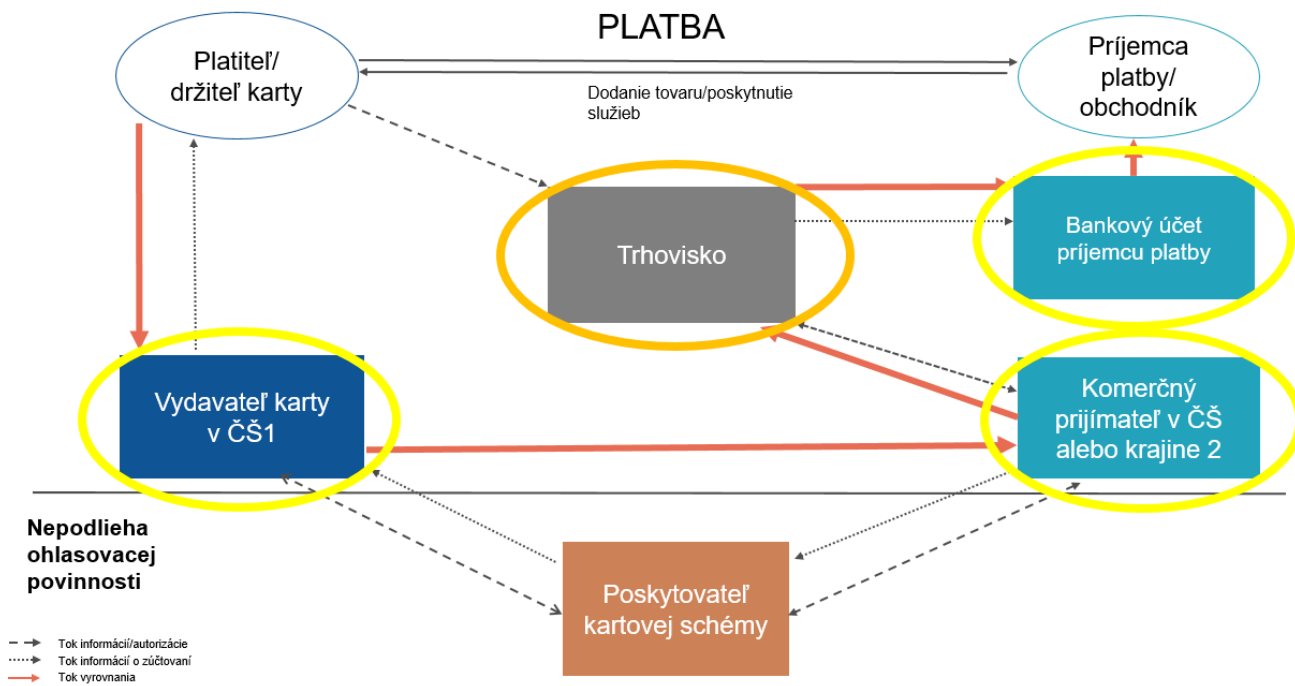
2.4.6 Trhovisko

Ďalší príklad približuje situáciu platby uskutočnenej na trhovisku prostredníctvom štvorstrannej platby kartou. Vo výsledku ale platí to isté aj pri úhradách alebo iných platobných prostriedkoch.

V prípade trhoviska je poskytovateľom platobných služieb podľa pravidiel druhej smernice o platobných službách samotné trhovisko, ak má v držbe finančné prostriedky v mene platiteľa aj príjemcu platby. Preto, ak sa trhovisku platí kartou, ohlasovacej povinnosti budú podliehať bežní aktéri platieb kartou (nie však sieť platobných kariet), ale povinnosť ohlásiť údaje bude mať aj trhovisko. Z hľadiska ohlasovania je táto účasť trhoviska kľúčová, pretože trhovisko je jediným subjektom, ktorý má jasný prehľad v súvislosti s platbou medzi platiteľom a príjemcom platby. Vydavateľ aj prijímateľ môžu ohlásiť len platbu, ktorá prechádza cez trhovisko, pretože trhovisko získava finančné prostriedky vo vlastnom mene. Informácie o skutočnom príjemcovi týchto finančných prostriedkov môže ohlásiť len trhovisko.

Pre banku príjemcu platby na obrázku platí to isté ako pri bežných platbách kartou. Banka príjemcu platby nie je zapojená do transakcie medzi platiteľom a príjemcom platby a ohlási len sumu, ktorú trhovisko vyplatilo príjemcovi platby.

Obrázok 20 – Subjekty podliehajúce ohlasovacej povinnosti v prípade trhovísk

3 MONITOROVANIE OHLASOVACEJ POVINNOSTI A SPÚŠŤACIE FAKTORY

Keď sú splnené podmienky uvedené v článku 243b, ako sa podrobne uvádza v bode 2, platba bude podliehať ohlasovacej povinnosti. Nebude však ohlásená, pokiaľ nebudú splnené dve dodatočné podmienky. Táto skutočnosť sa určí na základe monitorovacieho testu, ktorý vykonajú poskytovatelia platobných služieb.

Ide o tieto dve dodatočné podmienky:

- ohlasovaná platba musí byť cezhraničnou platbou (bod 3.1) a
- poskytovateľ platobných služieb, ktorý poskytuje platobné služby v členskom štáte, musí v tomto členskom štáte vykonať najmenej 25 cezhraničných platieb za štvrtý rok voči jednému príjemcovi platby, aby mu vznikla ohlasovacia povinnosť (bod 3.2).

Je dôležité jasne oddeliť pravidlá monitorovania od údajov, ktoré sa majú ohlasovať podľa článku 243d. Pravidlá monitorovania zabezpečujú proporционаlitu ohlasovacej povinnosti na účely subsidiarity a ochrany údajov. Ich cieľ sa líši od ohlasovacej povinnosti, ktorej účelom je pomôcť v boji proti podvodom v oblasti DPH. Pravidlá monitorovania sa teda opierajú o zástupné údaje, aby ich mohli ľahko uplatňovať všetci poskytovatelia platobných služieb. Nemali by však mať vplyv na údaje, ktoré sa majú zasielať a ktoré musia byť čo najpresnejšie, aby boli účinné.

Predovšetkým pravidlá týkajúce sa určenia miesta nesmú mať vplyv na miesto zaslané ako adresa príjemcu platby. Je úplne prijateľné, že zaslaná adresa nezodpovedá miestu príjemcu platby určenému podľa pravidiel článku 243c (pozri ďalšie podrobnosti v bode 3.1).

Podobne sa musí rozlišovať medzi agregáciou v súvislosti s limitom a samotným ohlasovaním údajov. Znamená to, že poskytovatelia platobných služieb nesmú pri ohlasovaní platby zlúčiť údaje týkajúce sa vlastníka dvoch platobných účtov (údaje týkajúce sa príjemcu platby), a to ani ak zistili, že dané účty vlastní jeden príjemca platby (pozri viac podrobností v bode 3.2).

Informácie týkajúce sa pravidiel monitorovania majú slúžiť výlučne poskytovateľom platobných služieb ako pomoc pri určovaní toho, kedy sa má platba ohlásiť. Tieto informácie nie sú súčasťou údajových prvkov požadovaných podľa článku 243d a nesmú sa automaticky ohlasovať členským štátom.

3.1 Cezhraničné platby – pravidlá určenia miesta podľa článku 243c

Prvou podmienkou, ktorú musia poskytovatelia platobných služieb monitorovať s cieľom určiť, či treba platbu ohlásiť, je to, či ide o cezhraničnú platbu podľa pravidiel článku 243c smernice 2006/112/ES.

1. Na účely uplatňovania článku 243b ods. 1 druhého pododseku a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia hlavy V, sa miesto platiteľa považuje za nachádzajúce sa v členskom štáte, ktorý zodpovedá:

a) IBAN-u platobného účtu platiteľa alebo akémukoľvek inému identifikátoru, ktorý jednoznačne identifikuje platiteľa a uvedie jeho miesto, alebo ak nie sú takéto identifikátory;

b) kódu BIC alebo akémukoľvek inému obchodnému identifikačnému kódu, ktorý jednoznačne identifikuje a uvedie miesto poskytovateľa platobných služieb konajúceho v mene platiteľa;

2. Na účely uplatňovania článku 243b ods. 1 druhého pododseku sa miesto príjemcu platby považuje za nachádzajúce sa v členskom štáte, na treťom území alebo v tretej krajine, ktoré zodpovedá:

- a) IBAN-u platobného účtu príjemcu platby alebo akémukoľvek inému identifikátoru, ktorý jednoznačne identifikuje príjemcu platby a uvedie jeho miesto, alebo ak nie sú takéto identifikátory;
- b) kódu BIC alebo akémukoľvek inému obchodnému identifikačnému kódu, ktorý jednoznačne identifikuje a uvedie miesto poskytovateľa platobných služieb konajúceho v mene príjemcu platby.

Členským štátom a do systému CESOP by sa mali zasielať len údaje o cezhraničných platbách. V súlade s pravidlami smernice by sa nemali zhromažďovať žiadne údaje o vnútroštátnych platbách.

3.1.1 Tabuľka identifikátorov na určenie miesta platiteľa a príjemcu platby

V článku 243c sa stanovujú pravidlá uplatniteľné na určenie toho, kedy sa platba považuje za cezhraničnú. Tieto pravidlá sa opierajú o zástupné údaje, na základe ktorých sa platiteľovi a príjemcovi platby ľahko a rýchlo priradí krajina. Skutočnosť, že miesto platiteľa a príjemcu platby odvodené na základe týchto zástupných údajov sa môže líšiť od ich skutočného miesta, nie je na účely článku 243c dôležitá.

V tabuľke ďalej sa uvádzajú identifikátory alebo údajové prvky, z ktorých by poskytovatelia platobných služieb (PPS) mali odvodiť miesto platiteľa a miesto príjemcu platby v prípade hlavných používaných spôsobov platby. Tabuľka je však len orientačná a možno použiť aj iné prvky, ak sa to považuje za relevantnejšie.

Tabuľka I – Identifikátory miesta podľa spôsobu platby a oznamujúceho subjektu

Spôsob platby	Ohlasovanie, ktoré vykonáva PPS platiteľa (mimo EÚ)		Ohlasovanie, ktoré vykonáva PPS príjemcu platby (v rámci EÚ)	
	Miesto platiteľa	Miesto príjemcu platby	Miesto platiteľa	Miesto príjemcu platby
Úhrada	<ul style="list-style-type: none"> – IBAN – (BIC PPS) 	<ul style="list-style-type: none"> – IBAN – BIC PPS¹⁰ – číslo platobného účtu¹¹ 	<ul style="list-style-type: none"> – IBAN – (BIC PPS) 	<ul style="list-style-type: none"> – IBAN – (BIC PPS)
Inkaso ¹²	<ul style="list-style-type: none"> – IBAN – (BIC PPS) 	<ul style="list-style-type: none"> – IBAN – BIC PPS – číslo platobného účtu 	<ul style="list-style-type: none"> – IBAN – (BIC PPS) 	<ul style="list-style-type: none"> – IBAN – (BIC PPS)
Platby kartou	<ul style="list-style-type: none"> – BIN 	<ul style="list-style-type: none"> – adresa obchodníka – miesto príjemcu karty 	<ul style="list-style-type: none"> – BIN 	<ul style="list-style-type: none"> – adresa obchodníka
Elektronické peniaze	<ul style="list-style-type: none"> – elektronický účet platiteľa (miesto zapísané pri registrácii) – IBAN – elektronické poukazy: kód krajiny predajcu 	<ul style="list-style-type: none"> – elektronický účet príjemcu platby (miesto zapísané pri registrácii) – IBAN 	<ul style="list-style-type: none"> – elektronický účet platiteľa (miesto zapísané pri registrácii) – IBAN – elektronické poukazy: kód krajiny predajcu 	<ul style="list-style-type: none"> – elektronický účet príjemcu platby (miesto zapísané pri registrácii) – IBAN

¹⁰ Použije sa, keď nie je k dispozícii žiadny IBAN.

¹¹ Tento identifikátor nemusí nevyhnutne obsahovať kód krajiny a často býva spojený s BIC poskytovateľa platobných služieb.

¹² Pre inkasá v súčasnosti neexistuje žiadna medzinárodná schéma. Identifikátory, ktoré sa tu uvádzajú v súvislosti s ohlasovaním zo strany poskytovateľa platobných služieb platiteľa, sú preto skôr teoretické.

Poukázanie peňazí	– miesto platiteľa (vlastné záznamy) – IBAN	– BIC vyplácajúceho partnera	– BIC vyplácajúceho partnera	– miesto príjemcu platby (vlastné záznamy)
-------------------	--	------------------------------	------------------------------	--

Je dôležité poznamenať, že hoci sa v článku 243c vyžaduje, aby poskytovatelia platobných služieb používali v prvom rade identifikátory súvisiace s miestom platiteľa a príjemcu platby, niektoré z týchto identifikátorov budú v konečnom dôsledku prepojené s miestom poskytovateľov platobných služieb (napr. IBAN). Môže to mať vplyv na ohlasovaciu povinnosť (pozri bod 3.1.2).

Na rozdiel od pravidla stanoveného v článku 243d ods. 1 písm. d) nie je nijako určené, ktorý identifikátor by sa mal prednostne použiť (okrem povinnosti na prvom mieste použiť identifikátor platiteľa/príjemcu platby). To znamená, že ak má poskytovateľ platobných služieb k dispozícii rôzne identifikátory, z ktorých vyplývajú odlišné miesta, musí zvoliť identifikátor, ktorý najlepšie zodpovedá miestu príjemcu platby.

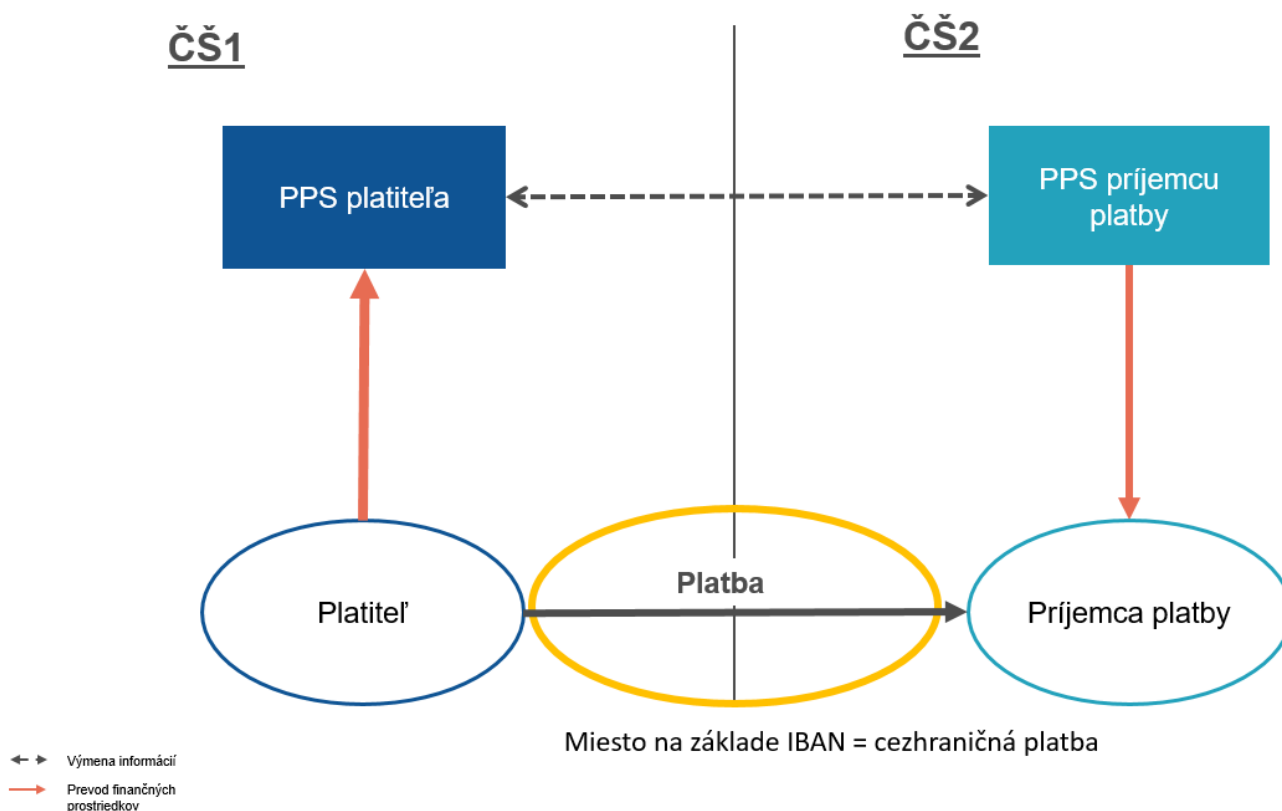
Príklad: Ak má poskytovateľ elektronických peňazí IBAN s kódom krajiny, ktorý nezodpovedá adrese, ktorú uviedol jeho klient pri registrácii a ktorú potvrdzujú úradné doklady (preukaz totožnosti, pas, vodičský preukaz atď.), musí zvoliť miesto uvedené klientom, pretože lepšie zodpovedá miestu tohto klienta.

Príklad 2: Na určenie miesta, kde sa nachádza vydavateľ karty alebo kde bola karta vydaná, možno použiť sériu BIN kreditnej karty. Keď sa uplatnia uvedené pravidlá, poskytovateľ platobných služieb musí použiť sériu BIN, ktorá uvádza, kde bola karta vydaná, keďže tento údaj najlepšie zodpovedá miestu platiteľa.

3.1.2 Praktické uplatňovanie

3.1.2.1 Úhrada/inkaso – platiteľ, príjemca platby a poskytovatelia platobných služieb v rôznych členských štátoch

Obrázok 21 – Určenie cezhraničných úhrad, pri ktorých sa platiteľ a príjemca platby, ako aj ich poskytovatelia platobných služieb nachádzajú v rôznych členských štátoch

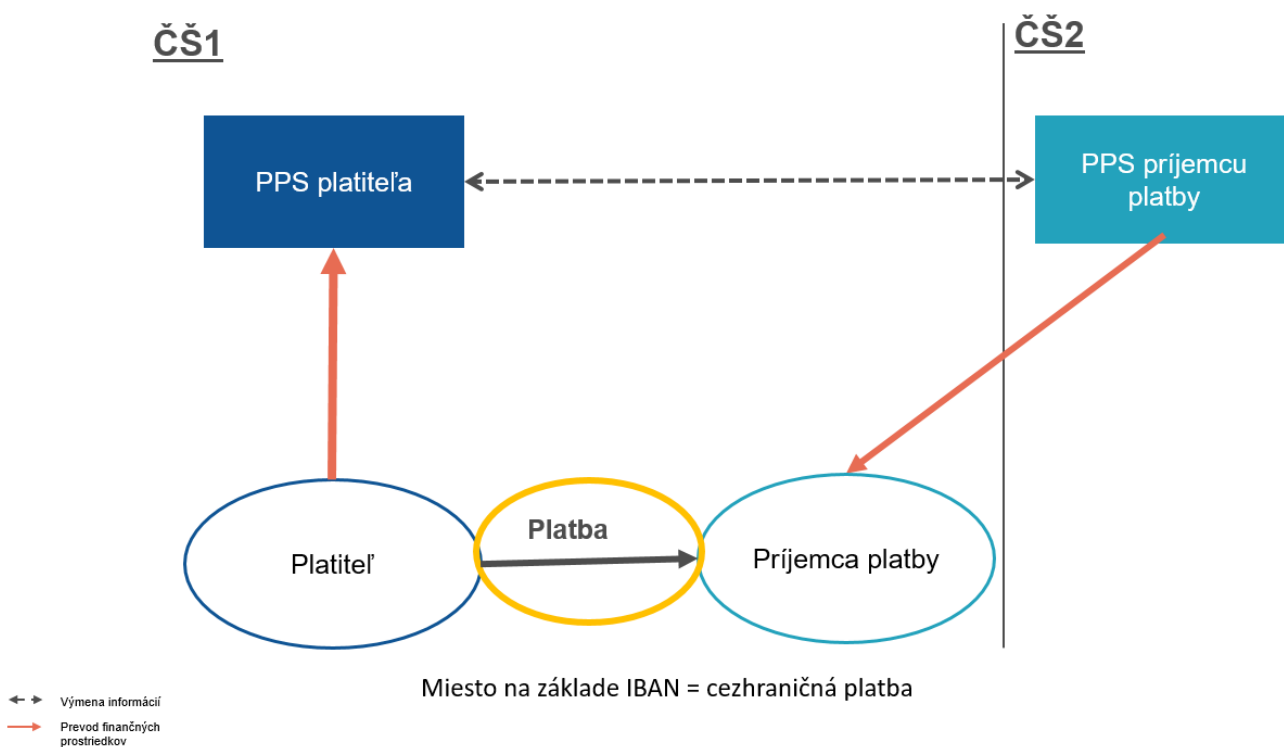

V uvedenej situácii sa platiteľ a príjemca platby nachádzajú v dvoch odlišných členských štátoch a na vykonanie úhrady/inkasa využívajú poskytovateľov platobných služieb usadených vo svojom členskom štáte.

Podľa pravidiel článku 243c bude najrelevantnejším identifikátorom pri týchto spôsoboch platby IBAN platobného účtu platiteľa a príjemcu platby. Keďže tieto dve čísla IBAN sa vzťahujú na dva rôzne členské štáty, platba sa bude považovať za cezhraničnú.

3.1.2.2 Úhrada/inkaso – platiteľ a príjemca platby v rovnakom členskom štáte

Obrázok 22 – Určenie cezhraničných úhrad, pri ktorých sa platiteľ a príjemca platby nachádzajú v rovnakom členskom štáte, ale ich poskytovatelia platobných služieb sú v iných členských štátoch

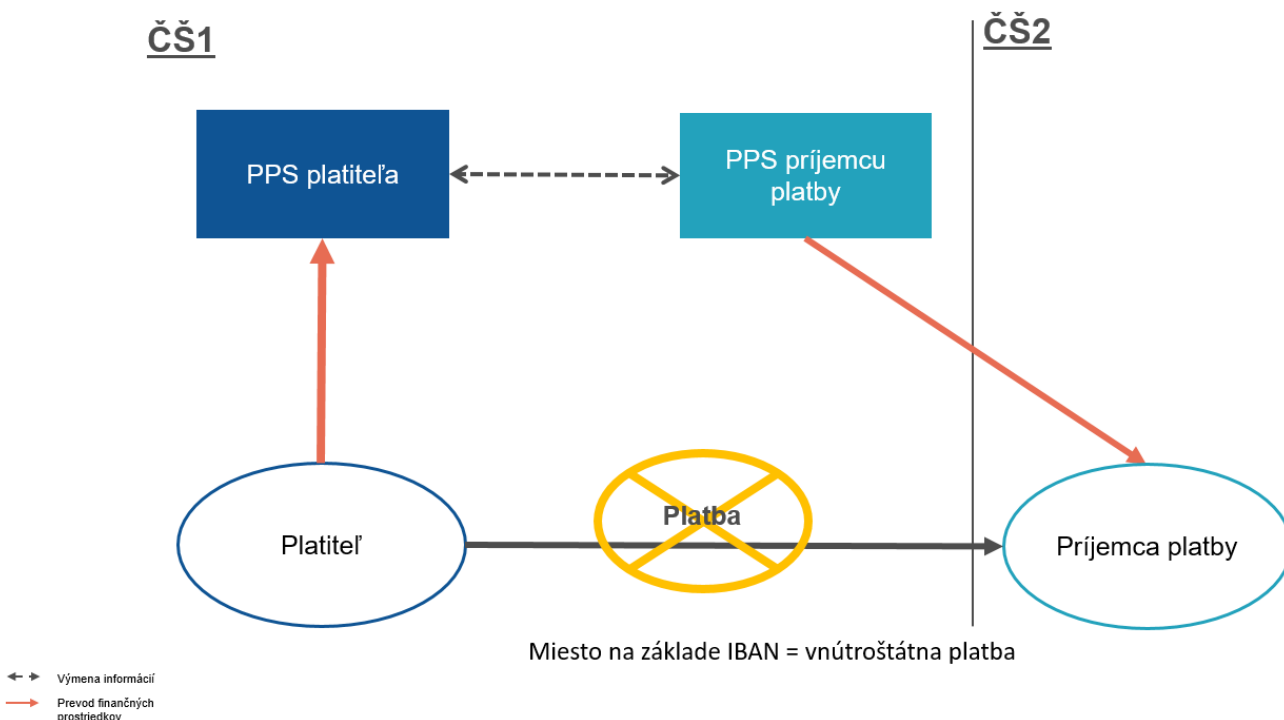
V tejto situácii sa platiteľ a príjemca platby nachádzajú v tom istom členskom štáte, ale príjemca platby využíva služby poskytovateľa platobných služieb z iného členského štátu.

Keďže IBAN platobného účtu príjemcu platby je prepojený s miestom jeho poskytovateľa platobných služieb, a nie s miestom samotného príjemcu platby, platba medzi platiteľom a príjemcom platby sa aj v tomto prípade bude považovať za cezhraničnú platbu a bude sa musieť ohlásiť do systému CESOP.

Pozn.: Ak by teoreticky nastal prípad, keď príjemca platby využíva poskytovateľa platobných služieb mimo EÚ, táto platba by vyzerala ako cezhraničná platba mimo EÚ. V takej situácii by za ohlasovanie údajov zodpovedal poskytovateľ platobných služieb platiteľa. V praxi však ide o nepravdepodobnú situáciu, keďže v druhej smernici o platobných službách sa vyžaduje, aby poskytovatelia platobných služieb mali povolenie na poskytovanie platobných služieb v EÚ, a táto situácia by nastala len v súvislosti s krajinami EHP (pozri oddiel 4.3.2).

3.1.2.3 Úhrada/inkaso – platiteľ a poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby v rovnakom členskom štáte

Obrázok 23 – Určenie cezhraničných úhrad, pri ktorých sa platiteľ a príjemca platby nachádzajú v rôznych členských štátoch, ale ich poskytovatelia platobných služieb sú v tom istom členskom štáte

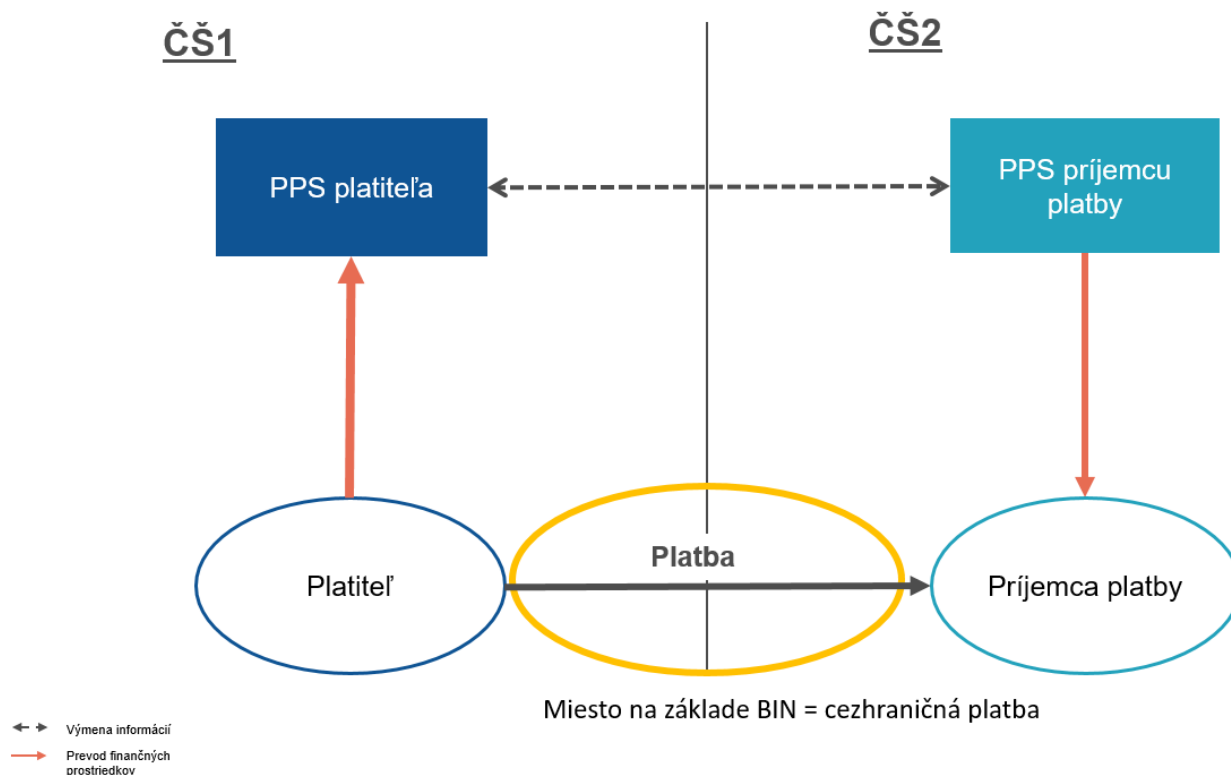

V tejto situácii sa platiteľ a príjemca platby nachádzajú v rôznych členských štátoch, ale príjemca platby využíva služby poskytovateľa platobných služieb, ktorý sa nachádza v rovnakom členskom štáte ako platiteľ.

Keďže IBAN platobného účtu príjemcu platby sa bude nachádzať tam, kde sa nachádza jeho poskytovateľ platobných služieb, platba medzi platiteľom a príjemcom platby sa bude javiť ako vnútroštátna platba, pretože obaja poskytovatelia platobných služieb sa nachádzajú v tom istom členskom štáte. Platba sa teda neohlási do systému CESOP. Skutočnosť, že platiteľ a príjemca platby sa nachádzajú v dvoch členských štátoch, je podľa pravidiel článku 243c irelevantná.

3.1.2.4 Platba kartou – platiteľ, príjemca platby a poskytovatelia platobných služieb v rôznych členských štátoch

Obrázok 24 – Určenie cezhraničných platieb kartou, pri ktorých sa platiteľ a príjemca platby, ako aj ich poskytovatelia platobných služieb nachádzajú v rôznych členských štátoch

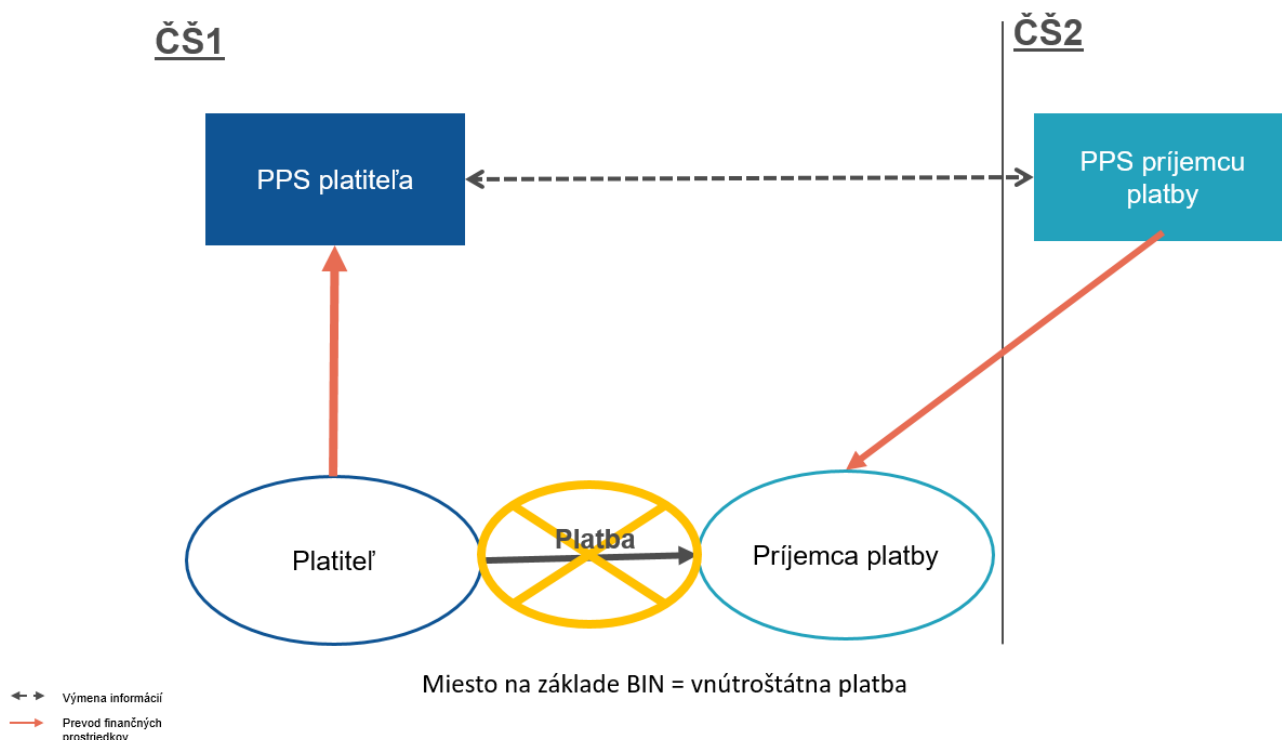

V tejto situácii sa platiteľ i príjemca platby nachádzajú v rôznych členských štátoch a na vykonanie platby kartou využívajú služby poskytovateľov platobných služieb zo svojho príslušného členského štátu.

V prípade platieb kartou by boli najrelevantnejšími identifikátormi, ktoré sa majú použiť, séria BIN karty platiteľa na určenie miesta platiteľa a adresa alebo identifikátor obchodníka na určenie miesta príjemcu platby. Obomi týmito identifikátormi sa určí miesto platiteľa a príjemcu platby v rôznych členských štátoch. Platba je teda cezhraničná a podlieha ohlasovaniu.

3.1.2.5 Platba kartou – platiteľ, príjemca platby v rovnakom členskom štáte

Obrázok 25 – Určenie cezhraničných platieb kartou, pri ktorých sa platiteľ a príjemca platby nachádzajú v rovnakom členskom štáte a ich poskytovatelia platobných služieb sú v rôznych členských štátoch

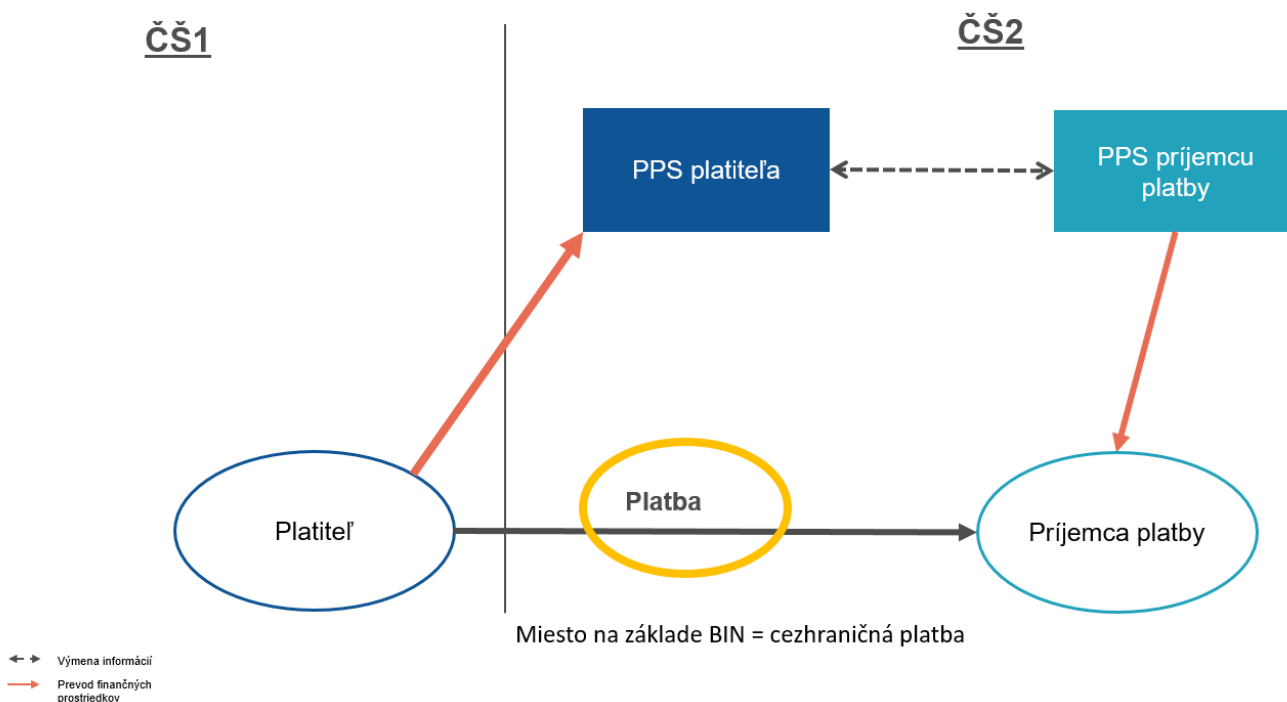

V tejto situácii sa platiteľ i príjemca platby nachádzajú v tom istom členskom štáte, ale príjemca platby využíva na vykonanie platby kartou služby poskytovateľa platobných služieb v inom členskom štáte.

Keďže séria BIN, ako aj identifikátor alebo adresa obchodníka budú odkazovať na skutočné miesto platiteľa (v prípade série BIN) a príjemcu platby (v prípade identifikátora alebo adresy obchodníka), platba sa bude považovať za vnútroštátnu platbu a nebude sa ohlasovať.

3.1.2.6 Platba kartou – vydavateľ a platiteľ v rôznych členských štátoch

Obrázok 26 – Určenie cezhraničných platieb kartou, pri ktorých sa platiteľ a príjemca platby nachádzajú v rôznych členských štátoch, ale ich poskytovatelia platobných služieb sú v rovnakom členskom štáte

V tejto situácii sa platiteľ a príjemca platby nachádzajú v rôznych členských štátoch, kým poskytovatelia platobných služieb platiteľa i príjemcu platby sa nachádzajú v tom istom členskom štáte. Platiteľ využíva na vykonanie platby kartou služby vydavateľa karty v členskom štáte príjemcu platby.

V takýchto prípadoch sa v rámci série BIN musí použiť údaj o tom, kde bola karta vydaná, a nie údaj o tom, kde sa nachádza vydavateľ karty. Zo série BIN by teda malo vyplývať, že platiteľ sa nachádza v inom členskom štáte ako príjemca platby, a platba by sa mala považovať za cezhraničnú a mala by sa ohlásiť.

3.1.2.7 Elektronické peniaze/trhovisko – platiteľ a príjemca platby v rôznych členských štátoch

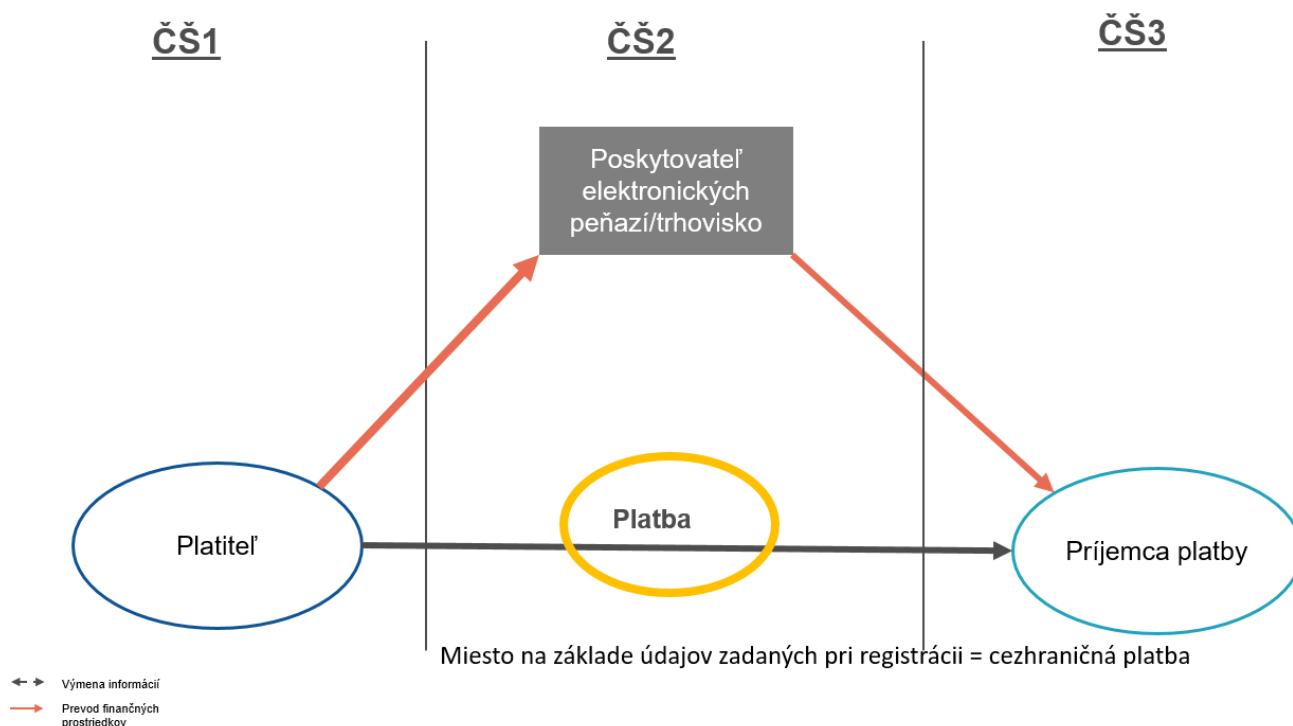
V tomto prípade platiteľ a príjemca platby využívajú na vykonanie platby službu inštitúcie elektronických peňazí alebo trhoviska. V oboch prípadoch bude poskytovateľ platobných služieb pôsobiť vo vzťahu k príjemcovi platby aj platiteľovi.

Inštitúcie elektronických peňazí a trhoviská môžu mať množstvo identifikátorov a údajov na určenie miesta platiteľa a príjemcu platby (IBAN, BIN karty, vlastný identifikátor a adresa použitá počas registrácie). Môžu si slobodne vybrať identifikátor, ktorý najlepšie dokáže určiť miesto platiteľa a príjemcu platby. V mnohých prípadoch by týmto identifikátorom mohol byť aj ich vlastný identifikátor, ktorý môže s cieľom účinne určiť miesto platiteľa a príjemcu platby využívať rôzne informácie zhromaždené pri vytvorení účtu.

Pomocou tohto identifikátora budú poskytovateľ elektronických peňazí/trhovisko schopní určiť miesto platiteľa a príjemcu platby v dvoch rôznych členských štátoch a to, že platba je cezhraničná a mala by sa ohlásiť.

Pozn.: Hoci sa z externého hľadiska všetky platby uskutočnené prostredníctvom poskytovateľov elektronických peňazí alebo trhovísk budú javiť ako platby, ktoré sa nachádzajú v sídle poskytovateľa elektronických peňazí/trhoviska, oba subjekty majú k dispozícii informácie na určenie skutočného miesta platiteľa a príjemcu platby a tieto informácie musia použiť na odlišenie cezhraničných platieb od vnútroštátnych platieb.

Obrázok 27 – Určenie cezhraničných platieb prostredníctvom elektronických peňazí/trhovísk, pri ktorých sa platiteľ a príjemca platby nachádzajú v rôznych členských štátoch

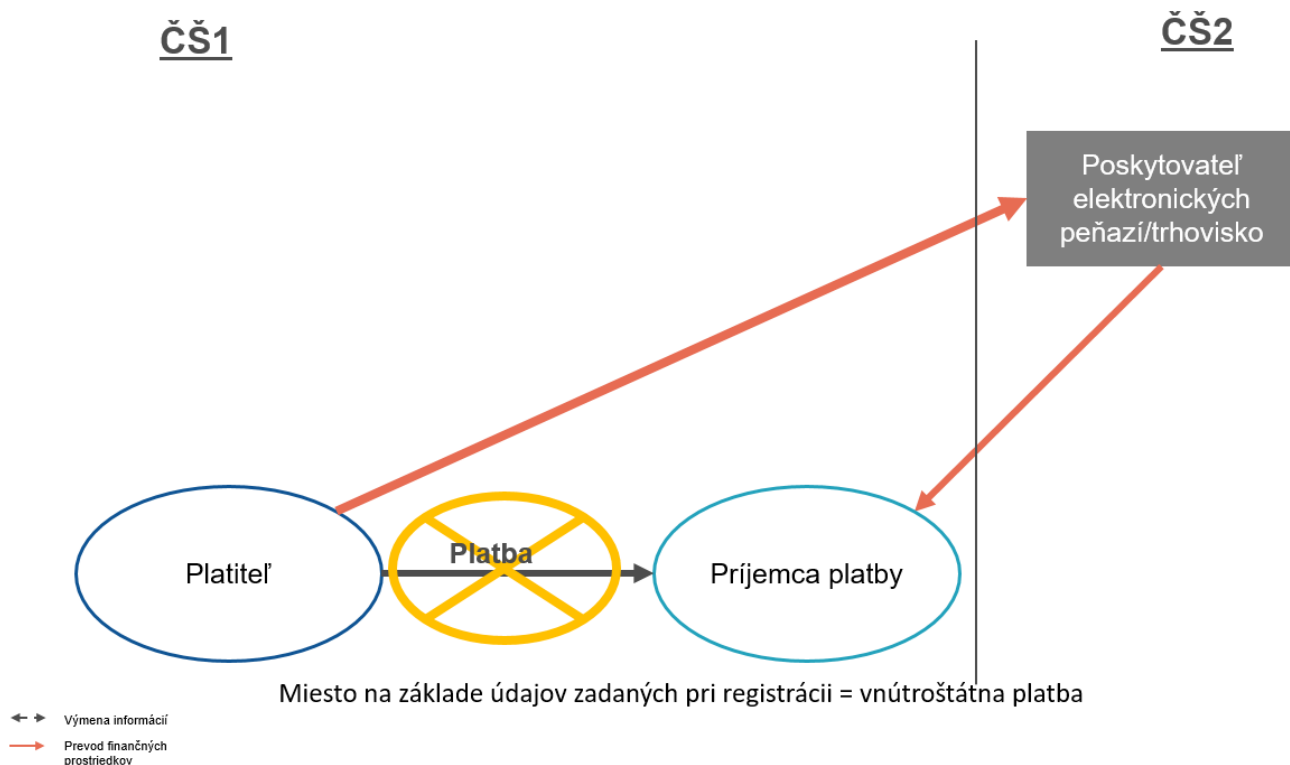

3.1.2.8 Elektronické peniaze/trhovisko – platiteľ a príjemca platby v rovnakom členskom štáte

V tomto prípade sa platiteľ a príjemca platby nachádzajú v tom istom členskom štáte a na vykonanie platby využívajú službu inštitúcie elektronických peňazí alebo trhoviska. V oboch prípadoch bude poskytovateľ platobných služieb pôsobiť vo vzťahu k príjemcovi platby aj platiteľovi.

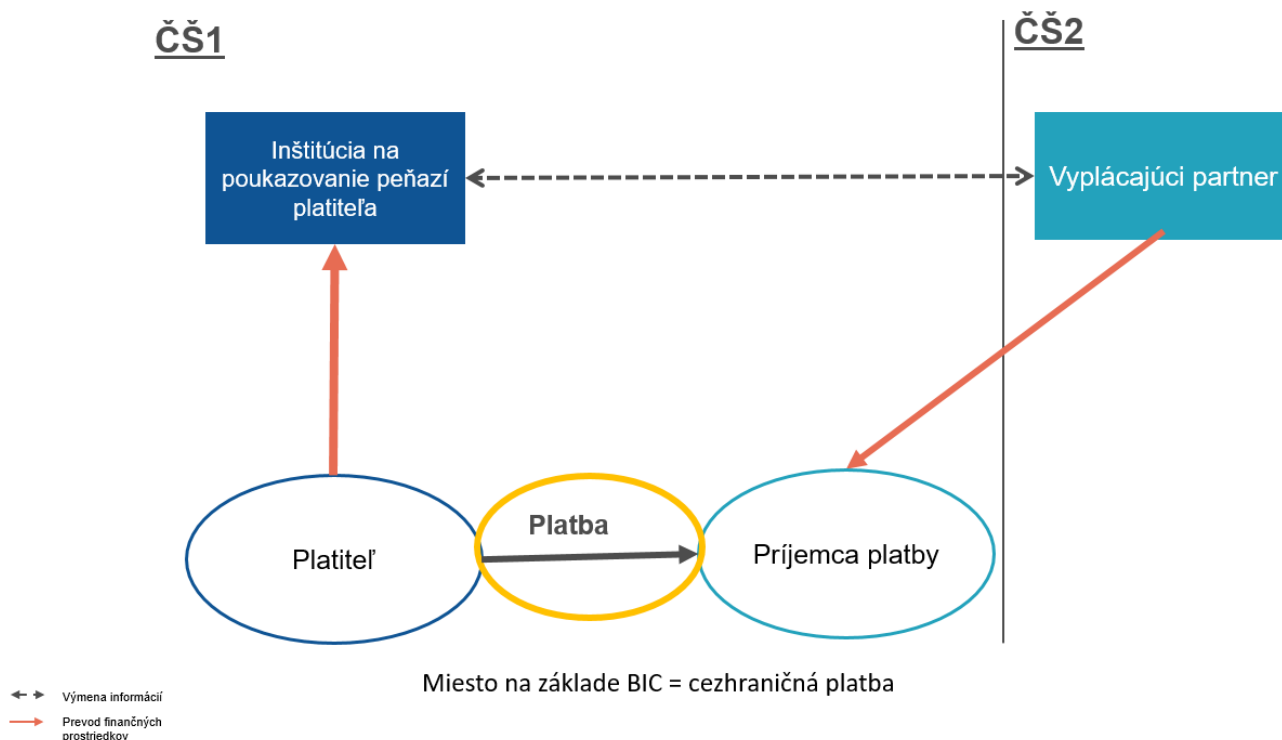
Poskytovateľ platobných služieb určí miesto platiteľa a príjemcu platby pomocou identifikátorov, ktoré má k dispozícii a z ktorých by malo vyplývať skutočné miesto platiteľa a príjemcu platby. Platba by sa teda mala považovať za vnútroštátnu a nemala by sa ohlasovať.

Obrázok 28 – Určenie cezhraničných platieb prostredníctvom elektronických peňazí/trhovísk, pri ktorých sa platiteľ a príjemca platby nachádzajú v rovnakom členskom štáte

3.1.2.9 Poukázanie peňazí – platiteľ a príjemca platby v rovnakom členskom štáte

Obrázok 29 – Určenie cezhraničných platieb poukazaním peňazí, pri ktorých sa platiteľ a príjemca platby nachádzajú v rovnakom členskom štáte

V tomto prípade sa platiteľ a príjemca platby nachádzajú v tom istom členskom štáte, ale na poukázanie peňazí využívajú inštitúcie na poukázovanie peňazí v rôznych členských štátoch.

Keďže poukázania peňazí sa vykonávajú bez potreby platobných účtov, identifikátorom, ktorý sa má použiť na určenie miesta platiteľa a príjemcu platby, bude BIC ich príslušnej inštitúcie na poukázovanie peňazí. Vzhľadom na to, že tieto dve inštitúcie sa nachádzajú v rôznych členských štátoch, by sa táto platba mala považovať za cezhraničnú, hoci platiteľ a príjemca platby sa nachádzajú v tom istom členskom štáte.

3.2 Limit 25 cezhraničných platieb podľa článku 243b ods. 2

Druhé monitorovanie, ktoré majú vykonať poskytovatelia platobných služieb, sa týka limitu 25 cezhraničných platieb stanoveného v článku 243b ods. 2 smernice 2006/112/ES.

Požiadavka, ktorej poskytovatelia platobných služieb podliehajú podľa odseku 1, sa uplatňuje, ak v priebehu kalendárneho štvrtroka poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby zodpovedajúce viac ako 25 cezhraničným platbám tomu istému príjemcovi platby.

Počet cezhraničných platieb uvedený v prvom pododseku tohto odseku sa vypočíta na základe platobných služieb, ktoré poskytol poskytovateľ platobných služieb podľa členského štátu a podľa identifikátorov uvedených v článku 243c ods. 2. Ak má poskytovateľ platobných služieb informáciu, že príjemca platby má niekoľko identifikátorov, výpočet sa vykoná podľa príjemcov platby.

Na zahrnutie príjemcu platby do štvrtročnej správy poskytovateľa platobných služieb sa v uvedenom článku vyžaduje, aby príjemca platby prijal viac ako 25 cezhraničných platieb za štvrtrok. Ak poskytovateľ platobných služieb nevykonal viac ako 25 cezhraničných platieb tomu istému príjemcovi

platby, o danom príjemcovi platby nebude musieť ohlasovať žiadne údaje. Na druhej strane, ak dôjde k prekročeniu limitu, poskytovateľ platobných služieb bude musieť ohlásiť všetky transakcie určené príjemcovi platby (a nielen transakcie prekračujúce limit).

V druhom pododseku sa stanovujú podrobnosti výpočtu dosiahnutia limitu. Pravidlo limitu bolo zavedené s cieľom zabezpečiť, aby sa zhromažďovali len údaje o zdaniteľných osobách a aby sa nezhrmažďovali ani nezasielali do systému CESOP údaje o súkromných občanoch prijímajúcich príležitostné cezhraničné platby. Slúži aj ako zjednodušujúce opatrenie a ako predpoklad hospodárskych činností, čo znamená, že poskytovatelia platobných služieb musia ohlasovať príjemcov platieb prekračujúcich limit bez ohľadu na to, či majú informácie o tom, že sú zdaniteľnými osobami, alebo nie.

3.2.1 Základné pravidlo – výpočet cezhraničných platieb podľa identifikátora

Základným pravidlom podľa článku 243b ods. 2 je, že počet cezhraničných platieb príjemcovi platby by sa mal vypočítať pomocou identifikátora príjemcu platby uvedeného v článku 243c ods. 2. V tejto súvislosti pozri oddiel 3.1.1, v ktorom je uvedený prehľad príslušných identifikátorov podľa jednotlivých spôsobov platby. Pri výpočte by sa okrem toho mali používať len cezhraničné platby (pozri vymedzenie cezhraničných platieb v oddiele 3.1).

Pri uplatňovaní tohto pravidla budú poskytovatelia platobných služieb platiteľa i príjemcu platby musieť pri výpočte celkového počtu napríklad zohľadniť všetky cezhraničné platby vykonané na jediné číslo IBAN. Ak tento počet prekročí 25 cezhraničných platieb, do systému CESOP sa budú musieť ohlásiť všetky platby vykonané na dané číslo IBAN za daný štvrťrok spolu s podrobnosťami o majiteľovi účtu (pozri úplný zoznam údajov, ktoré sa majú zaslať, v oddiele 4).

Okrem toho sa musí vykonať výpočet v súvislosti s poskytnutými platobnými službami podľa členského štátu. To znamená, že ak má poskytovateľ platobných služieb sídla vo viacerých členských štátoch, každé z týchto sídiel by malo vykonať výpočet samostatne a nekonsolidovať všetky transakcie na úrovni skupiny. To isté platí, ak poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby v rôznych členských štátoch prostredníctvom agentov alebo priamo.

3.2.2 Dodatočné pravidlo – agregácia cezhraničných platieb podľa príjemcu platby

Nie je neobvyklé, že daný príjemca platby bude mať pre platiteľa k dispozícii niekoľko spôsobov platby, s ktorými môžu súvisieť rôzne identifikátory (napríklad IBAN v prípade úhrady, ID obchodníka v prípade platby kartou a účet elektronických peňazí). S cieľom zabezpečiť, aby platby podnikom neboli ohlásené z dôvodu, že sú rozdelené na viacero spôsobov platby, sa v článku 243b ods. 2 stanovuje dodatočné pravidlo, ktorým sa od poskytovateľov platobných služieb vyžaduje, aby agregovali platby vykonané s viacerými identifikátormi, ak vedia, že tieto identifikátory sa v skutočnosti vzťahujú na toho istého príjemcu platby.

Podľa tohto pravidla, ak poskytovateľ platobných služieb vykoná sériu platieb využívajúcich dve rôzne čísla IBAN alebo napríklad číslo IBAN a ID obchodníka a ak vie, že vlastníkom oboch platobných účtov je ten istý príjemca platby, poskytovateľ platobných služieb musí na účely porovnania s limitom považovať tieto dva platobné účty za jeden a do svojho výpočtu zahrnúť všetky platby na obidva účty.

Pozn.: Agregácia platobných účtov na účely výpočtu dosiahnutia limitu nesmie ovplyvniť ohlasovanie samotných údajov. Pri ohlasovaní údajov sa musia použiť údaje o transakciách, a teda oba účty sa

musia považovať za odlišné platobné účty. Poskytovatelia platobných služieb preto nesmú agregovať údaje zaslané pri uplatňovaní tohto pravidla.

Príklad: *Znamená to, že ak poskytovateľ platobných služieb zistil, že príjemca platby má dva platobné účty, nesmie pri každej transakcii ako účet príjemcu platby uvádzať oba tieto účty.*

3.2.2.1 Kedy by sa mali platobné účty agregovať na účely výpočtu

Poskytovatelia platobných služieb sa musia vždy pomocou informácií, ktoré majú k dispozícii, snažiť zistiť, či sú dva platobné účty skutočne prepojené s tým istým príjemcom platby. Platobné účty by sa však mali agregovať len vtedy, ak sa týkajú toho istého príjemcu platby. Podľa vymedzenia v druhej smernici o platobných službách to znamená, že majiteľom oboch platobných účtov musí byť jedna fyzická alebo právnická osoba.

Uplatňujúc to isté pravidlo sa agregácia vykoná vtedy, keď platobné účty vlastní tá istá osoba, spoločnosť alebo pobočka tej istej spoločnosti. Naopak, ak sú vlastníčkami platobných účtov rôzne subjekty, hoci aj navzájom prepojené, agregácia by sa uskutočniť nemala. Týka sa to napríklad franchisingu alebo dcérskych spoločností, ktoré by nemali podliehať agregácii.

Pozn.: V osobitnom prípade, keď účet vedú dvaja alebo viacerí majitelia, sa za príjemcu platby považujú všetci majitelia spolu. To znamená, že ak má jeden z majiteľov aj iný platobný účet, agregácia by sa nemala uskutočniť, pokiaľ nie sú všetci majitelia oboch účtov tí istí.

Príklad: Páni X a Y vedú bankový účet na prijímanie platieb za svoju podnikateľskú činnosť. Pán X má zároveň bankový účet s pani Z, svojou manželkou, kým pán Y má iný účet, ktorý vedie sám. V tejto situácii by sa žiadne účty nemali agregovať, keďže vlastníci týchto troch účtov nie sú všetci tí istí.

3.2.2.2 Údajové prvky, ktoré sa majú použiť na agregáciu

S cieľom určiť, či je príjemca platby, ktorý stojí za viacerými platobnými účtami, v skutočnosti jediným subjektom, poskytovatelia platobných služieb môžu slobodne použiť akékoľvek informácie, ktoré majú k dispozícii, vrátane informácií zhromaždených počas vytvorenia platobného účtu. Ukazovatele s vysokou mierou nejednoznačnosti, ako sú mená, by sa mali používať len vtedy, ak poskytujú primeraný stupeň jedinečnosti v konkrétnom prípade, aby sa zabránilo deformácii ohlasovania (napr. s cieľom predísť agregácii bežných mien).

Medzi údajovými prvkami, ktoré sa majú zasielať do systému CESOP, je však niekoľko takých, ktoré môžu slúžiť aj ako ukazovateľ toho, že príjemca platby je jediným subjektom:

1. **IČ DPH/DIČ:** Hoci tento údajový prvok nemusí mať poskytovateľ platobných služieb vždy k dispozícii, v prípade jeho dostupnosti môže byť spoľahlivým náznakom, že príjemcovia platieb v rámci dvoch platobných účtov sú v skutočnosti jediným subjektom. Rovnaké IČ DPH alebo DIČ môže totiž mať len jedna spoločnosť. Ak teda poskytovatelia platobných služieb dokážu určiť, že príjemcovia platieb dvoch platobných účtov majú rovnaké IČ DPH/DIČ, je potom veľmi pravdepodobné, že títo príjemcovia platieb sú jediným subjektom.
2. **Meno:** Meno príjemcu platby takisto môže prispieť k zisteniu, že ide o ten istý subjekt. Hoci môže dôjsť k chybe a spoločnosti by mohli zamieňať svoje úradné a obchodné meno, stále ide o spoľahlivý ukazovateľ, že dvaja príjemcovia platieb by mohli byť jediným subjektom. A to najmä v spojení s adresou alebo inými informáciami, ktoré má poskytovateľ platobných služieb k dispozícii.
3. **Adresa:** Aj keď sa mená dvoch príjemcov platieb líšia, skutočnosť, že majú rovnakú adresu, je takisto ukazovateľom toho, že by mohli byť tým istým subjektom. To by sa, samozrejme, malo

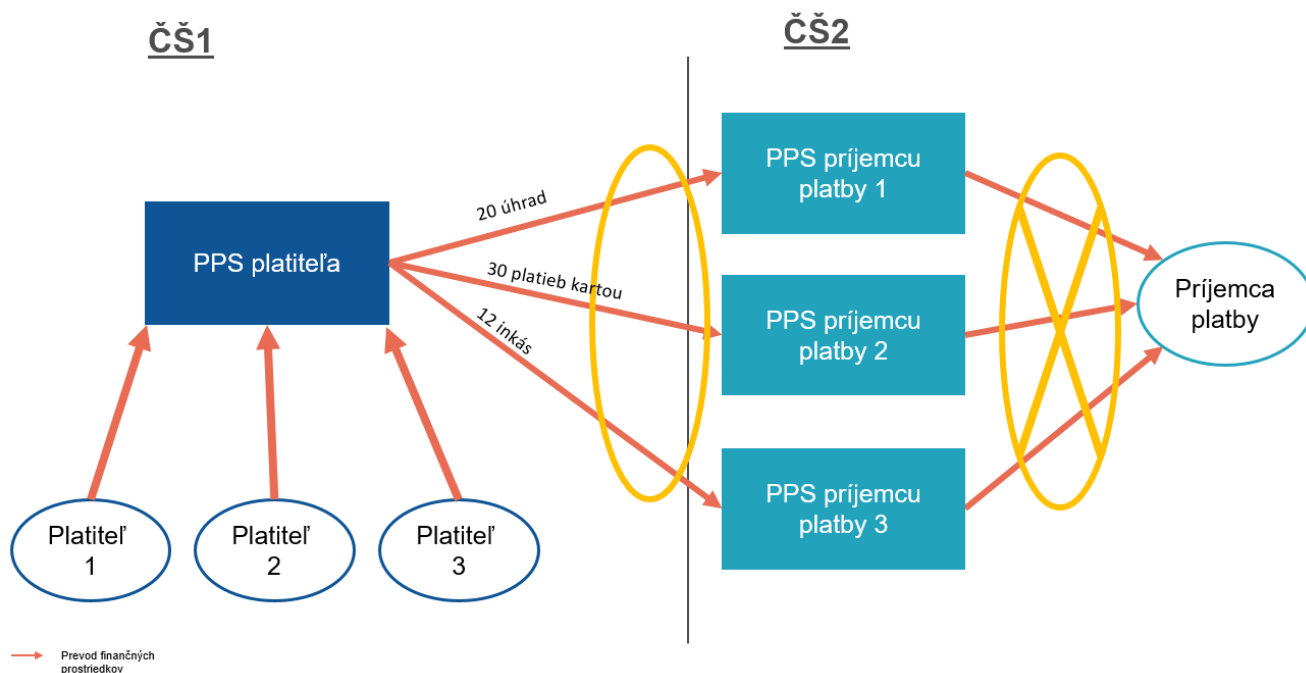
v rámci krížovej kontroly porovnať s inými dostupnými informáciami, no pri agregácii platobných účtov sa môže spoločná adresa stále ukázať ako užitočná.

4. **Iné:** Ako už bolo uvedené, poskytovatelia platobných služieb môžu na agregáciu platobných účtov slobodne použiť akékoľvek informácie, ktoré majú k dispozícii. Mohlo by to zahŕňať napríklad obchodné identifikačné číslo, IP adresu, e-mailovú adresu, zmluvy atď.

3.2.3 Praktické uplatňovanie

3.2.3.1 Agregácia viacerých spôsobov platby

Obrázok 30 – Agregácia viacerých spôsobov platby jedinému príjemcovi platby

V tejto situácii viacerí platiteľov, ktorí majú platobné účty u jediného poskytovateľa platobných služieb, iniciuje platby adresované jedinému príjemcovi platby. Ten ponúka rôzne spôsoby platby, ako sú úhrady, inkasá a platby kartou, pričom všetky z nich platitelia využívajú a všetky spravujú rôzni poskytovatelia platobných služieb daného príjemcu platby.

Pri uplatnení základných pravidiel by mal poskytovateľ platobných služieb platiteľov normálne vypočítavať dosiahnutie limitu pomocou každého identifikátora osobitne. Do systému CESOP by teda malo byť ohlásených len 30 platieb kartou.

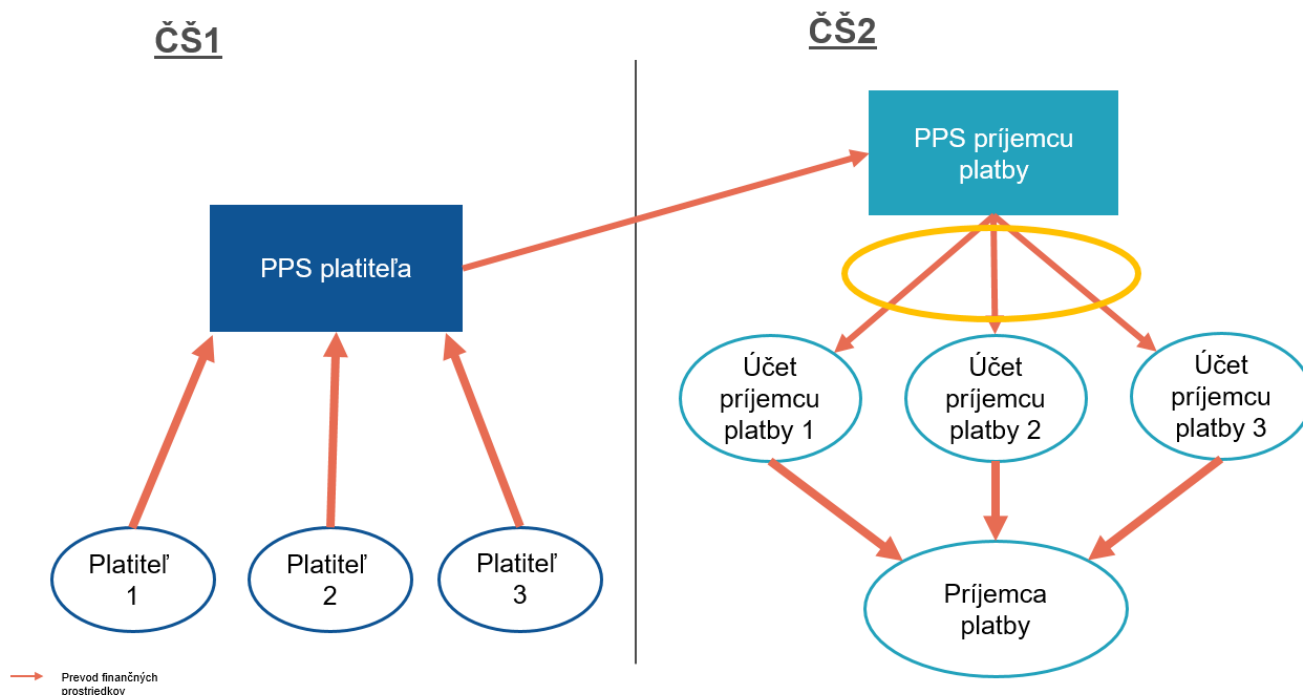
Keďže je však príjemca platby v konečnom dôsledku jediným subjektom, poskytovateľ platobných služieb platiteľov musí zistiť, či všetky tieto platobné účty nie sú v skutočnosti prepojené s jediným subjektom. Ak sú napríklad meno a adresa príjemcu platby podľa dostupnosti pre všetky spôsoby platby rovnaké, poskytovateľ platobných služieb platiteľov by mohol s istotou usúdiť, že príjemca platby, ktorý stojí za týmito platobnými účtami, je jediným subjektom, a mohol by tak agregovať všetky platby. Výsledkom toho je, že do systému CESOP by sa ohlásili aj úhrady a inkasá, a nielen platby kartou.

Na druhej strane by sa agregácia mala uskutočniť len pri platbách vykonaných jediným poskytovateľom platobných služieb za členský štát. Poskytovatelia platobných služieb príjemcu platby teda nesmú agregovať platby medzi sebou, pretože nemôžu vedieť, ako postupujú ostatní.

Pozn.: Aj keď poskytovateľ platobných služieb platiteľa neohlási transakciu, keďže je v rámci EÚ, mal by napriek tomu vykonať agregáciu podľa článku 243b ods. 3, pozri oddiel 4.3.

3.2.3.2 Agregácia viacerých účtov príjemcu platby u jediného poskytovateľa platobných služieb

Obrázok 31 – Agregácia viacerých účtov príjemcu platby u jediného poskytovateľa platobných služieb

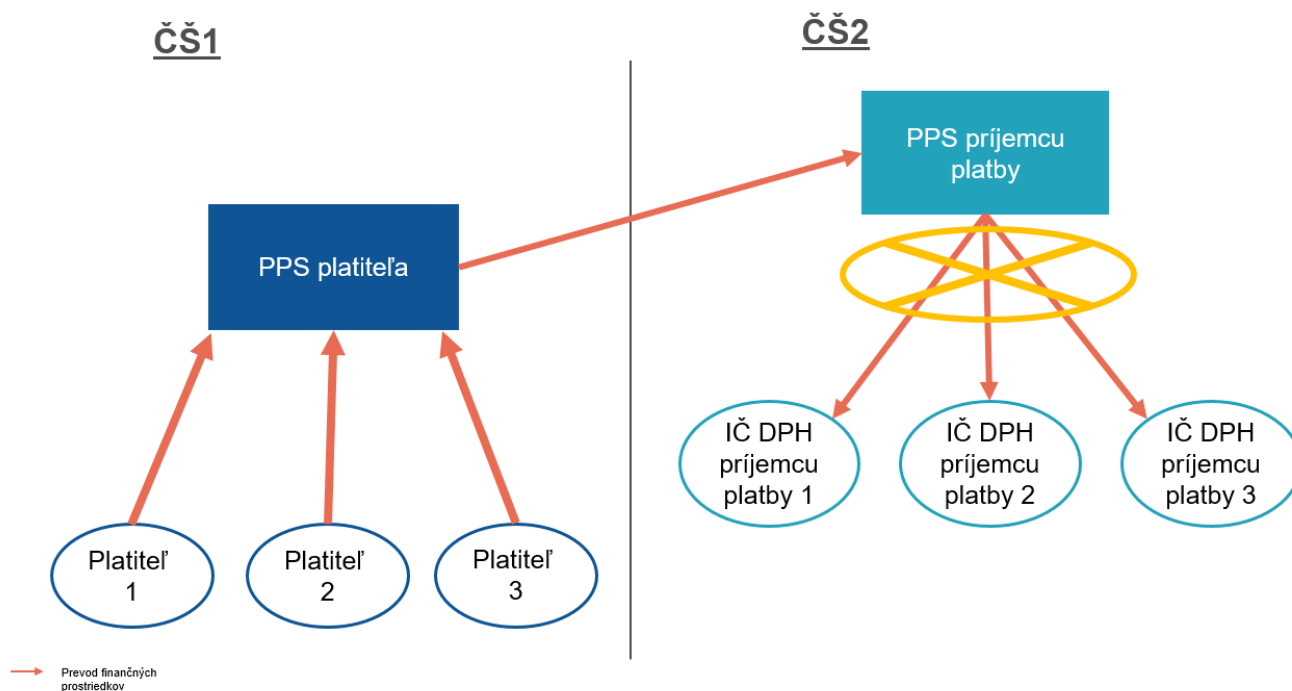

V tejto situácii poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby prijíma viaceré platby na rôzne platobné účty, ktoré sú všetky vo vlastníctve jediného príjemcu platby. Na zistenie toho, či by sa platby na tieto účty mali ohlásiť, poskytovateľ platobných služieb bude musieť použiť informácie, ktoré má k dispozícii, s cieľom určiť, že účty sa týkajú toho istého príjemcu platby, a agregovať všetky platby, ktoré vykonáva na tieto platobné účty.

Na druhej strane poskytovateľ platobných služieb platiteľa nebude podliehať ohlasovacej povinnosti v súlade s článkom 243b ods. 3, keďže poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby sa nachádza v Európskej únii. Tieto platby však bude musieť zohľadniť pri výpočte dosiahnutia limitu v prípade, že by mal ohlasovať aj platby na platobný účet mimo EÚ toho istého príjemcu platby (pozri oddiel 4.3).

3.2.3.3 Príjemcom platby je franchising

Obrázok 32 – Nevykonanie agregácie v prípade franchisingu

V tomto prípade príjemcovia platieb uplatňujú model franchisingu, v rámci ktorého majú všetci podobné obchodné meno alebo značku a distribuujú rovnaké výrobky, ale všetci sú nezávislými a odlišnými právnymi subjektmi.

Ako už bolo vysvetlené, agregácia by sa mala uskutočniť len vtedy, keď všetky platobné účty vlastní tie isté právne subjekty. V prípade franchisingu budú všetky subjekty odlišné a budú mať rôzne IČ DPH/DIČ. Ak má poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby tieto informácie k dispozícii, dokáže ľahko určiť, že napriek podobnému menu nejde o toho istého príjemcu platby, a platby na rôzne účty nebude musieť agregovať.

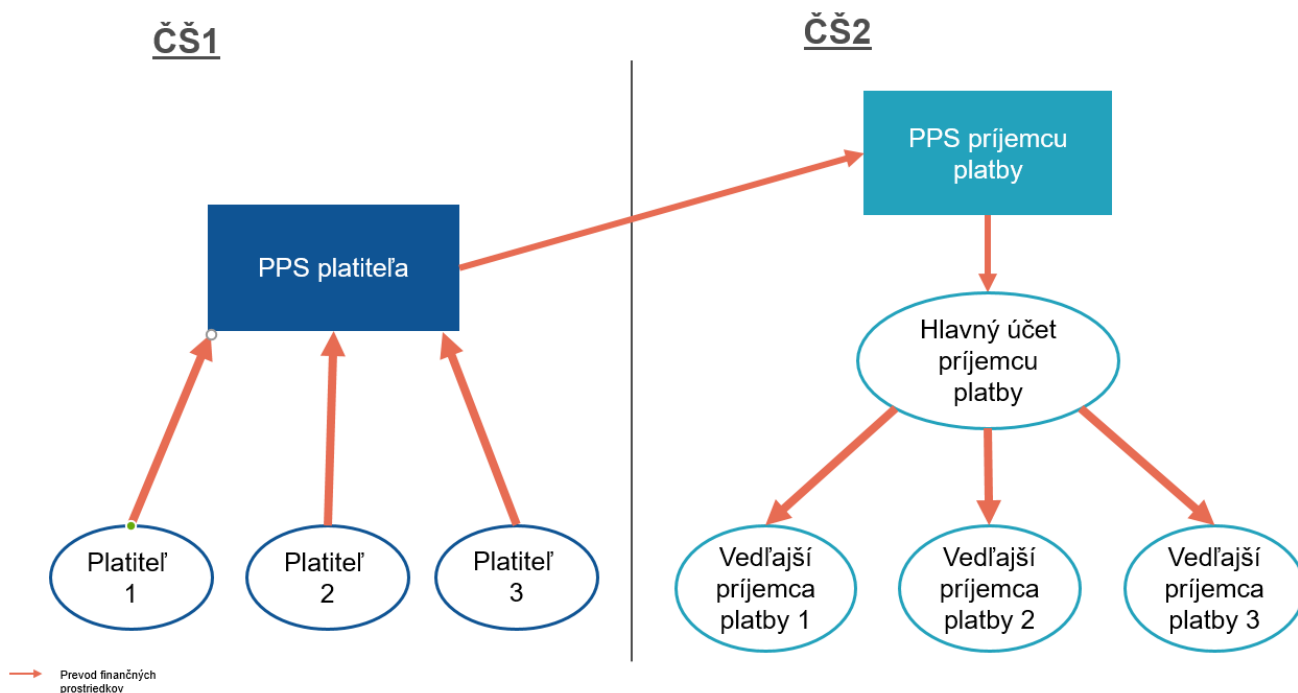
3.2.3.4 Agregácia hlavného účtu

V tejto situácii príjemca platby využíva hlavný účet u jediného poskytovateľa platobných služieb na prijímanie finančných prostriedkov a platby neskôr prerozdeľuje na rôzne vedľajšie účty a rôznym príjemcom platieb. Tento postup je bežný najmä v prípade trhovísk, ktoré budú mať tendenciu centralizovať platby pred ich prerozdelením.

V takom prípade je dôležité mať na pamäti, že článok 243b ods. 2 neobsahuje žiadnu formu dezagregácie, aj keď údaje naznačujú, že tieto účty využívajú viacerí príjemcovia platieb. To znamená, že viaceré platobné účty by sa mohli agregovať, ale jednotný platobný účet by sa nikdy nemal rozdeľovať, aj keď v praxi bude tento platobný účet slúžiť viacerým príjemcom platieb.

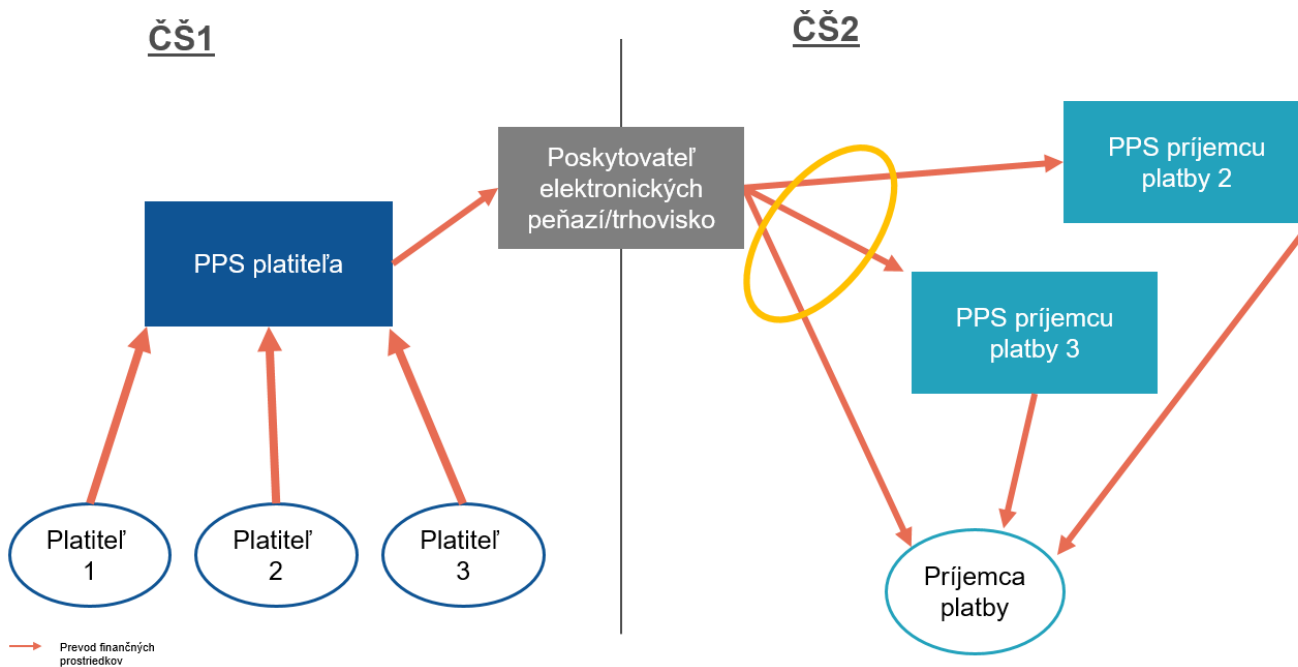
Keď sa teda poskytovatelia platobných služieb stretnú s touto situáciou, budú musieť vypočítať platby vykonané na hlavný účet a ohlásiť ich bez toho, aby sa zaoberali vedľajšími účtami.

Obrázok 33 – Výpočet dosiahnutia limitu v prípade hlavných účtov

3.2.3.5 Agregácia poskytovateľmi elektronických peňazí a trhoviskami

Obrázok 34 – Agregácia poskytovateľmi elektronických peňazí a trhoviskami

V tomto prípade sú platby centralizované sprostredkovateľom (inštitúciou elektronických peňazí alebo trhoviskom), ktorý má v držbe finančné prostriedky pred ich prerozdelením na rôzne platobné účty príjemcu platby. Na rozdiel od prípadu s hlavným účtom príjemca platby v tomto prípade nevedie jednotný účet, ale má ich viacero, na ktoré prijíma finančné prostriedky prevedené sprostredkovateľom (napr. účet elektronických peňazí, bankový účet atď.).

V prípade poskytovateľa platobných služieb platiteľov sa všetky tieto platby zašlú na účet sprostredkovateľa, čo znamená, že agregácia (ani dezagregácia) nie je potrebná. Sprostredkovateľ však bude musieť použiť informácie, ktoré má k dispozícii, na agregáciu všetkých vykonaných platieb na rôzne platobné účty príjemcu platby.

4 OHLASOVANIE

4.1 Aké sú spúšťačie faktory ohlasovacej povinnosti?

V článku 243b ods. 1 smernice 2006/112/ES, ktorý bol doplnený smernicou 2020/284, sa stanovujú všetky pravidlá uplatniteľné na ohlasovaciu povinnosť. Podľa uvedeného článku, a ako je vysvetlené v oddieloch 2 a 3 týchto usmernení, existujú dva prvky, ktoré sa musia zväziť pre vznik ohlasovacej povinnosti:

- či sú splnené podmienky na podliehanie tejto povinnosti (pozri oddiel 2),
- či sú splnené podmienky monitorovania (pozri oddiel 3).

V praxi to znamená, že údaje by mali ohlasovať len poskytovatelia platobných služieb, ktorí poskytnú platobné služby podliehajúce ohlasovacej povinnosti (ako sa stanovuje v článku 243a smernice 2006/112/ES) a ktorí vykonajú viac ako 25 cezhraničných platieb za štvrtrok danému príjemcovi platby.

Aby sa uplatňovala ohlasovacia povinnosť, tieto dve podmienky musia byť overené a splnené počas každého kalendárneho štvrtroka.

Ak napríklad počas kalendárneho štvrtroka príjemca platby spĺňa tieto podmienky u niektorého poskytovateľa platobných služieb, daný poskytovateľ platobných služieb musí zahrnúť tohto príjemcu platby do svojho ohlasovania. Ak sa však stane, že počas nasledujúceho kalendárneho štvrtroka ten istý poskytovateľ platobných služieb nevykoná viac ako 25 cezhraničných platieb tomuto príjemcovi platby, potom ich nesmie zahrnúť do svojho ohlasovania.

Ak by mal príjemca platby v nasledujúcom štvrtroku opäť prekročiť limit, v tomto prípade poskytovateľ platobných služieb platby, ktoré prijal počas daného štvrtroka, do svojho štvrtročného ohlasovania zahrnúť musí.

Platby z obdobia, v ktorom neboli splnené všetky podmienky, sa nikdy nesmú ohlasovať.

4.2 Ako často sa majú údaje ohlasovať?

V článku 243b ods. 1 smernice 2006/112/ES, ktorý bol doplnený smernicou 2020/284, sa stanovujú pravidlá týkajúce sa obdobia ohlasovania.

Členské štáty vyžadujú, aby poskytovatelia platobných služieb viedli za každý kalendárny štvrtrok dostatočne podrobné záznamy o príjemcoch platieb a o platbách v súvislosti s platobnými službami, ktoré poskytujú, aby sa príslušným orgánom členských štátov umožnilo vykonávať kontroly dodávania tovaru a poskytovania služieb, ktoré sa v súlade s ustanoveniami hlavy V považuje za uskutočnené v členskom štáte, s cieľom dosiahnuť cieľ spočívajúci v boji proti podvodom v oblasti DPH.

Podľa uvedeného odseku sú poskytovatelia platobných služieb povinní viesť podrobné záznamy o príjemcoch platieb a o platbách, ktoré dostávajú každý kalendárny štvrtrok. To predstavuje obdobie, za ktoré sa informácie zhromažďujú a vykazujú. V nadväznosti na to sa v článku 24b ods. 1 písm. a)

nariadenia č. 904/2010, ktoré bolo doplnené nariadením 2020/283, uvádza obdobie, za ktoré zhromažďujú údaje členské štáty.

Každý členský štát zhromažďuje informácie o príjemcoch platieb a platbách podľa článku 243b smernice 2006/112/ES.

Každý členský štát zhromažďuje informácie uvedené v prvom pododseku od poskytovateľov platobných služieb:

a) najneskôr do konca mesiaca nasledujúceho po kalendárnom štvrtroku, ku ktorému sa informácie vzťahujú;

Uvedené dva články spolu poskytujú harmonogram ohlasovania údajov o platbách od poskytovateľov platobných služieb. Toto ohlasovanie sa bude uskutočňovať každý štvrtrok, počnúc januárom 2024, a od poskytovateľov platobných služieb sa bude vyžadovať, aby údaje zasielali členským štátom najneskôr do konca mesiaca nasledujúceho po kalendárnom štvrtroku, na ktorý sa údaje vzťahujú.

V nasledujúcej tabuľke sú uvedené štyri obdobia ohlasovania pre poskytovateľov platobných služieb a príslušné dátumy, do ktorých musia byť údaje predložené členským štátom.

Obdobia ohlasovania pre poskytovateľov platobných služieb:

- 1. obdobie (január – marec): **30. apríl**
- 2. obdobie (apríl – jún): **31. júl**
- 3. obdobie (júl – september): **31. október**
- 4. obdobie (október – december): **31. január**

Po tom, ako členské štáty zhromaždia údaje, v súlade s článkom 24b ods. 3 ich do desiateho dňa druhého mesiaca nasledujúceho po skončení obdobia ohlasovania zašlú do systému CESOP.

V nasledujúcej tabuľke sú stanovené lehoty na zaslanie údajov do systému CESOP členskými štátmi.

Lehoty na zaslanie údajov do systému CESOP:

- 1. obdobie (január – marec): **10. máj**
- 2. obdobie (apríl – jún): **10. august**
- 3. obdobie (júl – september): **10. november**
- 4. obdobie (október – december): **10. február**

4.3 Kto ohlasuje údaje podľa článku 243b ods. 3?

Aj keď poskytovateľ platobných služieb môže podliehať ohlasovacej povinnosti, v článku 243b ods. 3 sa obmedzujú povinnosti poskytovateľa platobných služieb platiteľa.

Požiadavka uvedená v odseku 1 sa nevzťahuje na platobné služby, ktoré poskytovatelia platobných služieb platiteľovi poskytujú v súvislosti s každou platbou v prípade, že aspoň jeden z poskytovateľov platobných služieb príjemcu platby sa nachádza v členskom štáte, ako na to poukazuje BIC poskytovateľa platobných služieb alebo akéhokolvek iného obchodného identifikačného kódu, ktorý

jednoznačne identifikuje poskytovateľa platobných služieb a jeho miesto. Poskytovatelia platobných služieb platiteľa v každom prípade zahrnú tieto platobné služby do výpočtu uvedeného v odseku 2.

V praxi poskytovateľ platobných služieb platiteľa nebude musieť viesť záznamy o príjemcoch platieb, ak sa aspoň jeden z poskytovateľov platobných služieb príjemcu platby nachádza v členskom štáte, ako vyplýva z BIC tohto poskytovateľa platobných služieb alebo iného obchodného identifikátora. Poskytovateľ platobných služieb platiteľa bude musieť viesť a ohlasovať údaje len vtedy, keď v členskom štáte nie sú žiadni poskytovatelia platobných služieb príjemcu platby.

Pozn.: Požiadavka nachádzať sa v členskom štáte sa chápe ako členský štát v územnom zmysle článku 5 bodu 2 smernice o DPH a nemala by teda zahŕňať tretie územia vymedzené v článku 6 smernice o DPH. Ak je teda poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby usadený na treťom území, ohlasovanie vykonáva poskytovateľ platobných služieb platiteľa.

To znamená, že ak sa poskytovatelia platobných služieb príjemcu platby nachádzajú v členskom štáte, ohlasovacia povinnosť sa vzťahuje výlučne na nich. Uvedeným článkom nevzniká obmedzenie, pokiaľ ide o počet poskytovateľov platobných služieb, ktorí by mali ohlásiť transakciu, čo znamená, že ak je na základe ich obchodného modelu do platby zapojený viac ako jeden poskytovateľ platobných služieb na strane príjemcu platby (napríklad z dôvodu využívania subdodávateľov), potom sú za ohlasovanie údajov zodpovední všetci poskytovatelia platobných služieb príjemcu platby.

V osobitnom prípade refundácií platieb má ohlasovanie vykonať poskytovateľ platobných služieb, ktorý ohlásil pôvodnú transakciu, pretože má najlepšie predpoklady na prepojenie oboch ohlásení.

Napokon sa v článku 243b ods. 3 poslednej vete stanovuje osobitné pravidlo týkajúce sa výpočtu dosiahnutia limitu: aj keď poskytovateľ platobných služieb pri uplatňovaní tohto pravidla neohlasuje platbu, napriek tomu sa zahrnie do výpočtu a agregácie na účely limitu 25 cezhraničných transakcií.

Príklad: Poskytovateľ platobných služieb z členského štátu č. 1 (poskytovateľ platobných služieb platiteľa) vykonáva platobné transakcie adresované príjemcovi platby, ktorý má jeden platobný účet v členskom štáte č. 2 a ďalší v tretej krajine. Za daný štvrtrok poskytovateľ platobných služieb platiteľa vykoná:

- 200 platieb na platobný účet v členskom štáte č. 2,
- 20 platieb na platobný účet v tretej krajine.

Pri uplatňovaní pravidiel článku 243b sú splnené všetky podmienky pre vznik ohlasovacej povinnosti, poskytovateľ platobných služieb platiteľa však nebude ohlasovať platby na platobný účet v členskom štáte č. 2, keďže tieto platby ohlási poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby v členskom štáte č. 2.

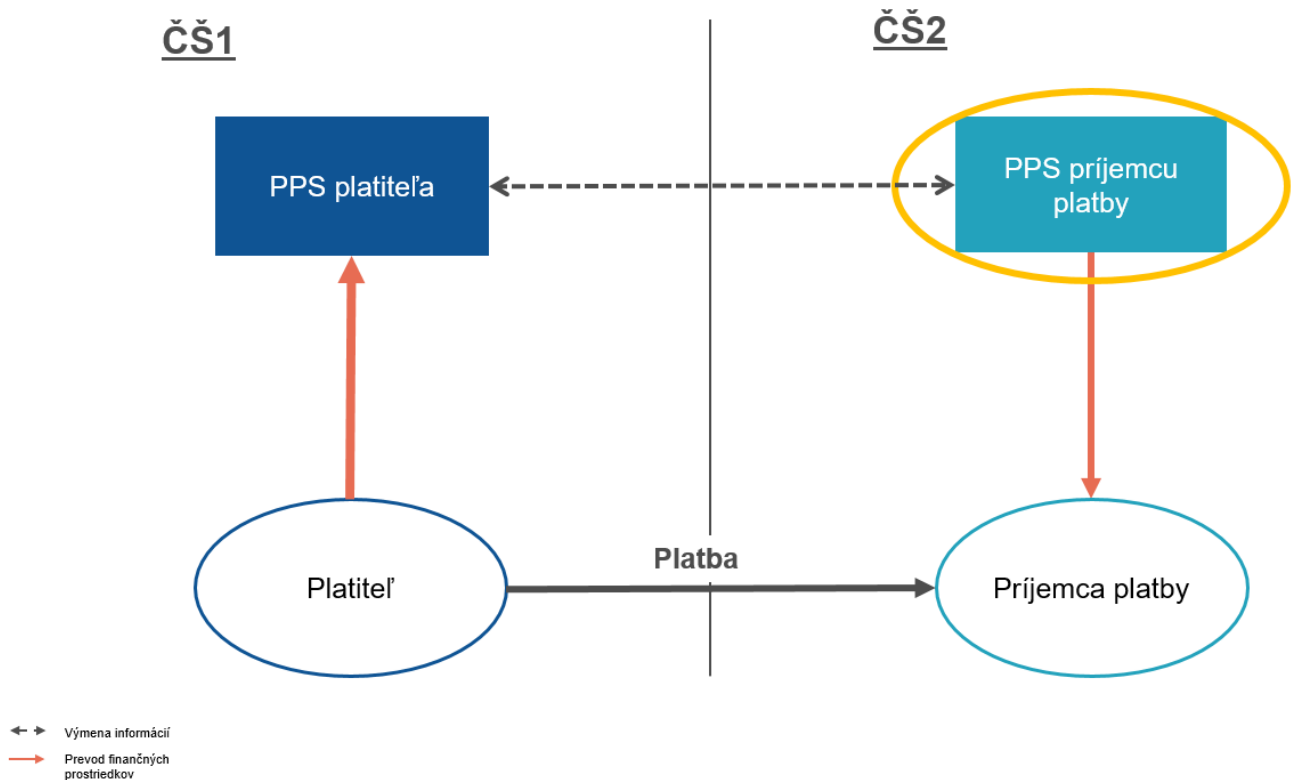
Bude však musieť ohlásiť platby na platobný účet v tretej krajine, keďže do výpočtu dosiahnutia limitu sa musia zaradiť platby na platobný účet v členskom štáte č. 2, v dôsledku čoho dochádza k prekročeniu 25 cezhraničných platieb.

4.3.1 Praktické uplatňovanie

4.3.1.1 Poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby a príjemca platby sa nachádzajú v inom členskom štáte

Tento príklad je jasným uplatnením pravidiel stanovených v článku 243b. Podľa článku 243b ods. 3 – ak sú splnené všetky ostatné podmienky – bude za ohlasovaciu povinnosť výlučne zodpovedný poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby, ak sa nachádza v členskom štáte.

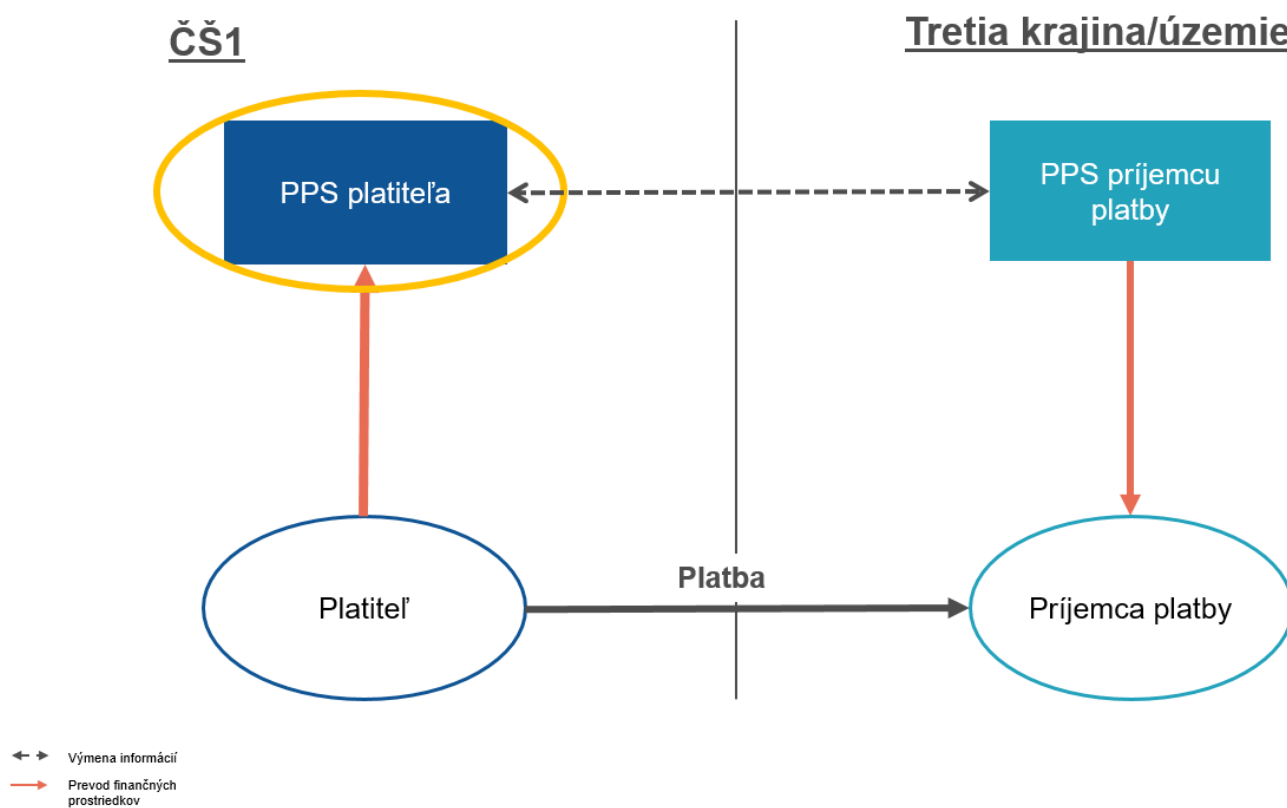
Obrázok 34 – Ohlasovanie, keď sa poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby nachádza v inom členskom štáte

4.3.1.2 Poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby a príjemca platby sa nachádzajú v tretej krajine

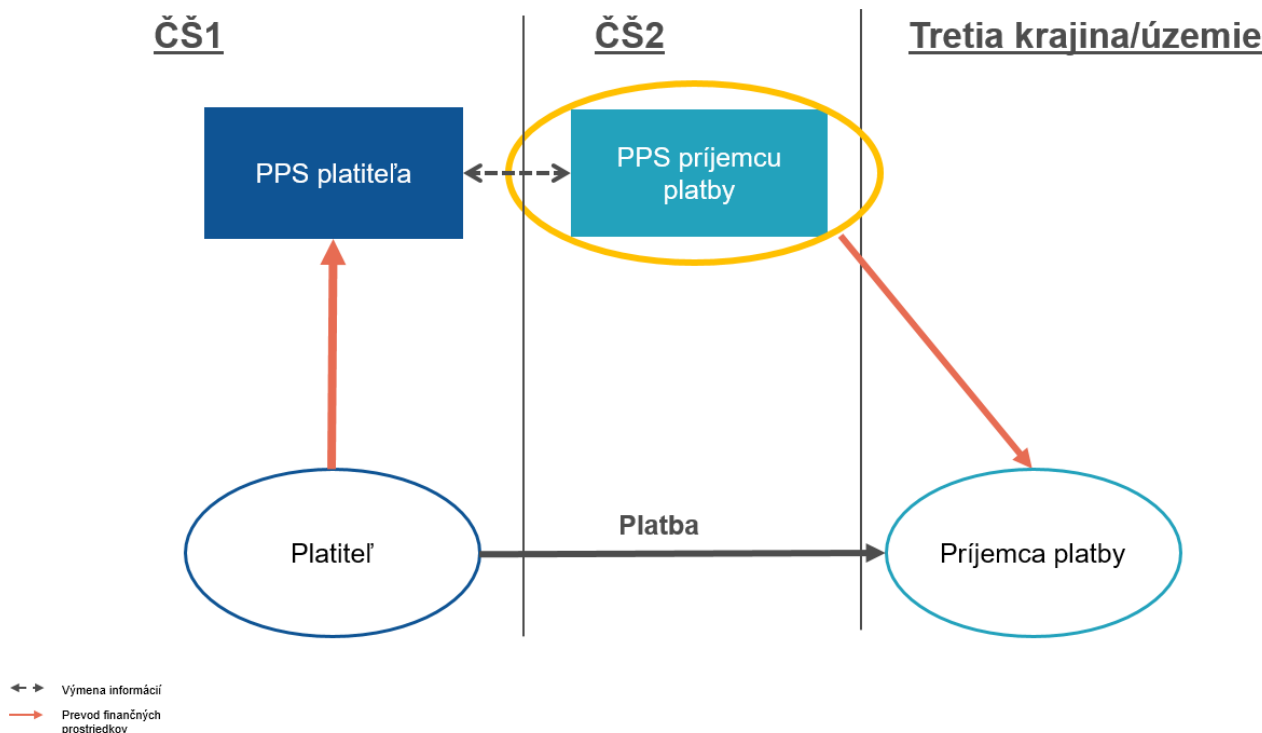
Takisto ide o jednoduché uplatnenie pravidiel stanovených v článku 243b. Keďže sa poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby nenachádza v inom členskom štáte, za ohlasovaciú povinnosť bude zodpovedný poskytovateľ platobných služieb platiteľa.

Obrázok 35 – Ohlasovanie, keď sa poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby nachádza v tretej krajine alebo na treťom území

4.3.1.3 Poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby sa nachádza v členskom štáte a príjemca platby v tretej krajine

Obrázok 36 – Ohlasovanie, keď sa poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby nachádza v členskom štáte, ale príjemca platby sa nachádza v tretej krajine alebo na treťom území

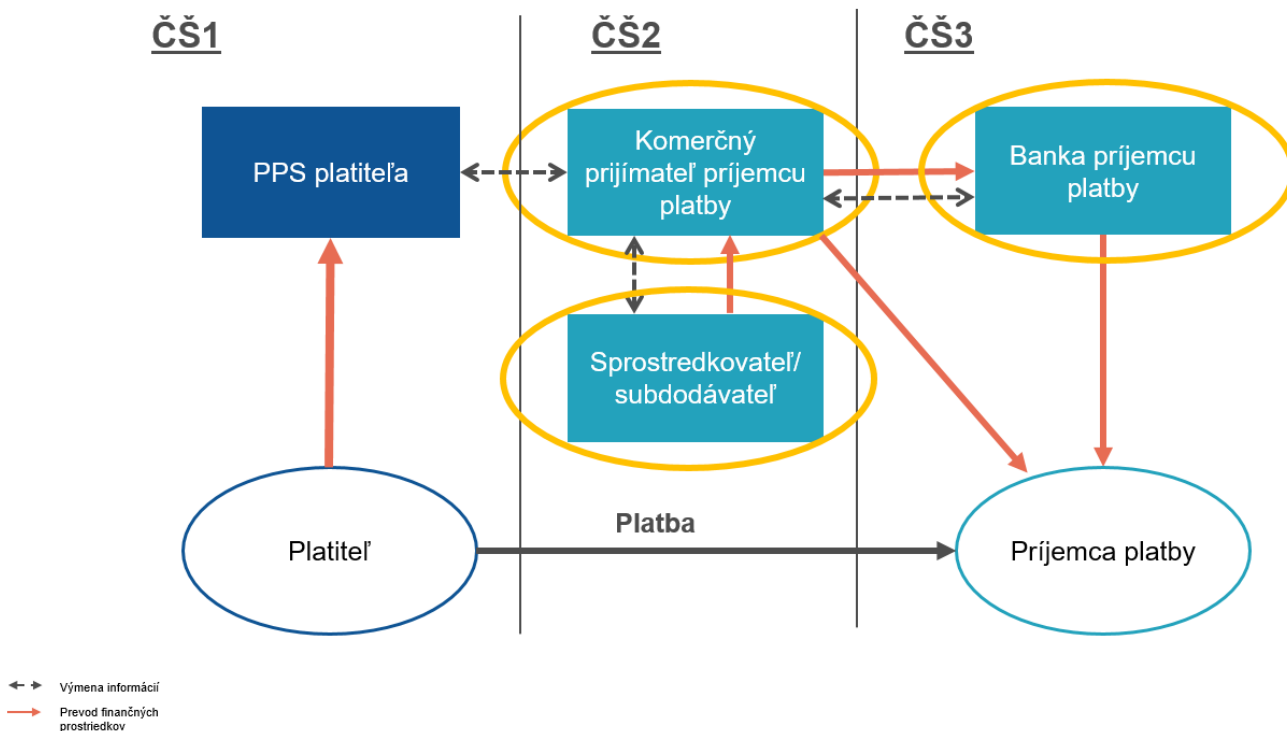
V tomto prípade príjemca platby, ktorý sa nachádza v tretej krajine, využíva poskytovateľa platobných služieb, ktorý sa nachádza v členskom štáte. Keďže sa v článku 243b ods. 3 obmedzuje ohlasovanie zo strany poskytovateľa platobných služieb platiteľa, keď sa poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby nachádza v členskom štáte, za ohlasovaciu povinnosť je výlučne zodpovedný poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby.

4.3.1.4 Príjemca platby v členskom štáte s viacerými poskytovateľmi platobných služieb zapojenými do platobnej transakcie

V tejto situácii príjemca platby využíva na spracovanie platobnej transakcie viacerých poskytovateľov platobných služieb nachádzajúcich sa v rôznych členských štátoch. Keďže článok 243b ods. 3 neobsahuje žiadne obmedzenie počtu poskytovateľov platobných služieb príjemcu platby zodpovedných za ohlasovanie, všetci z nich, ktorí spĺňajú podmienky na to, aby podliehali ohlasovacej povinnosti, sú zodpovední za ohlásenie platby.

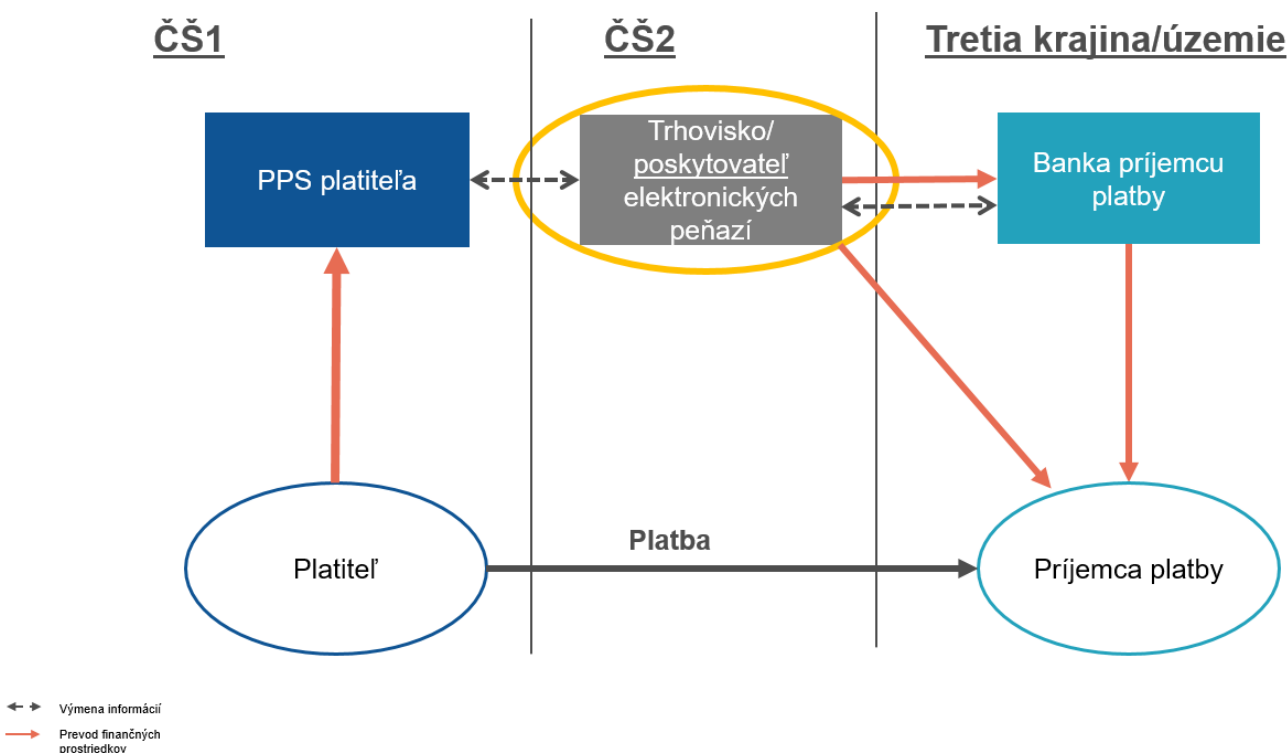
Pozn.: Sprostredkovateľ platobnej transakcie nie je zodpovedný za ohlásenie akejkoľvek platby, ak jeho činnosti zahŕňajú len poskytovanie technických služieb, ktoré iba podporujú poskytovanie platobných služieb bez toho, aby v ktoromkoľvek okamihu mal v držbe finančné prostriedky určené na prevod, keďže tieto subjekty sa nepovažujú za poskytovateľov platobných služieb.

Obrázok 37 – Ohlasovanie, keď sa viacerí poskytovatelia platobných služieb príjemcu platby nachádzajú v členských štátoch

4.3.1.5 Príjemca platby sa nachádza v tretej krajine, ale využíva poskytovateľa platobných služieb v členskom štáte

Obrázok 38 – Ohlasovanie, keď sa aspoň jeden poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby nachádza v členskom štáte

V tomto príklade sa príjemca platby nachádza v tretej krajine a má platobný účet u poskytovateľa platobných služieb z krajiny mimo EÚ. Keďže však príjemca platby využíva aj sprostredkovateľa v Európskej únii, ako je trhovisko alebo poskytovateľ elektronických peňazí, v záujme dodania tovaru a poskytnutia služieb na trhu EÚ bude tento sprostredkovateľ zodpovedný za ohlasovaciu povinnosť.

Poskytovateľ platobných služieb platiteľa a banka príjemcu platby nachádzajúca sa v tretej krajine nebudú musieť ohlasovať údaje.

4.3.2 Situácia v krajinách EHP

Krajiny EHP sú zahrnuté do územnej pôsobnosti druhej smernice o platobných službách a štáty EHP, ktoré nie sú členmi Únie, môžu mať poskytovateľov platobných služieb poskytujúcich platobné služby v EÚ. Pravidlo týkajúce sa obmedzenia podľa článku 243b sa uplatňuje len vtedy, keď sú títo poskytovatelia platobných služieb prítomní v inom členskom štáte, čo možno overiť pomocou čísla IBAN alebo iného obchodného identifikátora poskytovateľa platobných služieb v EHP.

To znamená, že ak sa poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby nachádza v krajine EHP (podľa jeho čísla IBAN alebo iného obchodného identifikátora), údaje bude musieť ohlásiť poskytovateľ platobných služieb platiteľa. Naopak, ak poskytovateľ platobných služieb z krajiny EHP prevádzkuje pobočky v niektorom členskom štáte, tieto pobočky budú podliehať ohlasovacej povinnosti a mohli by sa považovať za poskytovateľov platobných služieb príjemcu platby.

4.4 Kde by sa mali údaje ohlasovať?

Pravidlá týkajúce sa toho, kde sa ohlasujú údaje, sú stanovené v článku 243b ods. 4 písm. b) zmenenej smernice o DPH.

Ak sa požiadavka na poskytovateľov platobných služieb uvedená v odseku 1 uplatňuje, záznamy sa musia:

b) sprístupniť v súlade s článkom 24b nariadenia (EÚ) č. 904/2010 domovskému členskému štátu poskytovateľa platobných služieb alebo hostiteľskému členskému štátu, ak poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby v iných členských štátoch, než je domovský členský štát.

Podľa uvedeného článku poskytovatelia platobných služieb ohlasujú údaje o platbách svojmu domovskému členskému štátu alebo v prípade, že poskytujú platobné služby vo viacerých členských štátoch, hostiteľskému členskému štátu (štátom).

Vymedzenie domovského a hostiteľského členského štátu je zahrnuté v článku 243a smernice, ktorý priamo odkazuje na príslušný článok druhej smernice o platobných službách.

Podľa vymedzenia v druhej smernici o platobných službách je domovským členským štátom členský štát, v ktorom poskytovateľ platobných služieb požiadal o povolenie na poskytovanie platobných služieb a získal ho, čo by malo zodpovedať členskému štátu, v ktorom má svoje sídlo alebo ústredie.

Hostiteľským členským štátom na druhej strane bude každý iný členský štát než domovský, v ktorom poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby buď prostredníctvom agenta, pobočky, alebo priamo.

Príklad: Poskytovateľ platobných služieb má povolenie na poskytovanie platobných služieb udelené v členskom štáte č. 1 a poskytuje platobné služby aj v členskom štáte č. 2 prostredníctvom pobočky a v členskom štáte č. 3 prostredníctvom agenta.

Pri uplatňovaní pravidiel bude tento poskytovateľ platobných služieb musieť ohlásiť platby vykonané v členskom štáte č. 1 členskému štátu č. 1, platby vykonané v členskom štáte č. 2 členskému štátu č. 2 a platby vykonané v členskom štáte č. 3 členskému štátu č. 3.

Príklad 2: Poskytovateľ elektronických peňazí má povolenie na poskytovanie platobných služieb udelené v členskom štáte č. 1. Následne na poskytovanie platobných služieb vo všetkých ostatných členských štátoch Únie využíva pravidlá passportingu. Podľa pravidla v článku 243b ods. 4 bude ohlasovať údaje vo všetkých členských štátoch o príslušných platbách, ktoré vykoná v každom z nich.

4.4.1 Priame poskytovanie platobných služieb v hosťiteľských členských štátoch

Určenie členských štátov, v ktorých by mal poskytovateľ platobných služieb ohlasovať svoje platby, je jednoduchšie, ak má v týchto členských štátoch fyzickú prítomnosť, napríklad prostredníctvom pobočky alebo agenta. Ak sa platobné služby poskytujú priamo z jedného členského štátu do druhého, situácia je o niečo zložitejšia, pretože neexistuje fyzická prítomnosť, ktorá by umožňovala jasné rozlišovanie medzi činnosťami v hosťiteľskom členskom štáte a domovskom členskom štáte.

Poskytovatelia platobných služieb by sa na určenie toho, kde poskytujú služby, mali riadiť svojim povolením na poskytovanie platobných služieb. Poskytovateľ platobných služieb musí informovať orgán hosťiteľského členského štátu pred tým, ako môže poskytovať platobné služby na jeho území, čo je následne zadokumentované v registri poskytovateľov platobných služieb tohto členského štátu¹³. Poskytovateľ platobných služieb by prostredníctvom tohto registra a pomocou informácií dostupných z jeho databázy klientov mal byť schopný jasne určiť, ktoré služby sa poskytujú a kde.

Príklad: Poskytovateľ elektronických peňazí má povolenie na poskytovanie platobných služieb v členskom štáte č. 1 a zároveň poskytuje platobné služby v členských štátoch č. 2 a 3. Na určenie toho, ktoré údaje by sa mali ohlasovať v každom členskom štáte, zohľadní svoje povolenie na poskytovanie platobných služieb a miesto, kde sa nachádzajú jeho klienti.

To znamená, že ak poskytovateľ elektronických peňazí koná ako poskytovateľ platobných služieb platiteľa pri platbách smerujúcich z členského štátu č. 1 do tretej krajiny, tieto platby ohlási v členskom štáte č. 1. Ak koná ako poskytovateľ platobných služieb príjemcu platby pri platbách smerujúcich z členského štátu č. 3 do členského štátu č. 2, tieto platby ohlási v členskom štáte č. 2.

4.4.2 Situácia v krajinách EHP (Island, Lichtenštajnsko, Nórsko)

Ako je vysvetlené v oddiele 2.1.1, druhá smernica o platobných službách sa vzťahuje aj na krajiny, ktoré sú členmi EHP. To znamená, že v prípade týchto krajín možno legálne získať povolenie na poskytovanie platobných služieb vo svojej domovskej krajine a následne využiť pravidlá passportingu na

¹³ Informácie o domovskom a hosťiteľskom členskom štáte poskytovateľa platobných služieb možno nájsť aj na webovom sídle Európskeho orgánu pre bankovníctvo (<https://euclid.eba.europa.eu/register/>).

poskytovanie platobných služieb v celej Európskej únii vrátane priameho poskytovania platobných služieb bez fyzickej prítomnosti.

Ako je uvedené v oddiele 4.3.2, platby do krajín EHP sa považujú za platby do tretích krajín. V takýchto prípadoch poskytovateľ platobných služieb platiteľa usadený v niektorom členskom štáte ohlásí platbu v danom členskom štáte platiteľa (či už ide o jeho hostiteľský, alebo domovský členský štát).

Naopak, poskytovatelia platobných služieb usadení v krajinách EHP, ktorí poskytujú platobné služby v Európskej únii, budú musieť tieto platby ohlasovať vo svojom hostiteľskom členskom štáte. Pravidlá článku 243b sa však naďalej uplatňujú a do systému CESOP sa ohlasujú len platby iniciované platiteľom (alebo na základe oprávnenia od platiteľa v prípade inkás) v Európskej únii (podľa pravidiel určenia miesta uvedených v článku 243c). Nemali by teda ohlasovať platby, ktoré sa iniciujú z krajiny EHP.

Príklad: Poskytovateľ platobných služieb s platobným povolením na poskytovanie platobných služieb udeleným v Nórsku poskytuje platobné služby vo Švédsku a na Islande. Podľa pravidiel článku 243b tento poskytovateľ platobných služieb:

- ohlásí vo Švédsku všetky platby, ktoré iniciujú platitelia vo Švédsku do Nórska, na Island alebo do akejkoľvek inej tretej krajiny,
- ohlásí vo Švédsku všetky platby smerujúce príjemcom platieb vo Švédsku, ak sa platiteľ nachádza v inom členskom štáte ako Švédsko,
- neohlási žiadne platby medzi Nórskom a Islandom ani medzi Nórskom alebo Islandom a akoukoľvek treťou krajinou,
- neohlási žiadne platby, ktoré iniciujú platitelia vo Švédsku príjemcom platieb v inom členskom štáte.

4.5 Ktoré údaje by mali poskytovatelia platobných služieb ohlasovať?

Zoznam údajov, ktoré treba ohlásiť, je stanovený v článku 243d zmenenej smernice 2006/112 a možno ho rozdeliť do dvoch súborov údajov: údaje týkajúce sa príjemcu platby (článok 243d ods. 1) a údaje týkajúce sa každej platby prijatej príjemcom platby (článok 243d ods. 2).

1. Záznamy, ktoré poskytovatelia platobných služieb vedú podľa článku 243b, obsahujú tieto informácie:

a) kód BIC alebo akýkoľvek iný obchodný identifikačný kód, ktorý jednoznačne identifikuje poskytovateľa platobných služieb;

b) meno alebo obchodné meno príjemcu platby, ako sa uvádza v záznamoch poskytovateľa platobných služieb;

c) ak je k dispozícii, identifikačné číslo pre DPH alebo iné vnútroštátne daňové číslo príjemcu platby;

d) IBAN alebo v prípade, že IBAN nie je k dispozícii, akýkoľvek iný identifikátor, ktorý jednoznačne identifikuje príjemcu platby a uvedie jeho miesto;

e) kód BIC alebo akýkoľvek iný obchodný identifikačný kód, ktorý jednoznačne identifikuje poskytovateľa platobných služieb konajúceho v mene príjemcu platby a uvedie jeho miesto, ak príjemca platby prijíma finančné prostriedky bez toho, aby mal akýkoľvek platobný účet;

f) ak je k dispozícii, adresa príjemcu platby, ako sa uvádza v záznamoch poskytovateľa platobných služieb;

g) podrobné údaje o všetkých cezhraničných platbách uvedené v článku 243b ods. 1;

h) podrobné údaje o všetkých refundáciách platieb identifikované ako také, ktoré sa týkajú cezhraničných platieb uvedených v písmene g).

2. Informácie uvedené v odseku 1 písm. g) a h) obsahujú tieto údaje:

a) dátum a čas platby alebo refundácie platby;

b) suma a mena platby alebo refundácie platby;

c) členský štát pôvodu platby, ktorú prijal príjemca platby alebo ktorá bola prijatá v mene príjemcu platby, členský štát určenia refundácie, podľa toho, čo je relevantné, a informácie použité na určenie pôvodu alebo určenia platby alebo refundácie platby v súlade s článkom 243c;

d) akýkoľvek odkaz, ktorý jednoznačne identifikuje platbu;

e) prípadne informácia o tom, že platba sa iniciuje vo fyzických priestoroch obchodníka.

Tieto údaje sa musia zasielať prostredníctvom štandardného formulára vo formáte XML, ktorý je podrobne opísaný v prílohe k vykonávaciemu nariadeniu¹⁴. Špecifikácia tohto formulára (schéma XML) spolu s používateľskou príručkou sú k dispozícii na stránke venovanej systému CESOP na webovom sídle Európa¹⁵.

Vzhľadom na množstvo údajových prvkov, ktoré možno zhromaždiť na účely rôznych polí, sa nasledujúci oddiel zameria na podrobné vysvetlenie toho, čo sa očakáva v prípade každého dátového poľa, a pokúsi sa poskytnúť príklady údajových prvkov pre každý z hlavných spôsobov platby, ktoré by sa mohli ohlásiť do systému CESOP. Tento zoznam nie je vyčerpávajúci a platné by mohli byť aj iné prvky, pokiaľ zodpovedajú údajom uvedeným v článku 243d.

4.5.1 Prehľad údajových prvkov

Podľa prílohy k vykonávaciemu nariadeniu má elektronický formulár obsahovať 15 hlavných údajových prvkov, ktoré reprezentujú údaje požadované podľa článku 243d smernice o DPH.

Tieto údajové prvky sú uvedené v nasledujúcej tabuľke, ktorá obsahuje aj opis toho, čo majú reprezentovať a či sú údaje povinné, alebo nie. Na účely tabuľky sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- **Povinné:** Tento údajový prvok musí byť vždy poskytnutý a uvedený vo formulári. Neposkytnutie tohto údajového prvku bude mať za následok zamietnutie formulára a nesplnenie ohlasovacej povinnosti.
- **Voliteľne povinné:** Tento údajový prvok musí byť poskytnutý vždy, keď ho má poskytovateľ platobných služieb k dispozícii. Neposkytnutie tohto údajového prvku, ak je k dispozícii, bude mať za následok nesplnenie ohlasovacej povinnosti. Ak však poskytovateľ platobných služieb nemá údaje k dispozícii a pole nie je vyplnené, formulár nebude zamietnutý a ohlasovacia povinnosť sa napriek tomu bude považovať za splnenú.
- **Povinné v relevantných prípadoch:** Tento údajový prvok musí byť poskytnutý v prípade, že sú splnené osobitné podmienky na jeho požadovanie. Neposkytnutie tohto údajového prvku v prípade, že sú splnené podmienky, bude mať za následok zamietnutie formulára

¹⁴https://ec.europa.eu/taxation_customs/system/files/2022-04/C_2022_2043_FI_COMMISSION_IMPLEMENTING_REGULATION_EN_V3_P1_1727569-1.pdf.

¹⁵ https://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation-1/central-electronic-system-payment-information-cesop_en.

a nesplnenie ohlasovacej povinnosti. Ak podmienky nie sú splnené, údaje nebudú musieť byť poskytnuté. Väčšina údajových prvkov s týmto označením sa týka výberu medzi dvoma možnosťami, ktoré sa navzájom vylučujú.

Tabuľka 2 – Prehľad údajových prvkov, ktoré sa majú zasielať

Pole č.	Názov prvku	Čl. 243 d	Opis	Povinnosť
1	Kód BIC/ID ohlasujúceho PPS	Ods. 1 písm. a)	<p>Tento údajový prvok sa použije na identifikáciu poskytovateľa platobných služieb, ktorý ohlasuje platobné údaje daňovému orgánu. Údajmi, ktoré sa majú ohlásiť, by mali byť:</p> <ul style="list-style-type: none"> • obchodný identifikačný kód (BIC) poskytovateľa platobných služieb, ktorý ohlasuje údaje, podľa vymedzenia v článku 2 bode 16 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 260/2012¹⁶ alebo • akýkoľvek iný obchodný identifikačný kód, ktorý jednoznačne identifikuje poskytovateľa platobných služieb, ktorý zasiela údaje. Môže to zahŕňať vnútroštátne identifikátory, ako sú identifikačné čísla organizácií, národné registračné čísla atď. <p>Toto pole by sa nemalo zamieňať s údajovým prvkom v poli 5. Hoci sú požadované identifikátory rovnaké, pole 1 sa týka identifikátora poskytovateľa platobných služieb ohlasujúceho údaje, kým identifikátor v poli 5 je identifikátor poskytovateľa platobných služieb konajúceho v mene príjemcu platby, ktorý sa môže líšiť od poskytovateľa ohlasujúceho údaje, ak je platba smerovaná mimo EÚ.</p>	Povinné
2	Meno príjemcu platby	Ods. 1 písm. b)	V tomto poli sa uvádzajú všetky dostupné mená príjemcu platby, ako sa uvádzajú v záznamoch poskytovateľov	Povinné

¹⁶ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 260/2012 zo 14. marca 2012, ktorým sa ustanovujú technické a obchodné požiadavky na úhrady a inkasá v eurách a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 924/2009 (Ú. v. EÚ L 94, 30.3.2012, s. 22).

			<p>platobných služieb. Ak poskytovateľ platobných služieb nemá žiadne záznamy o danom príjemcovi platby, meno, ktoré uviedol platiteľ, sa považuje za meno v záznamoch. Mená môžu zahŕňať úradný názov, meno „podniká ako“, meno použité na registráciu a kontakty atď.</p> <p>Ak meno v záznamoch nezodpovedá menu uvedenému platiteľom na iniciovanie platobnej transakcie, prednosť má meno v záznamoch.</p>	
3	IČ DPH/DIČ príjemcu platby	Ods. 1 písm. c)	<p>V tomto poli sa uvádzajú všetky dostupné daňové identifikačné čísla príjemcu platby. Môže ísť o európske IČ DPH, vnútroštátne IČ DPH, daňové identifikačné číslo (DIČ) alebo akékoľvek vnútroštátne číslo, ktoré, hoci nesúvisí výlučne s daňovými účelmi alebo nie je vydané daňovým orgánom, sa používa na daňové účely a umožňuje jedinečnú identifikáciu majiteľa (napr. čísla sociálneho zabezpečenia, identifikačné číslo organizácie atď.).</p>	Voliteľne povinné
4	Identifikačné číslo účtu príjemcu platby	Ods. 1 písm. d)	<p>Toto pole slúži na presnú identifikáciu platobného účtu príjemcu platby, na ktorý sa prevádzajú finančné prostriedky. Musí teda obsahovať buď:</p> <ul style="list-style-type: none"> • IBAN platobného účtu príjemcu platby podľa vymedzenia v článku 2 bode 15 nariadenia (EÚ) č. 260/2012, alebo • akýkoľvek iný identifikátor, ktorý jednoznačne identifikuje príjemcu platby zapojeného do transakcie a poukazuje na jeho miesto. Môže to zahŕňať ID obchodníka, účty elektronických peňazí, registračné čísla SWIFT, národné čísla účtov atď. <p>V článku 243d ods. 1 písm. d) sa uprednostňuje IBAN. Iný identifikátor by sa mal poskytnúť len v prípade, že IBAN nie je k dispozícii.</p>	Povinné v relevantných prípadoch, keď sa finančné prostriedky prevádzajú na platobný účet príjemcu platby.
5	Kód BIC/ID PPS konajúceho ako príjemca platby	Ods. 1 písm. e)	<p>Toto pole slúži na identifikáciu poskytovateľa platobných služieb konajúceho v mene príjemcu platby, ak príjemca platby prijíma finančné prostriedky bez toho, aby mal platobný účet (poukázanie peňazí). Keďže platobný účet neexistuje, jeho identifikátor v poli 4 nemožno získať. Oznamujúci subjekt teda bude musieť poskytnúť identifikátor poskytovateľa platobných služieb konajúceho v mene príjemcu platby.</p> <p>V tomto poli je údajom, ktorý sa má poskytnúť, buď:</p> <ul style="list-style-type: none"> • obchodný identifikačný kód (BIC) poskytovateľa platobných služieb, ktorý koná v mene príjemcu platby, podľa vymedzenia v článku 2 bode 16 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 260/2012 alebo • akýkoľvek iný obchodný identifikačný kód, ktorý jednoznačne identifikuje poskytovateľa platobných služieb, ktorý koná v mene príjemcu platby. Môže to zahŕňať vnútroštátne identifikátory, ako sú identifikačné čísla organizácií, národné registračné čísla atď. 	Povinné v relevantných prípadoch, keď sa finančné prostriedky prevádzajú príjemcovi platby bez platobného účtu.

			Toto pole by sa nemalo zamieňať s údajom požadovaným v poli 1 (pozri príslušný riadok). Okrem toho sa polia 4 a 5 navzájom vylučujú a vyplnené by malo byť len jedno z nich.	
6	Adresa príjemcu platby	Ods. 1 písm. f)	<p>V tomto poli sa uvádzajú všetky dostupné adresy príjemcu platby, ktoré sú uvedené v záznamoch poskytovateľa platobných služieb. Adresy môžu zahŕňať úradnú adresu, obchodnú adresu, adresu skladu, ako aj e-mailové adresy, adresy webových stránok alebo IP adresu.</p> <p>Na základe údajov, ktoré má poskytovateľ platobných služieb k dispozícii, môže byť adresa viac či menej podrobná, a to v rozsahu od krajiny až po ulicu. Okrem toho ohlásená adresa nemusí byť na určenie miesta príjemcu platby totožná s adresou použitou podľa článku 243c. To napríklad znamená, že ohlásená adresa môže byť v inej krajine, ako je krajina platobného účtu príjemcu platby (IBAN).</p> <p>Toto pole sa vyplní len vtedy, ak má poskytovateľ platobných služieb vo svojich záznamoch aspoň jednu adresu daného príjemcu platby. Ak poskytovateľ platobných služieb nemá vo svojich záznamoch žiadnu adresu, no adresu možno odvodiť z platobného účtu (napr. kódu krajiny čísla IBAN), toto pole sa nemusí vyplniť.</p>	Voliteľne povinné
7	Refundácia	Ods. 1 písm. h)	<p>Účelom tohto poľa je rozlíšiť platby vykonané platiteľom od refundácií poskytnutých platiteľovi.</p> <p>Refundácie môžu zahŕňať technické refundácie vymedzené v druhej smernici o platobných službách, ale aj komerčné refundácie alebo akýkoľvek iný druh refundácie, pokiaľ o nej poskytovateľ platobných služieb vie. Ak poskytovateľ platobných služieb nevie o tom, že transakcia je refundáciou, mal by ju ohlásiť ako bežnú platbu (vzhľadom na to, že sú splnené všetky ostatné podmienky ohlasovania).</p> <p>V tomto poli poskytovatelia platobných služieb uvedú, že platba je refundáciou. ID transakcie, ktorá je refundáciou, a odkaz na pôvodnú transakciu sa ohlasujú v poli 14.</p>	Povinné v relevantných prípadoch
8	Dátum/čas	Ods. 2 písm. a)	<p>V tomto poli sa ohlasuje dátum a čas platby. Vzhľadom na množstvo dátumov dostupných v prípade jedinej platobnej transakcie môžu poskytovatelia platobných služieb ohlásiť viaceré dátumy.</p> <p>Aby sa však uľahčilo odhaľovanie viacnásobného ohlasovania a štandardizácia ohlasovania, v nasledujúcich oddieloch sa pre každý spôsob platby uvádza aspoň jeden dátum, ktorý je spoločný pre všetkých poskytovateľov platobných služieb zapojených do jedinej platobnej transakcie a ktorý by sa mal vždy ohlasovať (pozri ďalej).</p>	Povinné
9	Suma	Ods. 2 písm. b)	V tomto poli sa ohlasuje celková suma platobnej transakcie alebo refundácie platby.	Povinné
10	Mena	Ods. 2 písm. b)	V tomto poli sa ohlasuje mena platobnej transakcie alebo transakcie, ktorá je refundáciou.	Povinné

			Ak dôjde k zmene meny, sumu platby ohlási ktorýkoľvek z poskytovateľov platobných služieb v pôvodnej mene pred zaúčtovaním a menovým prepočtom.	
11	ČŠ pôvodu platby	Ods. 2 písm. c)	<p>V tomto poli sa uvádza kód krajiny v prípade členského štátu pôvodu platby prijatej príjemcom platby.</p> <p>Poskytovatelia platobných služieb musia uviesť členský štát pôvodu, ktorý vyplýva z informácií uvedených v poli 13, a v súlade s článkom 243c. V prípadoch, keď poskytovateľ platobných služieb môže identifikovať viacero členských štátov pôvodu platby, musí použiť ten, ktorý najpresnejšie zodpovedá miestu platiteľa (pozri oddiel 3.1.1).</p>	Povinné v relevantných prípadoch, ak je transakcia platbou
12	ČŠ určenia refundácie	Ods. 2 písm. c)	<p>V tomto poli sa uvádza kód krajiny v prípade členského štátu určenia refundácie prijatej platiteľom.</p> <p>Všetky pravidlá uplatniteľné na pole 11 platia aj v tomto prípade.</p>	Povinné v relevantných prípadoch, ak je transakcia refundáciou podľa poľa 7
13	Informácie o mieste platiteľa	Ods. 2 písm. c)	<p>V tomto poli sa uvádzajú informácie použité na určenie pôvodu platby alebo miesta určenia refundácie v súlade s článkom 243c.</p> <p>Tieto informácie môžu zahŕňať akýkoľvek údajový prvok, ktorý má poskytovateľ platobných služieb k dispozícii, ako je opísané v poli 11 (IBAN, adresa, číslo karty atď.). Treba poznamenať, že v tomto poli sa uvádza len to, aké údaje sa použili, pričom samotné údaje sa nesmú zaslať.</p> <p>To znamená, že poskytovateľ platobných služieb napríklad uvedie, že miesto platiteľa bolo zistené v členskom štáte pomocou čísla IBAN jeho platobného účtu. Samotné IBAN platiteľa sa však nikdy nezasiela.</p>	Povinné
14	ID transakcie	Ods. 2 písm. d)	<p>Toto pole slúži na umožnenie jednoduchšej identifikácie duplicitných platieb. V tomto poli sa teda ohlasuje akýkoľvek odkaz, ktorý jednoznačne identifikuje platobnú transakciu.</p> <p>Ak je k dispozícii viacero identifikátorov transakcie, vždy by sa mal uprednostniť ten, ktorý sa postupuje v rámci platobného reťazca a je dostupný pre ostatných poskytovateľov platobných služieb v platobnom reťazci.</p> <p>V prípade refundácií, ako je podrobne uvedené v poli 7, musí byť identifikátor transakcie ohlásený v prípade refundácie totožný s identifikátorom transakcie pôvodnej transakcie alebo ho prinajmenšom musí obsahovať.</p>	Povinné
15	Fyzická prítomnosť	Ods. 2 písm. e)	<p>Toto pole slúži na umožnenie jednoduchšej identifikácie fyzických platieb uskutočnených platiteľom v priestoroch príjemcu platby na rozdiel od online platieb.</p> <p>V tomto poli sa ohlasuje akákoľvek zmienka, ktorá označuje prítomnosť platiteľa vo fyzických priestoroch obchodníka pri iniciovaní platby.</p>	Povinné v relevantných prípadoch

4.5.2 Údaje, ktoré sa majú ohlasovať, podľa jednotlivých spôsobov platby

4.5.2.1 Úhrada

Pri bežnej úhrade platiteľ svojej banke zadá príkaz, aby previedla finančné prostriedky na bankový účet príjemcu platby.

Tabuľka 3 – Prehľad údajových prvkov, ktoré sa majú zasielať v prípade úhrady

Č.	Údajový	K dispozícii poskytovateľa platobných služieb pre		Akceptovaný štandardný formát, podľa možnosti	Poznámky
		platiteľa	príjemcu platby		
1	Kód BIC/ID ohlasujúceho PPS	Áno	Áno	BIC (ISO 9362)	
2	Meno príjemcu platby	Áno	Áno		
3	IČ DPH/DIČ príjemcu platby	Nie vždy	Nie vždy	IČ DPH v EÚ musí byť v súlade s normami EÚ. V prípade iného identifikátora sa nevyžadujú žiadne normy.	IČ DPH/DIČ nie sú povinné prvky na spracovanie platieb. Môžu byť k dispozícii spolu s inými identifikátormi príležitostne alebo na základe dodržiavania prísnejších požiadaviek vo vnútroštátnych právnych predpisoch. Poskytovatelia platobných služieb, ktorí nezhrmažďujú IČ DPH/DIČ svojich klientov, teda nie sú povinní tieto údaje zasielať. U poskytovateľov platobných služieb príjemcu platby je väčšia pravdepodobnosť, že budú disponovať IČ DPH/DIČ alebo iným identifikátorom na základe požiadaviek „poznaj svojho klienta“.
4	Identifikačné číslo účtu príjemcu platby	Áno	Áno	IBAN (ISO 13616)	V prípade platieb do krajiny, ktorá nepoužíva IBAN, možno namiesto neho uvádzať národné čísla účtov.
5	Kód BIC/ID PPS konajúceho ako príjemca platby	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa	/	Pri úhradách by malo byť číslo účtu vždy k dispozícii.
6	Adresa príjemcu platby	Nie vždy	Áno	/	Adresa nie je povinná na spracovanie platieb prostredníctvom úhrad, ale musí byť k dispozícii poskytovateľom platobných služieb príjemcu platby v rámci povinností „poznaj svojho klienta“.
7	Refundácia	Áno	Áno	/	

8	Dátum/čas	Áno	Áno	Dátum vyrovnania	
9	Suma	Áno	Áno	Suma by sa mala ohlasovať s presnosťou na dve desatinné miesta.	
10	Mena	Áno	Áno	ISO 4217	
11	ČŠ pôvodu platby	Áno	Áno	Trojmiestny abecedný kód ISO 3166-1	
12	ČŠ určenia refundácie	Áno	Áno	Trojmiestny abecedný kód ISO 3166-1	
13	Informácie o mieste platiteľa	Áno	Áno	Neuplatňuje sa	
14	ID transakcie	Áno	Áno	Žiadne normy	ID transakcií pri úhradách sú špecifické pre daného poskytovateľa platobných služieb a sú jedinečné len v rámci systému poskytovateľa platobných služieb.
15	Fyzická prítomnosť	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa		

4.5.2.2 Inkaso

Ako sa uvádza v oddiele 1, inkasá z veľkej časti fungujú ako úhrady s výnimkou, že platbu iniciuje príjemca platby namiesto platiteľa. Je dôležité opäť zdôrazniť, že v súčasnosti neexistujú žiadne normy pre inkaso mimo SEPA. V dôsledku toho sa medzinárodné inkasá vykonávajú na základe *ad hoc* pravidiel, ktoré kopírujú buď pravidlá SEPA, alebo vnútroštátne systémy. Nasledujúca tabuľka sa preto zameriava na normy uplatniteľné na ohlasovanie na strane príjemcu platby, keďže pre ohlasovanie na strane platiteľa neexistujú pri platbách mimo EÚ žiadne normy.

Tabuľka 4 – Prehľad údajových prvkov, ktoré sa majú zasielať v prípade inkás

Č.	Údajový	K dispozícii poskytovateľa platobných služieb pre		Akceptovaný štandardný formát, podľa možnosti	Poznámky
		platiteľa	príjemcu platby		
1	Kód BIC/ID ohlasujúceho PPS	Neuplatňuje sa	Áno	BIC (ISO 9362)	
2	Meno príjemcu platby	Neuplatňuje sa	Áno		
3	IČ DPH/DIČ príjemcu platby	Neuplatňuje sa	Nie vždy	IČ DPH v EÚ musí byť v súlade s normami EÚ.	IČ DPH/DIČ nie sú povinné prvky na spracovanie platieb. Môžu byť k dispozícii spolu s inými identifikátormi príležitostne alebo na základe dodržiavania prísnejších

				V prípade iného identifikátora sa nevyžadujú žiadne normy.	požiadaviek vo vnútroštátnych právnych predpisoch. Poskytovatelia platobných služieb, ktorí nezhrmažďujú IČ DPH/DIČ svojich klientov, teda nie sú povinní tieto údaje zasielať. U poskytovateľov platobných služieb príjemcu platby je väčšia pravdepodobnosť, že budú disponovať IČ DPH/DIČ alebo inými identifikátormi na základe požiadaviek „poznaj svojho klienta“.
4	Identifikačné číslo účtu príjemcu platby	Neuplatňuje sa	Áno	IBAN (ISO 13616)	
5	Kód BIC/ID PPS konajúceho ako príjemca platby	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa	/	Pri inkasách by malo byť číslo účtu vždy k dispozícii.
6	Adresa príjemcu platby	Neuplatňuje sa	Áno	/	Adresa nie je povinná na spracovanie platieb prostredníctvom inkás, ale musí byť k dispozícii poskytovateľom platobných služieb príjemcu platby v rámci povinností „poznaj svojho klienta“.
7	Refundácia	Neuplatňuje sa	Áno	/	
8	Dátum/čas	Neuplatňuje sa	Áno	Dátum vyrovnania	
9	Suma	Neuplatňuje sa	Áno	Suma by sa mala ohlasovať s presnosťou na dve desatinné miesta.	
10	Mena	Neuplatňuje sa	Áno	ISO 4217	
11	ČŠ pôvodu platby	Neuplatňuje sa	Áno	Trojmiestny abecedný kód ISO 3166-1	
12	ČŠ určenia refundácie	Neuplatňuje sa	Áno	Trojmiestny abecedný kód ISO 3166-1	
13	Informácie o mieste platiteľa	Neuplatňuje sa	Áno	Neuplatňuje sa	
14	ID transakcie	Neuplatňuje sa	Áno	/	ID transakcií pri inkasách sú špecifické pre daného poskytovateľa platobných služieb

					a sú jedinečné len v rámci systému poskytovateľa platobných služieb.
15	Fyzická prítomnosť	Neuplatňujú sa	Neuplatňujú sa	/	

4.5.2.3 Poukázanie peňazí

Poukázania peňazí sa líšia od iných spôsobov platby tým, že na vykonanie platieb nemusia nevyhnutne vyžadovať platobný účet. Hoci je v súčasnosti možné do príkazov na poukázanie peňazí zahrnúť platobné účty, previesť finančné prostriedky možno aj bez nich. Hlavným rozdielom v prípade inštitúcií na poukazovanie peňazí teda bude poskytnutie identifikátora v poli 5 na identifikáciu vyplácajúceho partnera v prípade neexistencie identifikátora platobného účtu.

Tabuľka 5 – Prehľad údajových prvkov, ktoré sa majú zasielať v prípade poukázania peňazí

Č.	Údajový	K dispozícii poskytovateľa platobných služieb pre		Akceptovaný štandardný formát, podľa možnosti	Poznámky
		platiteľa	príjemcu platby		
1	Kód BIC/ID ohlasujúceho PPS	Áno	Áno	BIC (ISO 9362)	
2	Meno príjemcu platby	Áno	Áno		
3	IČ DPH/DIČ príjemcu platby	Nie vždy	Nie vždy	IČ DPH v EÚ musí byť v súlade s normami EÚ. V prípade iného identifikátora sa nevyžadujú žiadne normy.	IČ DPH/DIČ nie sú povinné prvky na spracovanie platieb. Môžu byť k dispozícii spolu s inými identifikátormi príležitostne alebo na základe dodržiavania prísnejších požiadaviek vo vnútroštátnych právnych predpisoch. Poskytovatelia platobných služieb, ktorí nezhrmažďujú IČ DPH/DIČ svojich klientov, teda nie sú povinní tieto údaje zasielať. U poskytovateľov platobných služieb príjemcu platby je väčšia pravdepodobnosť, že budú disponovať IČ DPH/DIČ alebo inými identifikátormi na základe požiadaviek „poznaj svojho klienta“.
4	Identifikačné číslo účtu príjemcu platby	Neuplatňujú sa	Neuplatňujú sa	IBAN (ISO 13616)	Na tradičné poukázanie peňazí nie je potrebné vytvorenie platobného účtu. Informáciu však možno poskytnúť. V takomto prípade sa musí ohlásiť namiesto BIC v poli 5.
5	Kód BIC/ID PPS konajúceho	Áno	Áno	BIC (ISO 9362)	Kód BIC alebo iný identifikátor musí umožňovať identifikáciu poskytovateľa platobných služieb, ktorému boli zaslané finančné prostriedky.

	ako príjemca platby				Ak BIC nie je k dispozícii, potom možno poskytnúť akékoľvek národné identifikačné číslo, pokiaľ umožňuje jedinečnú identifikáciu poskytovateľa platobných služieb.
6	Adresa príjemcu platby	Nie vždy	Áno	/	Adresa nie je povinná na spracovanie platieb prostredníctvom poukázania peňazí, ale musí byť k dispozícii poskytovateľom platobných služieb príjemcu platby v rámci povinností „poznaj svojho klienta“.
7	Refundácia	Áno	Áno	/	
8	Dátum/čas	Áno	Áno	Dátum realizácie	
9	Suma	Áno	Áno	Suma by sa mala ohlasovať s presnosťou na dve desatinné miesta.	
10	Mena	Áno	Áno	ISO 4217	
11	ČŠ pôvodu platby	Áno	Áno	Trojmiestny abecedný kód ISO 3166-1	
12	ČŠ určenia refundácie	Áno	Áno	Trojmiestny abecedný kód ISO 3166-1	
13	Informácie o mieste platiteľa	Áno	Áno	Neuplatňuje sa	
14	ID transakcie	Áno	Áno	Žiadne normy	ID transakcií pri poukázaní peňazí sú špecifické pre daného poskytovateľa platobných služieb a sú jedinečné len v rámci systému poskytovateľa platobných služieb.
15	Fyzická prítomnosť	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa		

4.5.2.4 Platby kartou

Platby kartou iniciuje platiteľ pomocou údajov o svojej kreditnej alebo debetnej karte s cieľom vykonať platobný príkaz, ktorý spracuje jeho vydavateľ karty a komerčný prijímateľ príjemcu platby. Hoci platby kartou možno rozdeliť na trojstranné platby kartou a štvorstranné platby kartou na základe modelu, ktorý používa vydavateľ a prijímateľ, údaje, ktoré sa majú ohlasovať, budú takmer totožné, keďže oba systémy fungujú pri spracúvaní platieb podobne.

Takisto treba poznamenať, že platby kartou vo veľkej miere závisia od schémy používanej na spracovanie platieb. V tejto súvislosti je preskúvanie údajov vymieňaných v rámci každej existujúcej kartovej schémy nemožné. Nasledujúca tabuľka sa zameriava na súbory pravidiel, ktoré vydali dve najpopulárnejšie kartové schémy pre medzinárodné transakcie, konkrétne VISA a MasterCard.

Tabuľka 6 – Prehľad údajových prvkov, ktoré sa majú zasielať v prípade platieb kreditnou kartou

Č.	Údajový	K dispozícii pre poskytovateľa platobných služieb		Akceptovaný štandardný formát, podľa možnosti	Poznámky
		platiteľa	príjemcu platby		
1	Kód BIC/ID ohlasujúceho PPS	Áno	Áno	BIC (ISO 9362)	
2	Meno príjemcu platby	Áno	Áno	Meno príjemcu karty (MC DE043) Meno obchodníka (VISA TCR0 poz. 92-116)	
3	IČ DPH/DIČ príjemcu platby	Nie vždy	Nie vždy	IČ DPH v EÚ musí byť v súlade s normami EÚ. V prípade iného identifikátora sa nevyžadujú žiadne normy.	IČ DPH/DIČ nie sú povinné prvky na spracovanie platieb. Môžu byť k dispozícii spolu s inými identifikátormi príležitostne alebo na základe dodržiavania prísnejších požiadaviek vo vnútroštátnych právnych predpisoch. Poskytovatelia platobných služieb, ktorí nezhrmažďujú IČ DPH/DIČ svojich klientov, teda nie sú povinní tieto údaje zasielať. U poskytovateľov platobných služieb príjemcu platby je väčšia pravdepodobnosť, že budú disponovať IČ DPH/DIČ alebo inými identifikátormi na základe požiadaviek „poznaj svojho klienta“.
4	Identifikačné číslo účtu príjemcu platby	Áno	Áno	ID obchodníka/ID príjemcu karty (MC DE042)	ID obchodníka a ID príjemcu karty sa musia skombinovať na identifikáciu obchodníka, ktorý pri predaji tovaru stojí za daným prijímateľom.
5	Kód BIC/ID PPS konajúceho ako príjemca platby	Neuplatňujú sa	Neuplatňujú sa	/	
6	Adresa príjemcu platby	Áno	Áno	MC DE043 VISA TCR0	
7	Refundácia	Áno	Áno	/	Ak je zahrnutý odkaz na pôvodnú platbu, mala by sa ohlásiť ako súčasť ID transakcie v poli 14.
8	Dátum/čas	Áno	Áno	MC: DE 12 – Dátum a čas, miestna transakcia VISA: TC05 Dátum nákupu	Dátum by mal zahŕňať aspoň mesiac a rok transakcie.

9	Suma	Áno	Áno	MasterCard: DE04/DE05/DE06 VISA: TC05 Pôvodná suma a kód pôvodnej meny Suma by sa mala ohlasovať s presnosťou na dve desatinné miesta.	
10	Mena	Áno	Áno	ISO 4217	
11	ČŠ pôvodu platby	Áno	Áno	Trojmiestny abecedný kód ISO 3166-1	Pokiaľ ide o miesto platiteľa, na určenie toho, kde bola karta vydaná, sa použije séria čísiel karty bankového identifikačného čísla (BIN) namiesto miesta, kde sa nachádza vydavateľ.
12	ČŠ určenia refundácie	Áno	Áno	Trojmiestny abecedný kód ISO 3166-1	Pokiaľ ide o miesto platiteľa, na určenie toho, kde bola karta vydaná, sa použije séria čísiel karty BIN namiesto miesta, kde sa nachádza vydavateľ.
13	Informácie o mieste platiteľa	Áno	Áno	Číslo karty BIN	
14	ID transakcie	Áno	Áno	MC: DE 31 – Referenčné údaje prijímateľa VISA: TC05 – Referenčné číslo prijímateľa	ID transakcie, ktoré sa má ohlásiť, je ID poskytnuté prijímateľom, ktoré je jedinečné v rámci použitej kartovej schémy a je spoločné pre všetkých poskytovateľov platobných služieb zapojených do platby.
15	Fyzická prítomnosť	Áno	Áno	MC: DE 22 Režim vstupu v mieste poskytnutia služby (POS) VISA: TC05 Režim vstupu POS	

4.5.2.5 Elektronické peniaze

Typickú platbu elektronickými peniazmi iniciuje platiteľ použitím finančných prostriedkov na svojom účte elektronických peňazí s cieľom prikázať prevod na účet elektronických peňazí príjemcu platby. Prostriedky na účet elektronických peňazí možno zasielať rôznymi spôsobmi platby (úhradou, platbou kartou atď.), a to buď pred platbou elektronickými peniazmi, alebo súčasne s ňou (ak platiteľ nemal na svojom účte elektronických peňazí žiadne finančné prostriedky na vykonanie platby). Tieto platby na zaslanie prostriedkov na účet elektronických peňazí alebo výber z neho sa externým poskytovateľom

platobných služieb zapojeným do transakcie zobrazia v podobe platby od platiteľa inštitúciám elektronických peňazí, ktoré budú identifikované ako príjemca platby (ak platiteľ zasiela prostriedky na svoj účet elektronických peňazí) alebo ako platiteľ (ak príjemca platby vyberá prostriedky zo svojho účtu elektronických peňazí). Účet elektronických peňazí môže mať v prípade elektronických poukazov takisto podobu predplatenej karty.

Platby elektronickými peniazmi sú špecifické v tom, že pre transakcie elektronického peňažníctva neexistujú žiadne normy. Platby elektronickými peniazmi sa vykonávajú v uzavretom systéme, v rámci ktorého platiteľ i príjemca platby uzavreli zmluvu s poskytovateľom elektronických peňazí, a sú regulované pravidlami stanovenými samotným poskytovateľom elektronických peňazí, ktorý teda môže slobodne prijímať pravidlá podľa vlastného uváženia. Tento uzavretý systém na druhej strane poskytovateľovi elektronických peňazí umožňuje mať jasný prehľad v súvislosti s platobnou transakciou, ako aj platiteľom a príjemcom platby.

Tabuľka 7 – Prehľad údajových prvkov, ktoré sa majú zasielať v prípade platieb elektronickými peniazmi

Č.	Údajový	K dispozícii pre poskytovateľa platobných služieb		Akceptovaný štandardný formát, podľa možnosti	Poznámky
		platiteľa	príjemcu platby		
1	Kód BIC/ID ohlasujúceho PPS	Áno	Áno	BIC (ISO 9362)	
2	Meno príjemcu platby	Áno	Áno		
3	IČ DPH/DIČ príjemcu platby	Nie vždy	Nie vždy	IČ DPH v EÚ musí byť v súlade s normami EÚ. V prípade iného identifikátora sa nevyžadujú žiadne normy.	IČ DPH/DIČ nie sú povinné prvky na spracovanie platieb. Môžu byť k dispozícii spolu s inými identifikátormi príležitostne alebo na základe dodržiavania prísnejších požiadaviek vo vnútroštátnych právnych predpisoch.
4	Identifikačné číslo účtu príjemcu platby	Áno	Áno	IBAN (ISO 13616)	Ak IBAN nie je k dispozícii, poskytovateľ elektronických peňazí môže ako identifikátor napríklad uviesť číslo účtu elektronických peňazí alebo poskytnúť iný identifikátor, ako je napríklad ID obchodníka.
5	Kód BIC/ID PPS konajúceho ako príjemca platby	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa	/	
6	Adresa príjemcu platby	Áno	Áno		

7	Refundácia	Áno	Áno		Ak je zahrnutý odkaz na pôvodnú platbu, mala by sa ohlásiť ako súčasť ID transakcie v poli 14.
8	Dátum/čas	Áno	Áno	Dátum realizácie	
9	Suma	Áno	Áno	Suma by sa mala ohlasovať s presnosťou na dve desatinné miesta.	
10	Mena	Áno	Áno	ISO 4217	
11	ČŠ pôvodu platby	Áno	Áno	Trojmiestny abecedný kód ISO 3166-1	
12	ČŠ určenia refundácie	Áno	Áno	Trojmiestny abecedný kód ISO 3166-1	
13	Informácie o mieste platiteľa	Áno	Áno	IBAN, adresa elektronického účtu, číslo karty BIN, IP adresa.	Poskytovatelia elektronických peňazí musia zistiť miesto platiteľa pomocou všetkých informácií dostupných vo svojich záznamoch s cieľom určiť miesto, ktoré najlepšie zodpovedá miestu príjemcu platby.
14	ID transakcie	Áno	Áno		ID transakcií pri transakciách elektronického peňažníctva sú špecifické pre daného poskytovateľa elektronických peňazí a sú jedinečné len v rámci systému poskytovateľa elektronických peňazí.
15	Fyzická prítomnosť	Neuplatňuj e sa	Neuplatňuj e sa		

4.5.2.6 Trhoviská

Trhoviská neponúkajú osobitné spôsoby platby, ale namiesto toho umožňujú svojim používateľom využívať iné spôsoby platby na nákup tovaru alebo služieb na ich centralizovanej platforme. Vzhľadom na túto špecifickosť je spôsob, akým trhoviská konajúce ako poskytovatelia platobných služieb spracúvajú platby, podobný spôsobu fungovania súvisiaceho spôsobu platby, ako aj spôsobu, akým poskytovatelia elektronických peňazí konajú v centre danej infraštruktúry.

Údaje, ktoré trhoviská budú môcť ohlasovať, sa teda môžu líšiť v závislosti od použitého spôsobu platby a ponuky (napr. či sa platba uskutoční úhradou, platbou kartou, elektronickými peniazmi atď.). Keďže je však trhovisko v centre spracúvania platieb a má v držbe finančné prostriedky v mene platiteľa i príjemcu platby, bude mať vždy jasný prehľad v súvislosti s platobnou transakciou, ako aj platiteľom a príjemcom platby.

Tabuľka 8 – Prehľad údajových prvkov, ktoré majú zasielať trhoviská

Č.	Údajový	K dispozícii pre poskytovateľa platobných služieb		Akceptovaný štandardný formát, podľa možnosti	Poznámky
		platiteľa	príjemcu platby		

1	Kód BIC/ID ohlasujúceho PPS	Áno	Áno	BIC (ISO 9362)	
2	Meno príjemcu platby	Áno	Áno	(meno na účte predaja)	
3	IČ DPH/DIČ príjemcu platby	Nie vždy	Nie vždy	IČ DPH v EÚ musí byť v súlade s normami EÚ. V prípade iného identifikátora sa nevyžadujú žiadne normy.	IČ DPH/DIČ nie sú povinné prvky na spracovanie platieb. Môžu byť k dispozícii spolu s inými identifikátormi príležitostne alebo na základe dodržiavania prísnejších požiadaviek vo vnútroštátnych právnych predpisoch.
4	Identifikačné číslo účtu príjemcu platby	Áno	Áno	IBAN (ISO 13616) ID obchodníka (MC DE 042)	Ak IBAN nie je k dispozícii, trhovisko môže poskytnúť iný identifikátor účtu vrátane ID účtu trhoviska.
5	Kód BIC/ID PPS konajúceho ako príjemca platby	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa	/	
6	Adresa príjemcu platby	Áno	Áno		
7	Refundácia	Áno	Áno		Ak je zahrnutý odkaz na pôvodnú platbu, mala by sa ohlásiť ako súčasť ID transakcie v poli 14.
8	Dátum/čas	Áno	Áno	Dátum realizácie	
9	Suma	Áno	Áno		
10	Mena	Áno	Áno	ISO 4217	
11	ČŠ pôvodu platby	Áno	Áno	Trojmiestny abecedný kód ISO 3166-1	
12	ČŠ určenia refundácie	Áno	Áno	Trojmiestny abecedný kód ISO 3166-1	
13	Informácie o mieste platiteľa	Áno	Áno	IBAN (ISO 13616) Číslo karty BIN IP adresa	Trhoviská musia zistiť miesto platiteľa pomocou všetkých informácií dostupných vo svojich záznamoch s cieľom určiť miesto, ktoré najlepšie zodpovedá miestu príjemcu platby.
14	ID transakcie	Áno	Áno		ID transakcie prideli trhovisko a nebude k dispozícii iným poskytovateľom platobných služieb v platobnom reťazci.
15	Fyzická prítomnosť	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa		

4.5.3 Aspekty týkajúce sa kvality údajov

Údaje, ktoré majú zasielať poskytovatelia platobných služieb, sa budú líšiť v závislosti od použitého spôsobu platby a od toho, či je oznamujúci subjekt poskytovateľom platobných služieb platiteľa alebo príjemcu platby. Konkrétne v druhom prípade môžu mať údaje zasielané poskytovateľom platobných služieb platiteľa nižšiu kvalitu, prípadne môže byť pre poskytovateľa platobných služieb nemožné vykonanie ich krížovej kontroly, pretože nebude v kontakte s príjemcom platby.

V rámci ohlasovacej povinnosti sa od poskytovateľov platobných služieb nevyžaduje, aby od svojich partnerov požadovali viac údajov, než sú údaje, ktoré už majú k dispozícii alebo ktoré si vymieňajú počas spracúvania platieb. Takisto sa od nich nevyžaduje, aby overovali použité údaje, okrem toho, čo sa vyžaduje na účely spracovania platby a splnenia povinnosti „poznaj svojho klienta“ a povinností týkajúcich sa boja proti praniu špinavých peňazí. To znamená, že ak poskytovateľ platobných služieb nemôže overiť niektorý údajový prvok, napríklad ak odkazuje na vnútroštátny systém tretej krajiny, poskytovateľ platobných služieb môže tieto údaje bez zmeny ohlásiť a nemusí ďalej kontrolovať ich platnosť.

Kvalita údajov sa môže líšiť aj v závislosti od obchodných modelov poskytovateľa platobných služieb. Poskytovatelia elektronických peňazí majú zvyčajne jasný prehľad v súvislosti s prevodom medzi platiteľom a príjemcom platby, vďaka čomu by mohli ohlasovať údaje o príjemcovi platby s vyššou kvalitou.

Hlavné problémy s kvalitou údajov nastanú vtedy, keď údaje ohlasuje poskytovateľ platobných služieb platiteľa, pretože nedokáže potvrdiť, že zaslané údaje sú správne. Tento problém sa ďalej zhoršuje v prípade spôsobov platby, pri ktorých majú polia formu voľného textového poľa vyplneného platiteľom, najmä v prípade úhrady.

Nasledujúca tabuľka poskytuje prehľad očakávanej kvality údajov zasielaných poskytovateľmi platobných služieb v prípade hlavných spôsobov platby uvedených v týchto usmerneniach. Očakáva sa, že prvky označené žltou farbou budú buď dostupné len zriedka, alebo budú mať nižšiu kvalitu. Trhoviská sa tu neuvádzajú, pretože využívajú údaje z iného spôsobu platby, ktoré dopĺňajú svojimi vlastnými údajmi o platiteľovi a príjemcovi platby. Neočakáva sa teda, že by mali akékoľvek ťažkosti s dostupnosťou alebo kvalitou údajov.

Tabuľka 9 – Prehľad údajov a očakávaných úrovní kvality údajov

Požiadavky na údaje (čl. 243d)	Platby kartou		Bankové prevody			Inkasá		Elektronické peniaze		Poukázanie peňazí	
	PPS platiteľa (vydavateľ)	PPS príjemcu platby (prijímateľ)	PPS platiteľa (SEPA – IBAN)	PPS platiteľa (SWIFT)	PPS príjemcu platby (SEPA)	PPS platiteľa	PPS príjemcu platby	PPS platiteľa	PPS príjemcu platby	PPS platiteľa	PPS príjemcu platby
Ods. 1 písm. a) BIC PPS	Áno	Áno	Áno	Áno	Áno	Áno	Áno	Áno	Áno	Áno	Áno
Ods. 1 písm. b) Meno príjemcu platby	Meno príjemcu karty (MC DE043) Meno obchodníka (VISA TCR0)	Meno príjemcu karty (MC DE043) Meno obchodníka (VISA TCR0)	Meno príjemcu platby (poskytnuté platiteľom)	Meno príjemcu platby (SWIFT 59a)	Meno veriteľa (záznamy)	Meno veriteľa (záznamy)	Meno veriteľa (záznamy)	Meno príjemcu platby (vlastné záznamy)	Meno príjemcu platby (vlastné záznamy)	Meno príjemcu platby	Meno príjemcu platby
Ods. 1 písm. c) IČ DPH/DIČ	Voliteľné	Povinné v niektorých ČŠ	Voliteľné	Voliteľné	Povinné v niektorých ČŠ	Voliteľné	Povinné v niektorých ČŠ	Voliteľné	Voliteľné	Voliteľné	Voliteľné
Ods. 1 písm. d) IBAN, ID príjemcu platby	ID obchodníka/príjemcu karty (MC DE042)	IBAN + ID obchodníka/príjemcu karty (MC DE042)	IBAN	SWIFT pole 59/59a	IBAN	IBAN (EÚ)	IBAN (EÚ)	Identifikátor elektronického účtu (+ IBAN)	Identifikátor elektronického účtu (+ IBAN)	IBAN, ak je k dispozícii	IBAN, ak je k dispozícii
Ods. 1 písm. e) BIC PPS príjemcu platby	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa	BIC alebo iné ID	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa	BIC alebo iné ID	BIC alebo iné ID
Ods. 1 písm. f) Adresa príjemcu platby	Ulica príjemcu karty (DE043 sub2)	Adresa príjemcu platby (vlastné záznamy)	Adresa príjemcu platby (poskytnutá platiteľom)	Adresa príjemcu platby (SWIFT pole 59)	Adresa príjemcu platby (vlastné záznamy)	Adresa príjemcu platby (zaslaná príjemcom platby)	Adresa príjemcu platby (vlastné záznamy)	Adresa príjemcu platby (vlastné záznamy)	Adresa príjemcu platby (vlastné záznamy)	Adresa príjemcu platby (poskytnutá platiteľom)	Adresa príjemcu platby (vlastné záznamy)

Požiadavky na údaje (čl. 243d)	Platby kartou		Bankové prevody			Inkasá		Elektronické peniaze		Poukázanie peňazí	
súvisiace s platbou	PPS platiteľa (vydavateľ)	PPS príjemcu platby (prijímateľ)	PPS platiteľa (SEPA – IBAN)	PPS platiteľa (SWIFT)	PPS príjemcu platby (SEPA)	PPS platiteľa	PPS príjemcu platby	PPS platiteľa	PPS príjemcu platby	PPS platiteľa	PPS príjemcu platby
Ods. 2 písm. a) Dátum a čas	Miestna transakcia (MC DE12) Dátum nákupu (TC05)	Miestna transakcia (MC DE12) Dátum nákupu (TC05)	Dátum medzibankových vyrovnania	Dátum realizácie (pole 32a)	Dátum medzibankových vyrovnania	Dátum medzibankových vyrovnania	Dátum medzibankových vyrovnania	Dátum realizácie	Dátum realizácie	Dátum realizácie	Dátum realizácie
Ods. 2 písm. b) Suma a mena	Pôvodná mena	Pôvodná mena	Pôvodná mena	Pôvodná mena	Pôvodná mena	Pôvodná mena	Pôvodná mena	Pôvodná mena	Pôvodná mena	Pôvodná mena	Pôvodná mena
Ods. 2 písm. c) ČŠ pôvodu	BIN	BIN	IBAN	IBAN	IBAN	IBAN	IBAN	Miesto, kde je vedený účet	Kód vydavateľa karty	Kód krajiny vyplácajúceho o partnera	Kód krajiny vyplácajúceho o partnera
Ods. 2 písm. d) ID transakcie	Referencia prijímateľa (MC DE31 – VISA TC05)	Referencia prijímateľa (MC DE31 – VISA TC05)	Vlastné ID	Vlastné ID	Vlastné ID	Vlastné ID	Vlastné ID	Vlastné ID	Vlastné ID	Vlastné ID	Vlastné ID
Ods. 2 písm. e) Platby POS	MC DE 22 – VISA TC05	MC DE 22 – VISA TC05	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa	Neuplatňuje sa

5 PRAVIDLÁ (OPÄTOVNÉHO) PREDKLADANIA

Tento oddiel sa zameriava na pravidlá uplatniteľné na predkladanie alebo opätovné predkladanie údajov od poskytovateľov platobných služieb členským štátom, ktoré by mohli mať vplyv na zasielanie údajov do systému CESOP. Keďže však pravidlá uplatniteľné na zhromažďovanie údajov o platbách na vnútroštátnej úrovni nie sú stanovené v smernici 2020/284 ani v nariadení 2020/283, okrem povinnosti členských štátov zhromažďovať údaje o platbách pomocou vzorového elektronického formulára vymedzeného v prílohe k vykonávaciemu nariadeniu a v lehote stanovenej v článku 24b zavedenom nariadením 2020/283, v tomto oddiele sa uvádzajú najmä najlepšie postupy a odporúčania na obmedzenie vplyvu, ktorý môžu mať vnútroštátne opätovné podania a chyby pri vnútroštátnom zhromažďovaní údajov na ich zasielanie do systému CESOP.

V nasledujúcich oddieloch sa uvádza prehľad toho, čo môžu poskytovatelia platobných služieb očakávať od procesu (opätovného) predkladania na vnútroštátnej úrovni, t. j. usmernenia, ktorými by sa mali jednotlivé členské štáty riadiť. Tieto pravidlá by sa však mali vykladať v spojení s príslušnými vnútroštátnymi právnymi predpismi uplatniteľnými v každom členskom štáte, pokiaľ ide o zhromažďovanie údajov o platbách, ktoré sa môžu v niektorých aspektoch líšiť.

5.1 Validácia informácií o platbách na vnútroštátnej úrovni

Poskytovatelia platobných služieb by mali validovať platobnú správu pred jej predložením vnútroštátnej daňovej správe v súlade s prílohou k vykonávaciemu nariadeniu. To zahŕňa kontrolu súladu so schémou XML, ako aj kontrolu obchodných pravidiel s cieľom zabezpečiť, aby sa chyby zistili čo najskôr v rámci procesu.

Pri doručovaní platobnej správy by vnútroštátne daňové správy mali validovať doručené údaje o platbách, či sú v súlade so schémou XML. V prípade, že schéma XML nebola dodržaná (záporný výsledok validácie), celý súbor sa zamietne a poskytovateľ platobných služieb ho bude musieť opätovne predložiť. Pri správe o validácii, ktorú daňová správa zašle poskytovateľovi platobných služieb, sa uplatní rovnaká schéma XML, aká sa používa v prípade správy o validácii v systéme CESOP.

V snahe zabrániť vplyvu chýb na podanie do systému CESOP sa *odporúča*, aby:

- vnútroštátna daňová správa bezodkladne validovala doručenú platobnú správu, či je v súlade so schémou XML,
- vnútroštátna daňová správa bezodkladne informovala poskytovateľa platobných služieb o výsledku validácie schémy XML v prípade záporného výsledku,
- v prípade kladnej validácie schémy XML vnútroštátna daňová správa bezodkladne postúpila informácie o platbách do systému CESOP,
- v prípade zápornej validácie schémy XML boli v správe o výsledkoch validácie uvedené všetky kódy technických chýb, aby ich poskytovateľ platobných služieb mohol opraviť všetky naraz,
- vnútroštátna daňová správa nevykonávala validáciu obchodných pravidiel. Obchodné pravidlá sa kontrolujú na úrovni systému CESOP.

5.2 Validácia informácií o platbách na úrovni systému CESOP

Systém CESOP po doručení platobnej správy od vnútroštátnej daňovej správy validuje správu s údajmi o platbách, či je v súlade so schémou XML, a obchodné pravidlá opísané v používateľskej príručke schémy XML. Kontrola súladu so schémou XML by za normálnych okolností nemala vykazovať žiadne chyby na úrovni systému CESOP, keďže táto kontrola sa už vykonala na vnútroštátnej úrovni. Na druhej strane kontrola obchodných pravidiel by mohla viesť k zápornej validácii. Je teda možné, že správa s údajmi o platbách úspešne prejde validáciou zo strany členského štátu, ale systém CESOP ju neskôr

validuje so záporným výsledkom. Systém CESOP zašle výsledok validácie príslušnej vnútroštátnej daňovej správy bez ohľadu na to, či je výsledok validácie kladný alebo záporný. Vnútroštátna daňová správa v žiadnom prípade nemení obsah správy s údajmi o platbách.

V snahe rýchlo reagovať na chyby pri zasielaní údajov do systému CESOP sa *odporúča*, aby:

- vnútroštátna daňová správa postúpila výsledok validácie zo systému CESOP poskytovateľom platobných služieb v prípade kladného, ako aj záporného výsledku,
- vnútroštátna daňová správa postúpila výsledok validácie zo systému CESOP poskytovateľom platobných služieb v prípade kladného, ako aj záporného výsledku.

5.3 Opätovné predkladanie

V prípade záporného výsledku validácie musí poskytovateľ platobných služieb opätovne predložiť správu s údajmi o platbách so správnymi údajmi. Ak je príčinou zápornej validácie neúspešné absolvovanie kontroly súladu so schémou XML na vnútroštátnej úrovni, poskytovateľ platobných služieb opätovne predloží všetky údaje za daný štvrt'rok. Dôvodom je skutočnosť, že do systému CESOP nebudú od poskytovateľa platobných služieb doručené žiadne údaje za daný štvrt'rok, a preto zaslanie iba opráv v prípade určitých konkrétnych príjemcov platieb nebude relevantné.

Alternatívne, ak poskytovateľ platobných služieb dostane záporný výsledok validácie, ktorý bol odoslaný zo systému CESOP, členské štáty by mu mali umožniť, aby opätovne predložil iba údaje o príjemcoch platieb, na ktorých sa vzťahujú opravy. Opätovne predložené správy s údajmi o platbách budú spracované presne tak, ako pôvodné podania.

V snahe obmedziť vplyv, ktorý môžu mať opätovné predloženia a opravy na ohlasovanie do systému CESOP a dostupnosť údajov v systéme, sa *odporúča*, aby:

- vnútroštátna daňová správa stanovila poskytovateľovi platobných služieb lehotu na opätovné predloženie platobnej správy,
- táto lehota neprekračovala 30 kalendárnych dní od dátumu odoslania správy o validácii členským štátom poskytovateľovi platobných služieb,
- vnútroštátna daňová správa zaslala poskytovateľovi platobných služieb upozornenie o opätovnom predložení po uplynutí polovice lehoty stanovenej vnútroštátnou daňovou správou,
- v prípade, že podanie nie je predložené pred uplynutím obdobia na opätovné predloženie, sa poskytovateľovi platobných služieb zaslalo upozornenie s lehotou na splnenie povinnosti opätovného predloženia,
- každý členský štát prijal právne predpisy, ktoré umožnia uložiť sankcie poskytovateľom platobných služieb, ktorí v stanovenej lehote nepredložia alebo opätovne nepredložia údaje o platbách.

Tieto odporúčania platia aj v prípade, že poskytovateľ platobných služieb nepredloží žiadnu platobnú správu pred uplynutím lehoty na predloženie, a v prípade, že poskytovateľ platobných služieb predloží údaje, ktoré nepodliehajú ohlasovacej povinnosti (poskytovateľ platobných služieb napr. zašle údaje o príjemcoch platieb, u ktorých nebol prekročený limit 25 transakcií). V druhom prípade by sa v upozornení malo uviesť, ktoré údaje nemali byť zaslané, a malo by sa v ňom požadovať ich vymazanie z opätovného predloženia. Predloženie údajov, v súvislosti s ktorými nebol dosiahnutý limit, sa považuje za nedodržanie pravidiel stanovených v článku 243b a môže podliehať sankciám.

V prípade oneskoreného predloženia správ s údajmi o platbách poskytovateľmi platobných služieb by sa tieto správy mali vložiť do systému CESOP hneď po ich doručení a úspešnom absolvovaní validačnej kontroly, keďže údaje budú pre systém užitočné. To však nebráni členským štátom uplatňovať sankcie za oneskorené predloženie údajov.

5.4 Spontánne opravy chýb

Aj keď poskytovatelia platobných služieb musia skontrolovať platnosť údajov zasielaných v rámci schémy XML a obchodných pravidiel, do systému CESOP by napriek tomu mohli zaslať chybné údaje o platbách.

V tomto prípade, keď poskytovatelia platobných služieb zistia, že do systému CESOP zaslali chybné údaje, spontánne môžu členským štátom zaslať nové súbory s opravenými údajmi v súlade s pravidlami stanovenými v používateľskej príručke schémy XML.

V právnych predpisoch EÚ nie je na tento účel stanovená žiadna osobitná lehota, keďže je vždy dôležité, aby do systému CESOP prúdili správne údaje. Spontánne opravy by sa však mali s cieľom predísť sankciám zaslať pred uplynutím obdobia ohlasovania, na ktoré sa vzťahujú, a najneskôr pred skončením obdobia uchovávanía údajov v systéme CESOP (päť rokov). Po uplynutí tohto obdobia oprava nebude možná, pretože pôvodné údaje sa vymažú.

6 ZÁVEREČNÉ POZNÁMKY

Cieľom týchto usmernení je poskytnúť praktické informácie a vysvetlenia týkajúce sa ohlasovania údajov o platbách poskytovateľmi platobných služieb a ich zhromažďovania členskými štátmi. Nemajú právnu hodnotu a slúžia len na vysvetlenie právnej povinnosti bez toho, aby boli s ňou v rozpore.

Usmernenia môžu byť v budúcnosti predmetom zmien a aktualizácií v nadväznosti na vývoj na platobnom trhu a uplatňovanie ohlasovacej povinnosti.

Otázky alebo pripomienky týkajúce sa usmernení možno zaslať na adresu TAXUD-CESOP@ec.europa.eu.